

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΤΕΥΧΟΣ 32, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2005 • ΤΙΜΗ 4 ΕΥΡΩ

Ταξίδι **στο Χρόνο** *Ο Πλάτωνας, οι Αζιέκοι και η Ελλάδα του 1905*

Συνεντεύξεις: Αθηνά Κακούρη, Πέδρο Ολάγια, Αθηνά Μαξίμου

Παρέμβαση: Η διαπλοκή, ο «βασικός μέτοχος» και οι τοπικές κοινωνίες

Κι αυτό το μήνα μαζί, το περιοδικό **«Πολιτιστική Πρωτεύουσα»**

για... άλματα
ταχυμεταφορών

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ: ΠΑΤΡΑ - ΤΡΙΩΝ ΝΑΥΑΡΧΩΝ 18
Τηλ. 2610-317910 – Fax 2610-313759
ptr@taxydromiki.gr

ΠΑΤΡΑ - ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 148
Τηλ. 2610-314614 – Fax 2610-314197

ΠΑΤΡΑ - ΜΑΙΖΩΝΟΣ 155
Τηλ. 2610-272411

ΠΑΤΡΑ - ΝΟΤΑΡΑ 3, ΑΓΙΑ
Τηλ. 2610-430066 – Fax 2610-430327

ΠΑΤΡΑ - ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 152Α
Τηλ. 2610-313510 – Fax 2610-312847

ΚΑΤΩ ΑΧΑΪΙΑ - 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ 20
Τηλ. 26930-23032 – Fax 26930-23032

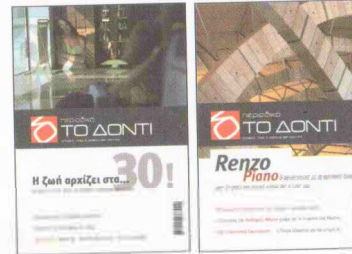
ΡΙΟ - Ν.Ε.Ο. ΠΑΤΡΩΝ-ΑΘΗΝΩΝ 198
Τηλ. 2610-453700 – Fax 2610-430003

ΑΙΓΙΟ - ΚΛΕΟΜ.ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 68
Τηλ. 26910-23500 – Fax 26910-62116

ΑΚΡΑΤΑ - Π.Ε.Ο. ΑΘΗΝΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
Τηλ. 26960-33100 – Fax 26960-33100

ΣΤΟ ΔΟΝΤΙ ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΜΕ ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ!

ΨΑΧΝΟΥΜΕ ΝΕΟΥΣ (ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ...)
ΦΙΛΟΥΣ, ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΝΑ «ΕΚΤΕΘΟΥΝ» ΜΕ
ΤΑ ΓΡΑΦΤΑ ΤΟΥΣ...

• Γράψτε ένα κείμενο 400 - 800 λέξεων και διηγηθείτε μια ιστορία που θα θέλατε να μοιραστείτε μαζί μας.

• Στείλτε μας τη γνώμη σας για την Πάτρα, που το 2006 θα γίνει Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης. Τι περιμένετε;

• Δώστε μας μια ιδέα για ένα θέμα που θα θέλατε να δείτε στο ΔΟΝΤΙ

Δώρα δεν υπάρχουν (προσωρινά τουλάχιστον...), μόνο η χαρά της γνωριμίας... Ακόμα και με το ψευδώνυμό σας!

Τα πιο ενδιαφέροντα κείμενα θα δημοσιεύονται κάθε μήνα, από το τεύχος Μαρτίου, στο ΔΟΝΤΙ.

Όλες οι συνεργασίες θα βρίσκονται στην ηλεκτρονική μας σελίδα www.todonti.gr.

Μπορείτε να στέλνετε τα κείμενα και τις ιδέες σας με έναν από τους παρακάτω τρόπους:

• Ταχυδρομικά στα γραφεία μας: Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, 26222, Πάτρα

• Στο fax: 2610 323060

• Στο email: stories@todonti.gr

περιοδικό ΤΟ ΔΟΝΤΙ
ISSN 1109-3838
Κανακάρη 236Α & Γενναίου
26222 Πάτρα
τηλ. - fax 2610 323060
www.todonti.gr
e-mail: info@todonti.gr

Ιδιοκτήτης - Εκδότης
Ανδρέας Τσιλίδης

Αρχισυντάκτης
Γιάννης Μουγγολίδης

Νομικός Σύμβουλος
Βασίλης Λαδάς

Αρθρογράφοι
Διονύσης Καρατζάς,
Βασίλης Λαδάς,
Παναγιώτης Παπαθεοδώρουπουλος

Τοκτικοί συνεργάτες

Εφηφ Αλεξάνδρου, Παναγιώτης Ανδριόπουλος, Έφη Γκοτσοπούλου, Ζέττα Ζάκου, Γιάννης Καραμπίτσας, Γεωργία Κορυΐδη, Τμήν Μιχαλάκου, Ρούσα Μπαλοσσοπούλου, Βούλα Παλασιόλογου, Γιάννης Πικραμένος, Γιόλα Φορμακούλα, Παναγιώτης Φραντζής, Τενοφών Παπουτσιδίου, Παναγιώτης Φωτίου, Μίμια Χριστοδουλοπούλου, Πέτρος Φωφός

Ανταποκριτές

Μαρία Τσιλίρα (Αθήνα), Κλαίρη Γραμμένου (Θεσσαλονίκη), Άννα Ρεσβάνη (Καλαμάτα), Γιώργος Τσαντίκος, Κατερίνα Κοντοπανόγου (Ιαθάννινα), Σπύρος Χατζής (Αίγιο), Γιάννης Μακρίδακης (Χίος), Γεωργία Αγγελόπουλου (Ζάκυνθος), Νατάσα Ρουκατά (Πελοπόννησος)

Διορθώσεις

Παναγιώτης Αγγελόπουλος

Γραμμοσειρά

Έφη Γκοτσοπούλου

Δημόσιες Σχέσεις

Γιάννης Βασιλάς, Ζέττα Ζάκου

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

Γιάννης Μουγγολίδης
www.todonti.gr

Φωτογράφοι

Unitype
Μ & Β. Σουβαλιώτης ΟΕ
Νουσιρίου 3 - 5, 26222 Πάτρα
Τηλ. 2610 341710

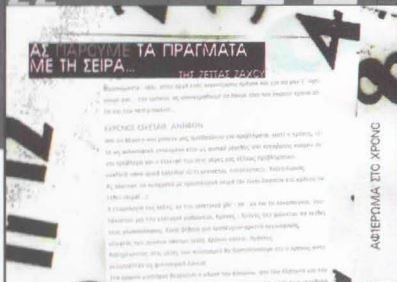
Εκτύπωση

Λιθογραφικό Εργαστήριο
Δ. Παναγιωτόπουλου
Ι. Διακίου 48, Πάτρα
Τηλ. 2610 330532

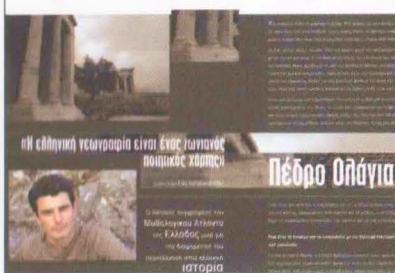
01 | 2005

#32

Θέμα εξωφύλλου: «Listen»
Collage - 1994
Artwork: Μαρία Ασηρούκου
muouko@typonrama.gr

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ή η μερική ή ολική αντιγραφή ή κατά παράφραση ή διασκευή και απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιοδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη. Μάρτιος 2121/1993 και κείμενα των Διεθνών Δικαίων που ισχύουν στην Ελλάδα

- 6 Editorial
- 8 Οδόντια ανιψιά οδόντος
- 12 Διημιδική υπάρχει και στην περιφέρεια!
- 14 Διονύσης Καρατζάς
- 16 Παναγιώτης Παπαθεοδώρουπουλος
- 18 Άσπρη Λέξη
- 22 Αφιέρωμα στο χρόνο
Από τους Βουδιστές στην Ελλάδα του 1905
- 30 Πέδρο Ουάγια
Ένας Ισπανός μας ξέρει καλύτερα
- 34 Το παριμύθι της ΑΣΚΤ
Ένας Σκοιόελας θαυμασιστής της Ελλάδας
- 40 Μαζί με την «Ποσειδωνική» σε μουσικές του σινεμά
- 44 Περιοδικά που μας αρέσουν
- 46 Κονιά στο περιβάλλον και σε μια μεγάλη έκθεση
- 48 Παιρινό Καρναβάλι
Μια άνοιξη μάχη αριθμών και ουσίας
- 52 Τεχνη-ενιός
Τράντα σελίδες για τις «καλές τέχνες»
- 57 Αιζένια
Οι πιο ενδιαφέροντες προτάσεις που μας περιμένουν
- 88 Επιχειρηματικές
ειδήσεις και πρωτοβουλίες
- 94 Αεραπάλη
Λόγια με εικόνες και το αντίστροφο
- 96

Τα δώρα και οι παραλήπτες τους

Μελαγχόλποο στις αρχές του Ιανουαρίου βλέποντας το «Δόντι» στα περίπτερα, δίπλα στα περιοδικά όλης της Ελλάδος. Δίπλα στα απίστευτα χριστουγεννιάτικα δώρα των περισσότερων περιοδικών και εφημερίδων, δίπλα σε τσόντες, καλλυντικά, DVD, CD, τράπουλες, γυαλιά, κρεβάτια, μαχαιροπίρουνα και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κάποιος, περιοδικά σαν το «δόντι», αλλά και αρκετά σθηναϊκά, προσπαθούσαν «όχι πάντα με επιτυχία» να καταλάβουν το δικό τους χώρο κι ήταν ο να εβλεπεις από τα εξώφυλλά τους την αγωνία και το άγχος να διαφέρουν.

Δεν έχω την υπομονή ούτε και τον τρόπο να ψυχολογήσω τους αναγνώστες του ελληνικού τύπου για να καταλάβω τα κριτήρια των επιλογών τους. Όμως νομίζω πως ακόμα κι αυτοί που επιλέγουν εφημερίδες με γνώμονα το DVD ή τα άλλα δώρα που προσφέρουν, κρύβουν ένα ανεπαίσθητο σαρόνιο χαμόγελο όταν φτάνουν στο περίπτερο. Έχουν την αίσθηση ότι δεν είναι οι εφημερίδες που τους κοροϊδεύουν με το δόλωμα των δώρων, αλλά πως είναι αυτοί που κοροϊδεύουν τις εφημερίδες, αφού ξέρουν ότι αν η μόδα των δώρων παρέλθει, τότε είτε θα επιστρέψουν στις παλιές τους συνήθειες, είτε θα στραφούν προς μια άλλη μόδα.

Το μοναδικό «θύμα» σε αυτές τις περιπτώσεις είναι οι άνθρωποι του κινηματογράφου, της μουσικής ή της λογοτεχνίας, απ' όπου προέρχονται και τα περισσότερα δώρα. Όλοι αυτοί που έχουν βιώσει πόσο κόπο και πόσα έξοδα κρύβει η παραγωγή ενός πολιτιστικού προϊόντος και που ξέρουν ότι είναι αδύνατο ένα DVD να κοστίζει μιλά ή ένα ευρώ, όπως υποστηρίζουν οι εφημερίδες, ευτελίζοντας στην ουσία τα αγαθά της τέχνης στα μάτια όλων.

Όλοι αυτοί που τους φαίνεται αδιανόητο ότι άνθρωποι που από τα κείμενά τους ξεκινάει ο λαϊκισμός ή η σπύθμενη αναισθησία, μπορούν να «χαριάζουν» μαζί με τα έντυπα τους σπουδαίες ταινίες, βιβλία ή τραγούδια.

Έχοντας μπει με το «Δόντι» στον έβδομο χρόνο κυκλοφορίας, αλλά με μόλις τρία τεύχη στον άγρια γοπευτικό χώρο της «αγοράς», νιώσαμε αρκετές φορές τον πείρασμό των «δώρων». Το δοκιμάσαμε πριν ένα σχεδόν χρόνο με την έκδοση και τη δωρεάν διανομή του βιβλίου του Βασίλη Λαδά «Πάν - Αντιπρίαν» και η ανταπόκριση ήταν αναπάντεχη.

Ένα δώρο από μόνο του δεν είναι απαραίτητα καλό ή κακό. Εξαρτάται από το πόσο ταιριστό είναι σε αυτόν που το χαρίζει και σε αυτόν που το δέχεται. Κι αν εμείς έχουμε μαντέψει σωστά για τις προτιμήσεις όλων εσάς που λαμβάνετε το «δόντι», θα σας ενδιέφερον και τα «δώρα» που προγραμματίζουμε για τους επόμενους μήνες.

Ανδρέας Γ. Τσίλιρας

ΔΗΠΕΘΕ ΠΑΤΡΑΣ

Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας

Θεατρική περίοδος 2004 - 2005

Καλλιτεχνική Διεύθυνση: Θέμης Μουμουλίδης

ΚΑΡΛΟ ΓΚΟΛΑΝΤΟΝΙ

Η Λοκαντιέρα

Απόδοση-Διασκευή-Σκηνοθεσία:
Θέμης Μουμουλίδης

Παίζουν:

Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου
Λεωνίδα Κακούρης
Διονύσης Βούλτσος
Γιώργος Ψυχογιός
Μαριάνθη Φωτάκη
Δημήτρης Μαύρος
Βέρα Λάρρη

Θέατρο ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ

Παραστάσεις μέχρι
29 Φεβρουαρίου 2005

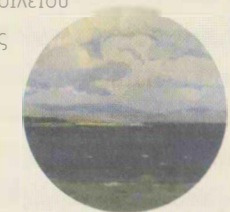
ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΟ
ΝΤΕ ΦΙΛΙΠΠΟ

Αν μια νύχτα του χειμώνα..

Μετάφραση: Λουίζα Μπτοάκου
Σκηνοθεσία - Διασκευή:
Βασίλης Παπαβασιλείου

Παίζουν

Βασίλης Παπαβασιλείου
Αιμίλιος Χειλόκης
Σοφία Σειρλή
Αθηνά Μοξίμου
Ηλίας Ζερβός
Γιάννης Κρανάς
Περικλής Βασιλόπουλος
Χρόνης Παυλίδης
Αννέτα Κορτοαρίδου

Δημοτικό Θέατρο ΑΠΟΜΟΡΦΝ

Παραστάσεις μέχρι
13 Φεβρουαρίου 2005

Ο υφυπουργός και το ρέτινο

Νέο καινελληνικό ρεκόρ πολιτικής αδράνειας επιχειρεί να καταρρίψει ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τατούλης. Έχει καταφέρει τον απραξάγκτο συνδυασμό να έχει ανοίξει δεκάδες μέτρα, χωρίς καμία παραγωγή πολιτιστικού έργου. Επιπλέον στο υπουργείο Πολιτισμού, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα η κατάσταση, οι τέσσερις πολιτικοί προϊστάμενοι είναι οά να εκπροσωπούν ισάριθμες παρατάξεις. Η αν. Υπουργός Φάνη Πετραλιά, ο υφυπουργός Π. Τατούλης, ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ξυφανάς και ο γενικός γραμματέας Χρήστος Ζαχόπουλος μοί-

άζουν όχι μόνο να μη συνεργάζονται, αλλά και να μη μιλάνε μεταξύ τους. Έτσι το παραγόμενο έργο έχει πλησιάζει επικίνδυνα το σημείο μηδέν, με όσα επακόλουθα μπορεί να έχει κάτι τέτοιο. Το χειρότερο είναι ότι τις συνέπειες αυτής της απραξίας δεν τις κρεώνονται οι συγκεκριμένοι πολιτικοί, αλλά ο κόσμος της τέχνης, ειδικά αυτοί που τελείως ρομαντικά, πίστεψαν τα όσα είπε ο πρωθυπουργός αναλαμβάνοντας το θάκο του υπουργού Πολιτισμού.

Το όραμα για τον κινηματογράφο

Το τελευταίο κρούσμα της απίστευτης προχειρότητας με την οποία ο υφυπουργός Πολιτισμού Πέτρος Τατούλης αντιμετωπίζει την πολιτιστική πολιτική, ήταν το ζήτημα του κινηματογράφου. Αφού έχει αφήσει από τον περασμένο Νοέμβριο να εννοηθεί ότι θα αλλάξει τα... πόντα στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης (χωρίς πάντως να κάνει σαφές το παραμικρό), αφού δεν έχει διευκρινίσει τι θέλει να γίνει με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, αφού από τον περασμένο Μάρτιο δεν έχει ορίσει σύμβουλο κινηματογραφίας στον υπουργείο, κάλεσε και την Ένωση Ελλήνων Σκηνοθετών να τους ανακοινώσει το... όραμά του για τον κινηματογράφο! Κάτι τους είπε για πρόγραμμα στη χρηματοδότηση εμπορικών ταινιών (ποιος θα το κρίνει αυτό αλήθεια!), κάτι τους ανέφερε για ώθηση στις διεθνείς συμπαραγωγές με μεγάλα ονόματα, αλλά συγκεκριμένη πρόταση δεν είχε.

Πάντως, αν σ' αλήθεια θέλει να βοηθήσει τον ελληνικό κινηματογράφο (που δεν το πιστεύουμε), ας μιλήσει κατ' αρχήν με όλους τους φορείς, ας αποκτήσει πρώτα συμβούλους που να γνωρίζουν το αντικείμενο κι έπειτα ας συνεχίσει με το όραμά του. Σε κάθε περίπτωση πάντως, αυτό το σύστημα παλααιοκομμουνιστικής λογικής με την οποία επιχειρούνται σήμερα οι ελληνικές ταινίες από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Βιοκαρπύη

Αι θα είναι υποψήφιος στις επόμενες δημοτικές εκλογές ο Δήμαρχος Πατρέων Ανδρέας Καράβολας, όπως δήλωσε στις αρχές του χρόνου, ανακοινώνοντας τα ονόματα των νέων αντιδημάρχων. Μετά από 16 χρόνια δημαρχιακής θητείας (1986 - 1998, 2002 - 2006), ο κ. Καράβολας απέφυγε να πει ότι θα αποχωρήσει και από την πολιτική, αφήνοντας έτσι να εννοηθεί ότι διατηρεί φιλοδοξίες για το Κοινοβούλιο, ίσως και για θέση Περιφερειάρχη, εφόσον η κυβέρνηση υλοποιήσει άμεσα τη δέσμευση για εκλογές και στον τρίτο βαθμό της αυτοδιοίκησης.

Ανεξάρτητα από τη μελλοντική του πορεία, ο κ. Καράβολας (που για τους περισσότερους έπρεπε να έχει παραιτηθεί από το 1998, όταν έχασε τις εκλογές), έδωσε το έναυσμα για την κούρσα της διαδοχής, ένα μεγάλο μέρος της οποίας θα κριθεί και από την πορεία της Πάτρας - Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης, που ατυχώς σαρμάπει με τη χρονιά των Δημοτικών Εκλογών.

Για το Νίκη Καίσαρη

Ο Νίκος Καίσαρης ήταν ένας από τους πλέον συνεπείς αγωνιστές. Για την πολιτική και για το περιβάλλον. Έφυγε νικημένος από τον καρκίνο, σε ηλικία μόλις 52 ετών κι ενώ η αρθρογραφία του αλλά και η συμμετοχή του στη δημόσια συζήτηση για την οικολογία, χωρίς γραφικότητες αλλά πάντα με επιχειρήματα, ήταν υπερπολύτιμη. Ένα από τα άρθρα του είχε δημοσιευτεί και στο «δόντι» το Σεπτέμβριο του 2003, με δική του μάλιατα πρωτοβουλία, κάτι που τότε μας είχε εκπλήξει ευχάριστα. Ήταν ανάμεσα στους ομιλητές ή αρθρογράφους που θα συμμετείχαν και στην έκδοση για την περιβαλλοντική πολιτική που προγραμματίζουμε για την άνοιξη. Η δυσάρεστη είδηση που ήρθε στις αρχές Ιανουαρίου, μας οδήγηε απλώς -ως ελάχιστη υποχρέωση- να αφιερώσουμε στη μνήμη του το συγκεκριμένο αφιέρωμα.

Και η βίλα

Γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος για το έγκλημα που συντελείται στο πρώην εργοστάσιο του Λαδόπουλου στην Πάτρα και για την απόλυτη εγκατάλειψη στην οποία το έχει καταδικάσει ο Δήμος της πόλης. Ανάλογα φαίνεται πως είναι τα φαινόμενα και στην παραπλήσια ομώνυμη βίλα,

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

ENA ME THN ENHMERΩΣH

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

ENA ME THN ENHMERΩΣH

Οδόντα αντί Οδόντος

λίγα μέτρα από το χώρο του εργαστηρίου. Πρόσφατα μαρτυρία λέει πως η βίλα (η οποία υποτίθεται πως για την πόλη αποτελεί στοιχείο μνήμης κι έχει προταθεί αρκετές φορές η αξιολογήσή της) κατοικείται από κάποιον άστεγο και πως η κατάσταση από πλευρά κοθροδότητος είναι τοιούχιστων προσβλητική για την περιοχή.

Επιλογή

Κάναμε τον τελευταίο μήνα ένα πείραμα στο «δόντι». Ζητήσαμε από πολιτιστικά περιοδικά όλης της Ελλάδας να μας στείλουν χαρακτηριστικά τεύχη τους και να μας ενημερώνουν τακτικά για την κυκλοφορία και τις δραστηριότητές τους. Το αποτέλεσμα ήταν εντυπωσιακό. Σε μικρές και μεγάλες πόλεις, με νέους ανθρώπους ή και με επαγγελματίες καταξιωμένους στο χώρο τους, με μικρότερες ή μεγαλύτερες οικονομικές δυνατότητες, εκδίδονται περιοδικά που καταρρίπτουν πολύ εύκολα κάθε απαισιόδοξη πρόβλεψη για το τι πραγματικά συμβαίνει στην ελληνική περιφέρεια. Κι επειδή είναι εκ των πραγμάτων δύσκολο να κυκλοφορούν τέτοια

έντυπα σε όλη την Ελλάδα, πήραμε την πρωτοβουλία να δημιουργήσουμε στα γραφεία μας (Κανακάρη 236Α & Γενναδίου) έναν χώρο ειδικά αφιερωμένο στα ελληνικά πολιτιστικά περιοδικά, ανοιχτό για όλους όσους έχουν την περιέργεια ή το ενδιαφέρον να ξεφυλλίσουν κάποιο από αυτά. Σας περιμένουμε!

Τι θα κάνουν για Τελευτή

Αν αληθεύουν οι φήμες ότι ο ιστορικός κινηματογράφος «Ιντεάλ» στην Πάτρα σχεδιάζεται κατόπιν επιχειρηματικής πρωτοβουλίας να μεταλαχθεί σε τέτοιο βαθμό που να μη θυμίζει σε τίποτα το αρχιτεκτονικό μνημείο που αντιπροσωπεύει, τότε ελπίζουμε οίτε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, οίτε η Εφορεία Νεοτέρων Μνημείων, οίτε ο Δήμος Πατρέων να μην δώσει τη σχετική άδεια. Το πρόβλημα δεν είναι ότι η νέα χρήση προβλέπεται να έχει εκτός από κινηματογράφο και ψυχαγωγική δραστηριότητα. Αυτό είναι απμείο των καιρών. Το πρόβλημα είναι ότι υποτίθεται πως αποτελεί διατηρητέο κτίριο κι αυτό πρέπει να το σεβαστούν όλοι.

ράδιο **1** ένα 89.4 fm

ΕΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΣΚΑΪ
100.3 FM

ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ με έργα
Ελληνικής και ξένης κινηματογραφικής
μουσικής

ΣΙΝΕΜΑ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005
Ώρα 9 μ.μ.

**ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ & ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ**

Συμμετέχουν

→ **η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΔΗΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ**

→ **η ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ της "ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗΣ"**
ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ Ο ΠΕΤΡΟΣ ΠΡΟΚΟΣ

Έναρξη Πώλησης εισιτηρίων:
17 Ιανουαρίου 2005
Γραφεία "ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΗΣ":
Κορίνθου 280 - Γούναρη
[έναντι Νομαρχίας]
Τηλ. 2610 279.679,
2610 222.248

**ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΧΑΪΑΣ:
Με τη συνεργασία τής ΔΕΠΑΠ**

Η καταχώριση είναι προσφορά

Αρχή είναι...

Διονύσης Καραζάς

Αρχή είναι να ξυπνάς με τα πουλιά.

Αρχή είναι ν' ανοίγεις τους κήπους τ' ουρανού την ώρα των
ονείρων

και την ώρα του αίματος.

Αρχή είναι να κοιτάς στα μάτια τον άνθρωπο που σε ρωτάει.

Αρχή είναι ν' αγαπάς τον άνθρωπο που φεύγει.

Αρχή είναι να θυμάσαι ό,τι πεθαίνει από ανθρώπινο χέρι και να
μην ξεχνάς το χαμένο βλέμμα των παιδιών.

Αρχή είναι να μετράς τον τόπο σαν πατρίδα και τον χρόνο σαν αλήθεια.

Αρχή είναι η πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου ή η τελευταία ημέρα
του Δεκεμβρίου. Αλλιώς, η κάθε σιωπή, δηλαδή
η μνήμη του σώματος και η ανάμνηση της ψυχής.

Αρχή είναι η Άνοιξη, ο Έρωτας, ο Πόνος και ό,τι μισό του παντός.

Αρχή είναι το τραγούδι, η ποίηση, η προσευχή και ό,τι σχεδιάζεται
επί χάους.

Αρχή είναι το δώρο, η χειραψία, το δάκρυ, το χαμόγελο και
ό,τι τελειώνει σε φιλή.

Όταν σκέφτεσαι, όλα αρχίζουν και κινούνται.

Όταν αγαπάς, όλα αρχίζουν και ανθίζουν.

Όλα αρχίζουν στο σκοτάδι. Και στο φως.

Όλα επιστρέφουν στη νύχτα. Και η μέρα.

Έλα ν' αρχίσουμε εδώ την αλήθεια μας, δηλαδή να

συνεχίσουμε τον εαυτό μας βαθιά ριχνοντας
στο μύρο την αγάπη και τη σκέψη. Ο χρόνος
δεν είναι της αρχής, είναι της πορείας,
αναπόφευκτος συνοδοιπόρος και κριτής μας.

HELECO '05

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ

3 - 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005 • ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ HELEXPO - ΑΘΗΝΑ

5η ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Μια παρέμβαση του «Δ» σε μια συζήτηση για έναν άλλον πολιτισμό

Η συζήτηση για τα μέσα ενημέρωσης και τη διαπλοκή που ξεκίνησε πριν δύο περίπου μήνες μετά από την πράταση νόμου της κυβέρνησης για τα «βασικό μέτοχο» και τις σχετικές διατάξεις, μπορεί να δια-

κόπηκε λόγω της πλούσιας πολιτικής επικαιρότητας, των εορτών και του καταστροφικού σεισμού στην Ασία, επανήλθε όμως με τη σχετική συζήτηση και την ψηφίση από την κυβέρνηση στην ολομέλεια της Βουλής.

Υπάρχει στην όλη κουβέντα μια παράμετρος πολύ κρίσιμη που δεν έχει τεθεί ακόμα και που αφορά έναν άλλα πολύ σημαντικό πόλο διαπλοκής, α οποίος όμως για κάποιους λόγους δεν έχει ακόμα εξεταστεί.

Πολύ σωστά στη γενική του φιλοσοφία, το νομοσχέδιο και μαζί τους όλες οι προεκλογικές και μετεκλογικές δηλώσεις της κυβέρνησης στρέφονται κατά των περιέργων σχέσεων που αναπτύσσονται ανάμεσα στο Δημόσιο και στα μέσα ενημέρωσης, επιδιώκοντας το αυτονόητο. Να μην μπορούν οι επικεφαλής, οι μέτοχοι και τα διευθυντικά στελέχη των μέσων να συνάπτουν συμβάσεις με το κράτος ή με παρακλάδια του, έτσι ώστε να αποφεύγονται -όσο αυτό είναι δυνατό- ποικίρες επιρροές στην ενημέρωση και στη δημοσιογραφική δεοντολογία.

Είναι φυσικό λόγω των ασύγκριτα μεγαλύτερων ποσών, συμβάσεων και συμφερόντων που έχουν έδρα την πρωτεύουσα, να στρέφεται προς τα εκεί το μεγαλύτερο μέρος της συζήτησης και των μέτρων για τη διαπλοκή. Όμως αυτό δεν απολλάσσει με κανέναν τρόπο την περιφέρεια και δε συνεινιάγεται ότι στις μικρές και μεγάλες πόλεις δεν υπάρχουν αντίστοιχα φαινόμενα.

«Βασικός μέτοχος», μέσα ενημέρωσης που συνάπτουν περίεργες συμβάσεις με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, δημοσιογράφοι και εκδότες που δουλεύουν ως «ενεργά ή όχι» στελέχη του ελληνικού Δημοσίου, είναι καθημερινά φαινόμενα στην επαρχία και ειδικά στις μεγάλες ελληνικές πόλεις λαμβάνουν διαστάσεις που διοβρώνουν καταφανώς τις τοπικές κοινωνίες.

Μερικά ενδεικτικά παραδείγματα είναι χαρακτηριστικά:

- Διευθυντικά στελέχη μέσων ενημέρωσης είναι εδώ και χρόνια μόνιμοι υπάλληλοι μεγάλων ΔΕΚΟ (ΔΕΗ, ΟΤΕ κ.τ.λ.),
- Εκδότες εφημερίδων συνάπτουν συμβάσεις εργασίας με τους Δήμους, τις Νομαρχίες και τις Περιφέρειες της περιοχής τους.
- Έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα λειτουργούν ως προμηθευτές του ελληνικού Δημοσίου για προγράμματα που αφορούν στην περιοχή τους.

• Αρχισυντάκτες και διευθυντές είναι ταυτόχρονα και υπεύθυνοι μεγάλων γραφείων τύπου (σε πολλές περιπτώσεις περισσότερων του ενός ο καθένας).

• Οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης εκδίδουν τιμολόγια μεγάλους ύψους με αιτιολογία «ενίσχυση μέσω ενημέρωσης», χωρίς τα αντίστοιχα μέσα να προσφέρουν καμία υπηρεσία στους συγκεκριμένους οργανισμούς.

Τέτοια φαινόμενα δημιουργούν προφανώς προβλήματα κατευθυνόμενης ενημέρωσης και οδηγούν πολύ συχνά τους πολίτες να χάνουν την εμπιστοσύνη τους στον τοπικό τύπο, ενώ οι δημοσιογράφοι αρκετά συχνά βρίσκονται στη δυσάρεστη θέση ακόμα και να αυτολογοκρίνονται, γνωρίζοντας τις υπόγειες σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ των μέσων ενημέρωσης και των πολιτικών ή αυτοδιοικητικών φορέων της περιοχής τους.

Όλα αυτά για τους παροικούντες το χώρο, είναι γνωστά και συνηθισμένα, και ο βασικότερος λόγος για τον οποίο δεν καταγγέλλονται (ακόμα κι όταν τα φαινόμενα γίνονται επιφανειακά ακραία) είναι γιατί στις τοπικές κοινωνίες οι λειτουργοί των μέσων, οι επικεφαλής της τοπικής αυτοδιοίκησης και τα τοπικά στελέχη του ελληνικού δημοσίου είναι γνωστοί και φίλοι (κι αυτό βέβαια δεν είναι καθόλου μεμπτό) με αποτέλεσμα να τηρείται πάντα ειλικρίνεια, ακόμα κι από αυτούς που δεν συμμετέχουν σε περίεργες συναλλαγές.

Γνωστά τα παραπάνω και στον υπουργό Επικρατείας Θόδωρο Ρουσόπουλο (που παρακολουθεί στενά τα γραφόμενα και τις εξελίξεις στον περιφερειακό τύπο), αλλά και σε πολλούς ακόμα παράγοντες της αγοράς και της πολιτικής, θα ήταν συνεπώς πολύ απλό να θεσπιστούν «ή έστω να συζητηθούν» μέτρα και για τον περιορισμό της διαπλοκής στις τοπικές κοινωνίες, παράλληλα με αυτά που λαμβάνονται για την Αθήνα.

Ταυτόχρονα, βέβαια, πρέπει να ληφθούν αντίστοιχα μέτρα για την ενίσχυση του περιφερειακού τύπου, ώστε να υπάρχουν οι βασικές προϋποθέσεις για την οικονομική του αυτοληψία και να μην εξαρτάται η επιβίωσή του μόνο από τις επιδοτήσεις, πάνω ή κάτω από τα τραπεζικά.

Η αναμενόμενη εφαρμογή του νόμου για τη διοχέτευση του 30% των διαφημιστικών εξόδων του ελληνικού Δημοσίου στην περιφέρεια, η ισότιμη μεταχείριση των περιφερειακών εφημερίδων, περιοδικών, ραδιοτηλεοπτικών και ηλεκτρονικών μέσων από το κράτος και η προσοχή στην τήρηση των συμβάσεων εργασίας των δημοσιογράφων είναι τρεις βασικές προϋποθέσεις, ώστε να μείνουν στο χώρο του περιφερειακού τύπου μέλη όσοι πιστεύουν στην υγιή του επιβίωση.

Θά τολμήσει η κυβέρνησή να ανοίξει ένα τέτοιο μέτωπο; «Δ»

Παναγιώτης Παπαθεοδωρόπουλος

Πόσο κοστίζει το μέλλον;

Η ιδέα ενός πολύτιμου αγαθού που προσφέρεται σε καλή ποιότητα αφειδώς, δωρεάν ή σε προσιτή τιμή, σε όλους ανάλογα με τις ανάγκες τους έχει ονομασιβήματα δημοκρατικό και σοσιαλιστικό άρωμα. Τοιλάχιστον σε πρώτη ανάγνωση όταν πρόκειται για το νερό. Συνηθίσαμε να σκεφτόμαστε το νερό μαζί με τον αέρα και τον ήλιο σαν δώρα της φύσης. Εν μέρει δικαιολογημένα, μιας και είναι από τις πρώτες ύλες της επιβίωσης μας.

Όμως, σε τελευταία ανάλυση, καθόλου έτσι δεν είναι. Το νερό έχει κόστος. Κόστος κτήσης, μεταφοράς, επεξεργασίας, διανομής, κόστος λειτουργικό, συντήρησης, επενδύσεων. Και μας προκύπτουν εσχάτως και οι νέες αντιλήψεις που μιλάνε για το κόστος των φυσικών πόρων όπλασά το κόστος που προκύπτει από την μείωση των αποθεμάτων νερού και το περιβαλλοντικό κόστος δηλαδή το κόστος της αποκατάστασης των περιβαλλοντικών ζημιών από την χρήση.

Όσο λοιπόν και να φαντάζει παράδοξο οι αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης και της βιώσιμης ανάπτυξης επιβάλλουν να αναγνωρίσει κανείς την οικονομική αξία του νερού. Ήδη στα αυτιά μου έχω τα ερωτηματικά των καλοπροαίρετων φίλων και τις πικρές διαμαρτυρίες της εύκολης αριστεροφροσύνης.

Όμως η αυστηροτική υποκοστολόγηση του νερού ισχυρίζομαι ότι οδηγούν αυτόματα στην υποτίμηση της ίδιας της αξίας του νερού ως πόρου. Η τιμή του νερού είναι καθοριστικός παράγοντας για την διαμόρφωση της ζήτησης του με αποτέλεσμα χαμηλή τιμή να σημαίνει υπερβολική κατανάλωση και να διαμορφώνει έναν πολίτη αδιάφορο, «εαυτούλη», υπερκαταναλωτή.

Η εμπειρική πολιτική υποτιμολόγησης με βάση πολιτικές αντιλήψεις και σκοπιμότητες τοπικών παραγόντων οδηγεί σε μεγάλες κοινωνικές αδικίες κυρίως σε βάρος των φτωχών λαϊκών στρωμάτων της πόλης. Την ίδια στιγμή που η αγροτική παραγωγή (75% της κατανάλωσης), βιομηχανία και οι κάτοικοι ακριβών προαστίων απολαμβάνουν αυτό το αγαθό δωρεάν ή πάμφθυνα.

Υποστηρίζω ότι η χαμηλή τιμή του νερού οδηγεί λόγω έλλειψης πόρων σε οργανισμούς διαχείρισης αδύναμους να εξασφαλίσουν την ποιότητα του νερού, το περιβάλλον και να παρέχουν κολής ποιότητας υπηρεσίες, έτοιμες να πέσουν σαν ώριμο φρούτο ορχικά στον δεισμό και μετά στην αγκαλιά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες προθέσεις.

Φυσικά ακριβό νερό δεν σημαίνει καθόλου ειοπρακτική πολιτική που στερεί από τους «μη έχοντες» το πολύτιμο υγρό. Σημαίνει ότι η κοινωνία επωμίζεται στο σύνολο της και μάλιστα συνειδητά το πραγματικό κόστος επιλέγοντας τα κοινωνικά στρώματα που απαιτείται να προστατευτούν.

Η παλιά ξεχασμένη ελληνική λέξη από τον τομέα της οοοπονίας «αιεφορία» επιλέχθηκε από την Ευρώπη για να εκφράσει την ανάγκη να καλύψουμε με ορθολογικό τρόπο τις ανάγκες του σήμερα χωρίς να διακυβεύουμε την δυνατότητα των επόμενων γενεών να καλύψουν τις δικές τους. Όταν ξεοδεύουμε φτηνά το νερό πληρώνουμε ακριβά το μέλλον μας.

mojoradio

107.7 mojohertz

MAJOR OUTLAW JAMMING OUTFIT

Ο Κόσμος των λέξεων στον υπολογιστή σας!

της Μαρίας Χαρίτου

Αναρωτηθήκατε ποτέ αν γνωρίζετε τα μονοπάτια και τις δυνατότητες της γλώσσας μας; Υπήρξε στιγμή που υπερφρονεούσατε πως γνωρίζετε καλά το ελληνικό; Καιρός να δοκιμάσετε τους εαυτούς σας!

Πώς; Με τις λέξεις που πορουσιάζονται καθημερινά στο δικτυακό τόπο της «άσπρης λέξης», www.asprilexi.com.

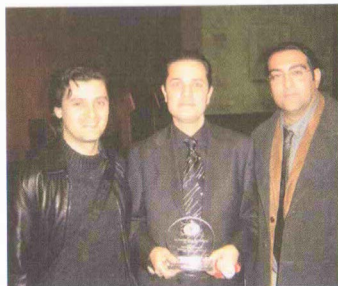
Λέξεις απλές που χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ομιλία, λέξεις που συναντάμε στα βιβλία ή στα τραγούδια που ακούμε ή ακόμη και λέξεις που τις έχουμε ξεχάσει ή που σπάνια χρησιμοποιούμε πια για να εκφραστούμε. Το μάγιο της γλώσσας μας βρίσκονται εδώ!

Μάγιο που δεν λύνονται με κανένα μυστικό ραβδάκι από τα παραμύθια της γιαγιάς και που θα σας κροτήσουν αιχμάλωτους στο μαγικό κόσμο των λέξεων.

Μια πρώτη επίσκεψη στο δικτυακό τόπο της άσπρης λέξης θα σας μαγέψει τόσο ώστε να σπεύσετε να γίνετε μέλος αυτής της παρέας και να επιστρέψετε ξανά και ξανά στη χώρα των λέξεων, όπως γίνεται με τις πόλεις που αγαπάμε.

Έχουν περάσει δύο χρόνια περίπου από τότε που παρουσιάστηκε η πρώτη λέξη (Μάρτιος 2003) και ήδη η άσπρη λέξη μετρά τους 6500 μόνιμους μαγεμένους «κατοίκους» της. Κάθε μια λέξη που παρουσιάζεται, είναι ένα βήμα προς τη κατάκτηση της γνώσης, μια πορεία μέσω στο χρόνο για να γίνουν αντιληπτές οι ρίζες των λέξεων και η παράδοση που φέρει καθεμιά από αυτές. Ίσως χιλιάδες λέξεων που πιστοποιούν τον πλούτο και την εκφραστική ποικιλία της ελληνικής γλώσσας και που μπορούν να μας κάνουν περήφανους για την πολιτιστική ταυτότητά μας, όχι μόνο χάριν της μακροβιότητας της ελληνικής αλλά και χάριν των εκφραστικών δυνατοτήτων που αυτή προσφέρει.

Το δύσκολο έργο της έρευνας της ιστορίας και της σημερινής των λέξεων, για τις οποίες δεν υπάρχει κάποιο κριτήριο επιλογής τους, αναλαμβάνουν ο φιλόλογος Ανδρέας Ποπαγεωργίου, επικεφαλής της όλης προσπάθειας, μαζί με μια πλειάδα συνεργατών. Το ξεχωριστό εικονογράφημα που θα συναντήσετε στις σελίδες του site έχει επιμεληθεί ο Γιάννης Στύλος ενώ υπεύθυνη εταιρεία είναι η Tinbrain (εταιρεία παραγωγής ψηφιακού περιεχομέ-

νου). Σκοπός της προσπάθειας αυτής είναι να εντυφώσει στην ελληνική γλώσσα και να καταστήσει δυνατή τη γνώση και την ιστορία της ελληνικής γλώσσας που παραμένει ζωντανή εδώ και 2500 χρόνια.

Το αξιόλογο στοιχείο όλης αυτής της προσπάθειας έγκειται στο ότι δεν απευθύνεται αποκλειστικά και μόνο σε επιστήμονες ή ανθρώπους των γραμμάτων αλλά σε όλους εκείνους που ενδιαφέρονται να πλουτίσουν το λεξιλόγιό τους ή να προσεγγίσουν τη γλώσσα μας και να γευτούν λίγη από τη μαγεία που αυτή προσφέρει.

Εκτός των πορουσιζόμενων λέξεων, δίνονται πλήθος άλλων πληροφοριών που θα κινήσουν το ενδιαφέρον σας όπως προτάσεις για αξιόλογα βιβλία, παροιμίες, ηλεκτρονικές κάρτες κ.τ.λ.

Τα παιχνίδια με τις λέξεις, όπως η κρεμάλα ή η τρίλιζα, θα σας ενθουσιάσουν ή ακόμη μπορείτε να λύσετε σταυρόλεξο, να είστε φων του είδους. Και επειδή η άσπρη λέξη δημοσιοποιείται και στο χώρο των εκδόσεων, μπορείτε να ενημερωθείτε σχετικά με τα βιβλία που εκδίδονται. Να θυμώσετε όμως ότι τα βιβλία της άσπρης λέξης δεν κυκλοφορούν σε βιβλιοπωλείο και μπορείτε να τα προμηθευτείτε μόνο από τη ίδια την ιστοσελίδα.

Αναφέρουμε τα εξής :

100 παροιμίες και παροιματικές φράσεις

Λεξικό της άσπρης λέξης - ο' χρόνος

(περιλαμβάνει τις λέξεις που παρουσιάστηκαν το 2003 - 2004).

Άσπρη λέξη - έρωτας

(περιέχει τη σημασία λέξεων που αναφέρονται στον έρωτα).

Άσπρη λέξη - 30 ονόματα

(περιέχει την ετυμολογία και σημασία 30 ονομάτων της ελληνικής).

Άσπρη λέξη - Χριστούγεννα

(περιλαμβάνει την ετυμολογία και σημασία των Χριστουγέννων).

Ημερολόγιο ποιότητας, της Α. Παλλοδά.

Ο πλούτος της ελληνικής γλώσσας και οι γωνιές που αυτή μας κρύβει, φανερώνονται μέσω της άσπρης λέξης για να μας καταπλήξουν και για να μας βοηθήσουν να αντιληφθούμε την ομορφιά και τις δυνατότητες της γλώσσας μας. Ένα site που θα σας οδηγήσει στο άγνωστο μονοπάτι της γλώσσας μας και θα σας φέρει πιο κοντά στη κληρονομιά μας.

Την επόμενη φορά, λοιπόν, που θα τρέξετε στο λεξικό για να βρείτε τη σημασία ή την ετυμολογία μιας λέξης, μη διατάσετε να επισκεφθείτε τον δικτυακό τόπο της άσπρης λέξης. Γιατί μια άσπρη λέξη την ημέρα, το λεξικό το κάνει πέρα!

© www.asprilexi.com

Συνδρομές

Γραφείτε τώρα συνδρομητές, κερδίστε ένα τεύχος δώρο και το «δόντι» θα έρχεται στο χώρο της επιλογής σας • Τα 11 τεύχη μόνο με € 40 • Σημαντικά προνόμια και εκπτώσεις

Όνομα / Επώνυμο

Οδός Αριθμός

Πόλη Τ.Κ.

Τηλ. οικίας Fax Email

Επάγγελμα Τηλ. εργασίας

ΑΦΜ (*) ΔΟΥ (*)

Επιθυμώ τα στοιχεία μου να διατίθενται για διαφημιστικούς σκοπούς σε συνεργαζόμενους φορείς

(*) Σε περίπτωση που θέλετε να σας αποσταλεί τιμολόγιο.

ΤΡΟΠΟΙ ΧΡΕΩΣΗΣ

Με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό

ALPHA Τράπεζα 532-002101-080131

Εθνική Τράπεζα 225/949938-53

Μετρητοίς: Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, Πάτρα

Στο χώρο σας εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ειδοποίησή σας.

ΕΙΔΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ [Συμπληρώστε το αντίστοιχο τετράγωνο]

Αηλή / Ελλάδα € 40

Οργανισμοί, Σχολεία, Βιβλιοθήκες € 60

ΝΠΔΔ - Α.Ε. € 80

Ευρώπη - Τουρκία € 70

Λοιπές χώρες € 100

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Αίτηση συνδρομής που φτάνει στα γραφεία μας μέχρι τις 30 κάθε μήνα, ξεκινά με το τεύχος του επόμενου μήνα. Η εξόφληση κάθε συνδρομής πρέπει να γίνεται το αργότερο εντός διμήνου από την αποστολή της αίτησης, διαφορετικά η συνδρομή διακόπτεται αυτοδίκαια.

Τηλεφωνικές αιτήσεις συνδρομών γίνονται δεκτές, όμως ως ημερομηνία έναρξης της συνδρομής θεωρείται η ημερομηνία καταβολής του αντίστοιχου χρηματικού ποσού.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία περί προστασίας του καταναλωτή, δικαιούστε εντός δέκα ημερών από την παράδοση του 1ου τεύχους να αναστατώσετε. Σε περίπτωση που έχει παρέλθει αυτό, αλλά επιθυμείτε να ακυρώσετε τη συνδρομή σας, επιστρέφουμε τα υπόλοιπα χρήματα ενός μηνός.

Το περιοδικό παραδίδεται με υπογραφή μέσω εταιρείας courier στο μεγαλύτερο μέρος της Ελλάδας. Στις περιοχές που δεν καλύπτει η εταιρεία courier, αλλά και στο εξωτερικό, η παράδοση του περιοδικού γίνεται μέσω ΕΛ.ΤΑ. Παλαιότερα τεύχη διατίθενται από τα γραφεία μας, Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00, τηλ. 2610 323060. Αντικαταστάσεις κακέκτυπων τευχών δεχόμαστε μέσα σε διάστημα δύο μηνών από την παραλαβή τους και εφόσον έχει προηγηθεί η επιστροφή τους στα γραφεία μας.

Όπως είναι γνωστό, τα στοιχεία κάθε συνδρομητή τηρούνται υπό σπόλυτη εκχεμύβεια στα αρχεία του περιοδικού.

Εάν δεν επιθυμείτε να ενημερώνεστε για άλλα έντυπα ή και προσφορές του περιοδικού «ΤΟ ΔΟΝΤΙ» ή συνεργαζόμενων φορέων και εταιρειών, σημειώστε με Χ το αντίστοιχο τετράγωνο στο τέλος της αίτησής σας.

Η συνδρομή ανανεώνεται αυτόματα αν δεν υπάρχει σχετική ειδοποίηση εντός ενός μήνα από τη λήξη της.

ΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΤΑΡΩ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΤΡΑΠΟΥΣ:

Συμπληρώστε και επιστρέψτε μας το κουπόνι μέσω FAX στο 2610 323060 ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, 26222, Πάτρα. • Ελάτε οι ίδιοι στα γραφεία μας. • Στείλτε μας email στο info@todonti.gr. • Μπορείτε επίσης να μας δώσετε τα στοιχεία σας τηλεφωνικά στο 2610 323060.

Το δώρο για τους συνδρομητές

Δωρεάν

στο χώρο σας τα βιβλία που εκδίδονται από το «Δ»

Δωρεάν

είσοδος στις εκδηλώσεις που διοργανώνει το περιοδικό

Έκπτωση 15%

στις καταχωρίσεις στο «Δ» (για τις ατομικές επιχειρήσεις)

Έξι χρόνια γεμάτο ζωή!

Αναζητάτε τεύχη από την πρώτη περίοδο του περιοδικού. Στείλτε μας email στο info@todonti.gr, τηλεφωνήστε στο 2610 323060 ή περάστε από τα γραφεία μας καθημερινά (Δευτέρα - Παρασκευή 12.00 - 16.00). Τα τεύχη 1, 3, 5, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, και 25 έχουν εξαντληθεί.

ΑΣ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΕΙΡΑ...

ΤΗΣ ΖΕΤΤΑΣ ΖΑΧΟΥ

Βρισκόμαστε, πάλι, στην αρχή ενός καινούργιου χρόνου και για να μην τ' αφήσουμε για... του χρόνου, ας αποπειραθούμε να δούμε λίγο τον άχρονο χρόνο αλλά και τον πεπερασμένο...

«ΧΡΟΝΟΣ ΟΙΧΕΤΑΙ», ΑΝΤΙΦΩΝ

Ήδη τα θέματα που μπήκαν μας προειδεάζουν για προβλήματα, γιατί ο χρόνος, είτε ως φιλοσοφικό ζητούμενο είτε ως φυσικό μέγεθος από καταβολής κόσμου είναι πρόβλημα και η έλλειψή του στις μέρες μας εξόχως προβληματική. «Deficit omne quod nascitur (Ό,τι γεννιέται, καταλύεται)», Κοϊντιλιανός. Ας πάρουμε τα πράγματα με χρονολογική σειρά (αν είναι δυνατόν επί χρόνου να τεθεί σειρά!...)

Η ετυμολογία της λέξης: εκ του ιαπετικού ghr - on - os και το λογοπαίγνιο, τουλάχιστον για την ελληνική μυθολογία, Κρόνος - χρόνος δεν φαίνεται να πείθει τους γλωσσολόγους. Είναι βέβαια μια προσέγγιση αρκετά λογικοφανής. «Ορφεύς των πρώτων πάντων αιτία, χρόνου καλεί», Πρόκλος. Ανατρέχοντας στις ρίζες του πολιτισμού θα διαπιστώσουμε ότι ο χρόνος αντιμετωπιζόταν ως φιλοσοφική έννοια.

Στα ορφικά μυστήρια θεωρείται η «Αρχή του Κόσμου», από τον Πλάτωνα και τον Αριστοτέλη έχουμε συσχέτιση της ουσίας του χρόνου με την ατέρμονα μεταβολή του και προσαντολισμένη, ευθύγραμμη και μη αναστρέψιμη εξέλιξή του με την περίφημη δήλωση του Αριστοτέλη «αντιλαμβάνομαστε το χρόνο, μόνον όταν έχουμε έκδηλη κίνηση». Έτσι, για πρώτη φορά στην ιστορία, στην επιστήμη, ο χρόνος συνδέεται και με ένα άλλο μέγεθος, με μια άλλη έννοια, αυτήν του χώρου.

«ΧΡΟΝΟΣ ΗΛΙΟΥ ΚΙΝΗΣΙΣ», ΠΛΑΤΩΝ **Χρόνος και Μάγια**

Οι Μάγια στην κεντρική Αμερική, μέσα από την μυστηριακή λατρεία του Ήλιου, οι ιερείς θεωρούσαν το χρόνο ηρωταρχική κυκλική ρευστή ουσία, που ανάγκαζε τον κόσμο να λειτουργεί μέσα από καταστροφές και γεννήσεις οι οποίες επαναλαμβάνονταν κάθε 260 χρόνια. Βασισμένη στην ίδια θεώρηση ήταν και η προσέγγιση των Αζτέκων μόνον που οι αναγεννήσεις εδώ χρειάζονταν 52 χρόνια. Στην άλλη πλευρά του κόσμου οι Βουδιστές δίδαξαν ότι η αίσθηση της ουσιαστικής ύπαρξης αποτελεί μια ψευδαίσθηση που οφείλεται στο ότι δημιουργούμε αυ-

«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ
ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ»

ΖΑΝ ΠΙΩΛ ΣΑΡΤΡ

θαίρετες ταμές στη συνεχή και άτμητη ροή του χρόνου και του «γίγνεσθαι». Το «Τας» μας διδάσκει, πολλά πριν τον Λίβιαν την αδιάτακτη ενότητα χώρου και χρόνου, έτσι ώστε οι δύο αυτές έννοιες να βρίσκονται σε διαρκή σχέση αλληλεπίδρασης και αδύνατον να υπάρξει η μια χωρίς την άλλη.

«Ο ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΗΚΕΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΘΕΟ, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΑΠΛΩΣ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΑΖΙ ΤΟΥ», ΖΑΚ ΛΕ ΓΚΟΦ **Μέγας Βασιλείος και Ιερός Αυγουστίνος**

Και λοιποί οι δύο Άγιοι κατασιανόμενοι με τον άμετρο χρόνο, έλεγαν ότι ο χρόνος, όπως τον εννοεί ο μέσος άνθρωπος, δεν ταυτίζεται με την κίνηση, αλλά τη μετρά μέσω της φθοράς που ο ίδιος προκαλεί. Καταλήγοντας έτσι, μέσω λογικών διεργασιών, εκεί που καταλήγει σήμερα η αστροφυσική: ότι ο χρόνος γεννήθηκε μαζί με το ορατό σύμπαν, δηλαδή το χώρο... «Η ροή του χρόνου δεν θα πάψει το τρέξιμό της, η μήπως δεν είναι έτσι ο χρόνος; Το παρελθόν πάει κάθηνκε, το μέλλον δεν ήρθε ακόμα, και το παρόν... το παρόν προτού το καταλάβουμε ξεφεύγει...»

«ΣΤΙΓΜΗ ΧΡΟΝΟΥ ΠΑΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΙΟΣ», ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ **Νεύτων και Καντ**

Δύο ακόμα μορφές που ασχολήθηκαν, ο καθένας στον αιώνα του, με το πρόβλημα «Χρόνος», καθοδήγησαν, μορφοποίησαν επηρεάζοντας καθοριστικά τις απαντήσεις μας είναι ο Νεύτων (1642 - 1727) και ο Καντ. Ο Νεύτων διατύπωσε την θεωρία ότι ο αντικειμενικός χρόνος εξαρτάται από το χώρο μέσα στον οποίο εξελίσσεται. Ο απόλυτος μαθηματικός χρόνος, αφ' εαυτού ρέει ομαλά ως κύρια ιδιότητά του. Περί τα μέσα του 18ου αιώνα επικράτησε στην Ευρώπη η θεωρία του γραμμικού χρόνου, κάτω από το βάρος των απόψεων του Ιμάνουελ Καντ (1724 - 1804). Ο Καντ αρνείτο την αντικειμενική ύπαρξη της αρχής της αιτιότητας όπως την είχε διατυπώσει ο Ντεκάρτ (1596 - 1650). Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτές τις απόψεις (του Καντ) ο Χρόνος και ο Χώρος δεν αποτελούν ιδιότητες της φύσης αλλά δυνατότητες του ανθρώπινου μυαλού. Δηλαδή για τον Καντ ο χρόνος είναι υποκειμενικό μέσο γνώσης των πραγμάτων.

«Το πιο θαυμάσιο πράγμα που μπορούμε να βιώσουμε, είναι το μυστήριο! Είναι η γηγή της αληθινής τέχνης και της επιστήμης», Άλμπερτ Αϊνστάιν (1879 - 1955).

Θέβαια από αυτήν την πολύ σύντομη υπενθύμιση των θέσεων λαμπρών πνευμάτων πως θα μπορούσε να λείπει ο Αϊνστάιν. Γιατί με τη θεωρία της σχετικότητας ανέτρεψε τις μέχρι τότε αντιλήψεις περί χρόνου. Σύμφωνα με το επαληθευμένο φαινόμενο της βαρυτικής διαστολής του χρόνου, μιας και το φως ως ενέργεια, συνδέεται με μια μάζα, θα έλκεται και αυτό, από την βαρύτητα της ύλης. Άρα θα εκτρέμεται, άρα θα «καθυστερεί», άρα, με δικούς μας όρους, θα διαστέλλει το χρόνο. Να λοιπόν που η έννοια του χρόνου μέσα στον Κόσμο αποδεικνύεται αλλιώςτικη από κείνη που η εμπειρία της καθημερινότητάς μας αποπειράθηκε να του αποδώσει...

«ΚΑΝΕ ΑΛΜΑ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΘΟΡΑ», ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Και για μας τι μπροστά στο ξεκίνημα ενός ακόμα ηλιακού έτους; Εμείς ας προσπαθήσουμε να τα πληρώσουμε δημιουργικά, αισθαντικά και σας προτείνουμε να υιοθετήσετε για φέτος την πρόταση του Ελύτη από τη «Μαρία Νεφέλη» και να μην αφήνουμε «κάπου ανάμεσα Τρίτη και Τετάρτη να παραπάσει η αληθινή σου μέρα».

ΕΛΛΑΣ - 1881 ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 1905

ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ...

του Πέτρου Ψωμιά

Από την 1η Ιανουαρίου όλη η υφήλιος πήγε μια χρονιά μπροστά: στο 2005. Εμείς εδώ - για λίγο - θα πάμε 100 χρόνια πίσω, στο 1905. Είναι η χρονιά που ο Αλβέρτος Αϊνστάιν διατυπώνει τη θεωρία της σχετικότητας και ο ο Σίγκμουντ Φρόντ τη δικιά του, της σεξουαλικότητας. Είναι η χρονιά που η Νορβηγία αποχωρίζεται από τη Σουηδία και γίνεται ανεξάρτητο κράτος. Στη Ρωσία ολοκληρώνεται ο πόλεμος κατά των Ιαπώνων και εκδηλώνεται επανάσταση, στη Γαλλία πεθαίνει ο Ιούλιος Βερν, στην Αμερική ο Ρούσβελτ αναλαμβάνει καθήκοντα προέδρου και στην Αγγλία δίνεται στην κυκλοφορία η ασπιρίνη. Τι γίνεται όμως στην Ελλάδα;

Η Ελλάδα βρίσκεται λίγο μόλις χρόνια μετά την διετία 1896 - 1897 κατά την οποία γνώρισε τη δόξα και την ντροπή, λόγω Ολυμπιάδας και ελληνοτουρκικού πολέμου αντίστοιχα. Και βρίσκεται επίσης λίγο μόλις χρόνια πριν από την Επανάσταση στο Γουδί και τους Βαλκανικούς πολέμους. Τα γεγονότα της χρονιάς —ιδωμένα από χρονική απόσταση ασφαλείας— δεν ήταν παρά μια γέφυρα από τη μία εποχή στην άλλη. Η πρώτη σύγχρονη Ολυμπιάδα των Αθηνών είναι πρόσφατο παρελθόν, η επο-

κή Τρικούπη-Δηλιγιάννη φτάνει στο οριστικό της τέλος με την δολοφονία του δεύτερου, ο Ελευθέριος Βενιζέλος κάνει ηγετική εμφάνιση από τον Κρήνη με αφορμή το αίτημα της ένωσης του νησιού με την Ελλάδα και οι αναταραχές στην εκτός συνόρων Μακεδονία καλά κρατούν.

Χρονιά αναταραχών γενικότερα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το 1905. Το γλωσσικό ζήτημα πρωτανεύει στη θεματολογία των εφημερίδων στο ξεκίνημα του έτους και αντιμετωπίζεται με φανατισμό. Η Καινή Διαθήκη μεταφράζεται στη δημοτική και ευθύς διατάσσεται κατάσχεση της μετάφρασης αυτής. Προεκλογικές συγκρούσεις - τον Φεβρουάριο - όχι μόνο είναι αμιγαρές, αλλά ενίοτε οδηγούν και σε νεκρούς. Οι πολιτικές δολοφονίες εξάλλου δεν είναι εντελώς ασυνήθιστες. Η χρονιά ανοίγει και κλείνει με δύο ανεπιτυχείς απόπειρες, μία τον Ιανουάριο κατά του δημοσιογράφου και πολιτικού Λεωνίδα Δηλιγιώργη και μία στα τέλη Αυγούστου εναντίον του Μητροπολίτη Αθηνών. Η επιτυχημένη απόπειρα που στιγματίζει τη χρονιά έγινε το Μάιο στο κέντρο της Αθήνας. Δράστης ο λεσχιάρχης και χαρτοπαίκτης Το φονικό συνέβη μπροστά στα μάτια ανυποψίαστων πολιτών που ανέμεναν στο κτίριο της Βουλής την έναρξη της συνεδρίασης. Η φρουρά της Βουλής και το πλήθος νόμισαν πως εκείνος που πλησίαζε τον πρωθυπουργό ήθελε απλώς να τον χαιρετίσει. Εκείνος όμως τον πυροβόλησε, εκφράζοντας μ' αυτόν τον τρόπο την αγανάκτησή του για την απόφαση του Δηλιγιάννη να κλείσει τις χαρτοπαικτικές λέσχες. Η δολοφονία συντελέστηκε στη σημερινή πλατεία Κολοκοτρώνη, ακριβώς εκεί που βρίσκεται το άγαλμα του απαρχηγιά μας, έφινπου. Μέτρα πιο πίσω υπάρχει ο ανδριάντας του Θεόδωρου Δηλιγιάννη, καθώς και ο αντίστοιχος του Χαρίλαου Τρικούπη, σε σημείο και στάση που δεν τους επιτρέπει να βλέπονται.

Οι δυο τους κοιταροχτυπήθηκαν πολλές φορές μέσα στο κτίριο της παλιάς Βουλής που κοσμή ως και τις μέρες μας την ίδια αυτή πλατεία. Πολιτικοί αντίπαλοι και ορκισμένοι εχθροί. Εναλλάσσθηκαν πολλές φορές στην πρωθυπουργία, στα τέλη του 19ου αιώνα. Ο Τρικούπης παρατίστηκε και υλοποίησε τις σπουδαίες μεταρρυθμίσεις και τα μεγάλα έργα της εποχής, όταν Δηλιγιάννη όμως έλαχε να είναι πρωθυπουργός της χώρας και την εποχή της Ολυμπιάδας και τη χρονιά του πολέμου αλλά ακόμα και χρόνια αργότερα, στα γηρατειά του, στα 1905, όταν ο Τρικούπης ήταν από καιρό —από το 1896— πεθαμένος. Του Δηλιγιάννη του έμελλε να πεθάνει πρωθυπουργός μ' αυτόν τον τραγικό τρόπο. Λίγο πριν τη δολοφονία του (στις 17 Ιανουαρίου) η κυβέρνηση του κατέθεσε επείγον προεδροποιντικό νομοσχέδιο περί τέλεισης μιας μεσο-ολυμπιάδας στην Αθήνα το 1906. Στις 20 Φεβρουαρίου έγιναν εκλογές και επανεξελέγη. Στις 31 Μαΐου δολοφονήθηκε. Δεν το πρόλαβε το 1906.

Το 1906 δεν το πρόλαβε —ως πρωθυπουργός— ούτε ο διάδοχος τού Δηλιγιάννη, ο Δημήτριος Ράλλης που ανέλαβε αμέσως μετά. Η δική του θητεία κράτησε ως τις 7 Δεκεμβρίου και από τις 8 Δε-

κιμβρίου και μετά πρωθυπουργός ανέλαβε ο Γεώργιος Θεοτόκης. Πρόκειται για ένα ακόμα πρωθυπουργικό δίδυμο, δύο πολιτικούς των αρχών του 20ού αιώνα που κάθισαν κατά διαστήματα στον πρωθυπουργικό θώκο και τους έτυχε και στο παρελθόν να διοδεχτούν ο ένας τον άλλο —τότε, στο 1903, με αντίθετη σειρά. Εβδομήντο πέντε χρόνια αργότερο, το 1980, πρωθυπουργός της Ελλάδος θα γινόταν —κι αυτός για λίγο— ο Γεώργιος Ράλλης, εγγονός και των δύο τους και ο μόνος Έλληνας που σπήλωσε αυτό το εξαιρετικό προνόμιο να έχει δύο παππούδες πρωθυπουργούς! Με τις δικές τους θητείες —των Ράλλη και Θεοτόκη— έκλεισε το 1905.

Βοοιλιάς της Ελλάδος είναι ο Γεώργιος ο Α'. Πρωθυπουργοί οι τρεις προαναφερθέντες. Το νέο πρόσωπο στην πολιτική οκνηή είναι ονομφοιοβήττο ο κρητικός Ελευθέριος Βενιζέλος, εκ των ορχηγών της Επονάστωσης, που ξεκινά στο Θέρισο του νομού Χανίων, στις 10 Μαρτίου. Το 1905 ήταν μια χρονιά κρίσης για το κρητικό ζήτημα. Η πρόκοοικη ισορροπία που διοτηρήθηκε στη χώρα, μετά την τοπεινωτική ήττα στον πόλεμο του 1897, μοιάζει να διοτοράοοοεται. Το οντιβοοιλικά οιοσθήματο μέσο στο στρατό ονοζωπυρώνονται οπό τη στάση της κυβέρνησης απέναντι στον ξεοοκωμό των εθνικών δυνάμεων της Κρήτης κατά της πολιτικής του πρίγκιπο Γεώργιου, που ήταν τότε ορμωστής στο νποί. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος έχει το σθένας, την επιρροή, το όραμα αλλά και τις πολιτικές φιλοδοξίες.

Όλο το 1905 ήταν χρονιά εξελίξεων στο κρητικό. Τόσο η Κρήτη όσο και ο Βενιζέλος οπιοοοοοούν όλο και οοιοοότερο τον τύπο της εποχής. Είναι εποχή-μετοίχιμο για την ούγχρονη ελληνική ιστορία. Εκείνο τον Νοέμβριο, στη γενέτειρα του, στο χωριό Μουρνιές, ουνοντιέτοι για τελευταία φορά με τους προζένους των Μεγάλων Δυνάμεων και ομφοωνούν πλήρως επί όλων των προβλημάτων που διομιούργησε η κοτάθεση των όπλων που είχε προηγηθεί. Το επόμενο βήμα του Βενιζέλου είναι να ανέβει στην Αθήνα, η επόμενη κίνηση στο πολιτικό προσκάνιο της χώρας θα είναι ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος και η επόμενη χρονιά ορόοοημο θα είναι το 1909.

Το 1905 δεν είναι μόνο η Κρήτη που λείπει οπό τον χάρτη της Ελλάδος. Λείπουν οκόμο το Δωδέκάνησο, τα νποιά του Βορείου Αιγαίου (η Σάμος, η Λέσβος, η Χίος, η Λήμνος και δεκάδες μικρότερο), λείπουν και η Μακεδονία με τη Θράκη, λείπει και η μοιά Ήπειρος. Τι είναι η πατρίδα μας, όηλοοή, στο 1905; Είναι οι Κυκλάδες και οι Σποράδες, η Πελοπόννησος και η Στερεά και το βόρεια ούνορά μας βρίσκονται στη Θεοοοολία. Προπύργιο η Άρτο, το Τρίκαλα και η Λάρισα. Εκεί στο ούνορο προετοιμάζεται επέκτοση, οπό τη Μακεδονία φτάνουν νέα αναταραχών και ομγκρούσεων Ελλήνων με Βούλγαρους κυρίως, οι ελληνο-ρομωνικές οσέοοεις βρίσκονται σε κρίση και γενικά η χρονιά λειτοργεί ως ένας κρίκος στην ολυοίοο των γεγονότων και των πολιτικών κινήσεων που θα οδήγηοοουν - λιγότερο οπό μια δεκαετία μετά - στον διοποοιοοόο των εδαφών της χώρας.

Κατά το λοιπό το 1905 ήταν μια χρονιά σαν τις άλλες. Στην πρωτεύουσα Αθήνα κυκλοφορούν το πρώτα ουτοκίηπο, στις αρχές Μοίου ο Δήμορχος Σπυριδών Μερκούρης πλεκτροφωτίζει για πρώτη φορά την οδό Αθηνάς, εγκοιηιάζεται —τον Μάρτιο— το Αιγινάτειο Θεροπευτήριο, οι Έλληνες ακολουθοούν οκόμο το παλιό ημερολόγιο, η Ελλάδα ταζιόεοοει ηλοοίοοιο στην ιστορία της και στο χρόνο...

διαγωνισμός **4 + 1 fresh**
 x p o v i a
 ε ι κ α σ τ ι κ ή ς δημιουργίας

“τι είναι fresh?”

Το **fresh** γίνεται 5... αλλά δεν θα κάνει γενέθλιο... εκείνη την ημέρα θα βρίσκεται στην μεγάλη επετειακή εκδήλωση που θα περιλαμβάνει και έκθεση εικαστικής δημιουργίας με τα δικά σας έργα. απαντάτε στην ερώτηση “τι είναι fresh” με:
ζωγραφική # φωτογραφία # γλυπτική # video art # εγκατάσταση # κολλάζ # body painting
 ή ο π ο ι α δ ή π ο τ ε ύ λ λ η μ ο ρ φ ή τ έ κ ν η ς .
 Στέλνετε τη συμμετοχή σας στα γραφεία του περιοδικού **fresh** και τα έργα σας θα δημοσιευτούν στο περιοδικό και θα εκτεθούν στη μεγάλη πολυεκδήλωση που θα γίνει αρχές Μαρτίου.
 Οι νικητές της έκθεσης που θα αναδειχθούν μέσα από επιτροπή θα κερδίσουν πλούσια δώρα. Περισσότερες πληροφορίες στο επόμενο τεύχος του **fresh**.
 Μέχρι τότε... μη κάνετε χρόνο!

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ: Η ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΥΠΕΡΒΟΛΗ

Με την έναρξη του 2005 θυμηθήκαμε την ατέλειωτη υπερβολή του φαινομένου της Παγκόσμιας Ημέρας. Η πλήρης λίστα που ακολουθεί, δείχνει ακριβώς το μέγεθος αυτής της υπερβολής.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

28 - Παγκόσμια Ημέρα Λεπρών

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

02 - Παγκόσμια Ημέρα Υγροτόπων
21 - Παγκόσμια Ημέρα Μητρικής Γλώσσας
21 - Παγκόσμια Ημέρα του Ξεναγού

ΜΑΡΤΙΟΣ

08 - Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας
15 - Παγκόσμια Ημέρα Καταναλωτή
21 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του Ρατσισμού
21 - Παγκόσμια Ημέρα Δασοπονίας
21 - Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης
21 - Παγκόσμια Ημέρα Ύπνου
22 - Παγκόσμια Ημέρα για το Νερό
23 - Παγκόσμια Ημέρα Μετεωρολογίας
24 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Φυματίωσης
27 - Παγκόσμια Ημέρα θεάτρου
30 - Παγκόσμια Ημέρα Αντιούλληψης

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

02 - Παγκόσμια Ημέρα Παιδικού Βιβλίου
07 - Παγκόσμια Ημέρα Υγείας
11 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της ασθενείας Πάρκινσον
17 - Παγκόσμια Ημέρα διαμαρτυρίας για τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα
18 - Παγκόσμια Ημέρα Πολιτιστικής Κληρονομιάς
22 - Παγκόσμια Ημέρα της Γης
23 - Παγκόσμια Ημέρα Βιβλίου
24 - Παγκόσμια Ημέρα Κατάργησης των Πειραμάτων σε Ζώα
29 - Παγκόσμια Ημέρα Χορού

ΜΑΪΟΣ

02 - Παγκόσμια Ημέρα Γέλιου
03 - Παγκόσμια Ημέρα Ελευθεροτυπίας

03 - Παγκόσμια Ημέρα του Ήλιου
04 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του Άσθματος
06 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Δίαιτας
08 - Παγκόσμια Ημέρα Ερυθρού Σταυρού
09 - Ημέρα της Ευρώπης
08 - Παγκόσμια Ημέρα της Μητέρας
15 - Παγκόσμια Ημέρα Οικογένειας
17 - Παγκόσμια Ημέρα Τηλεπικοινωνιών
18 - Παγκόσμια Ημέρα Μουσείων
21 - Παγκόσμια Ημέρα Πολιτισμού
22 - Παγκόσμια Ημέρα Βιοποικιλότητας
24 - Ευρωπαϊκή Ημέρα Πάρκων
25 - Παγκόσμια Ημέρα αλληλεγγύης στους λαούς, που αγωνίζονται για Ελευθερία, Ανεξαρτησία και Ανθρώπινα Δικαιώματα
25 - Παγκόσμια Ημέρα Αφρικής
29 - Παγκόσμια Ημέρα Κυανοκράνων
31 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καπνίσματος

ΙΟΥΝΙΟΣ

04 - Διεθνής Ημέρα των Δικαιωμάτων του Παιδιού
05 - Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος
08 - Παγκόσμια Ημέρα των Ωκεανών
14 - Παγκόσμια Ημέρα για τη Δωρεά Αίματος
17 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Ερημοποίησης και της Ξηρασίας
20 - Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων
20 - Παγκόσμια Ημέρα του Πατέρα
21 - Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής
23 - Ολυμπιακή Ημέρα
26 - Παγκόσμια Ημέρα κατά των Ναρκωτικών
26 - Διεθνής Ημέρα κατά των Βοσσανισμών

ΙΟΥΛΙΟΣ

02 - Διεθνής Ημέρα των Συνεταιρισμών
11 - Παγκόσμια Ημέρα Πληθυσμού

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

00 - Παγκόσμια Ημέρα Οργασμού
09 - Παγκόσμια Ημέρα Ιθαγενών
12 - Παγκόσμια Ημέρα Νεολαίας
13 - Παγκόσμια Ημέρα Αριστερόχειρων
23 - Διεθνής Ημέρα κατά του Δουλεμπορίου

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

00 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του Αναλφαβητισμού
00 - Λογοτεχνία
16 - Παγκόσμια Ημέρα για τη διατήρηση του στρώματος του όζοντος
21 - Διεθνής Ημέρα Ειρήνης
22 - Ευρωπαϊκή Ημέρα Χωρίς Αυτοκίνητο
26 - Παγκόσμια Ημέρα Καρδιάς
27 - Παγκόσμια Ημέρα Τουρισμού

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

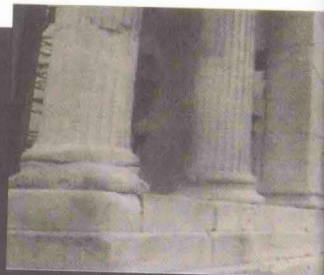
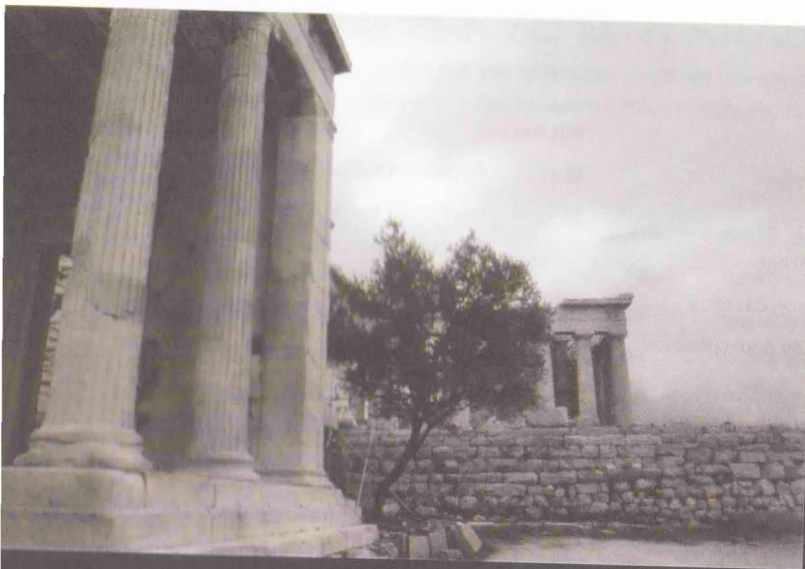
01 - Παγκόσμια Ημέρα Τρίτης Ηλικίας
03 - Παγκόσμια Ημέρα Κατοικίας
04 - Παγκόσμια Ημέρα των Ζώων
05 - Παγκόσμια Ημέρα Εκπαιδευτικών
08 - Παγκόσμια Ημέρα Αυγού
09 - Παγκόσμια Ημέρα Ταχυδρομείου
10 - Παγκόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας
12 - Διεθνής Ημέρα για τη Μείωση των Φυσικών Καταστροφών
12 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Αρθρίτιδας
14 - Παγκόσμια Ημέρα Όρασης (Κατά της τυφλότητας)
16 - Παγκόσμια Ημέρα Διατροφής
17 - Παγκόσμια Ημέρα για την εξάλειψη της φτώχειας
20 - Παγκόσμια Ημέρα Οστεοπόρωσης
24 - Ημέρα του ΟΗΕ
24 - Information Day
31 - Παγκόσμια Ημέρα Αποσταμίευσης

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

01 - Παγκόσμια Ημέρα Χορτοφαγίας
06 - Παγκόσμια Ημέρα κατά της Εκμετάλλευσης του Περιβάλλοντος στον Πόλεμο και τις Ένοπλες Συγκρούσεις
09 - Διεθνής Ημέρα κατά του Φασισμού και του Αντισημιτισμού
10 - Παγκόσμια Ημέρα Επιστήμης για την Ειρήνη και την Ανάπτυξη
14 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του Διαβήτη
16 - Διεθνής Ημέρα Ανεξιθρησκίας και Τόλμης
20 - Ημέρα για την Εκβιομηχάνιση της Αφρικής
20 - Παγκόσμια Ημέρα για τα Δικαιώματα του Παιδιού
21 - Παγκόσμια Ημέρα Τηλεόρασης
21 - Παγκόσμια Ημέρα Φιλοσοφίας
25 - Διεθνής Ημέρα κατά της Κακοποίησης της Γυναίκας
29 - Διεθνής Ημέρα Αλληλεγγύης προς τον Παλαιστινιακό Λαό

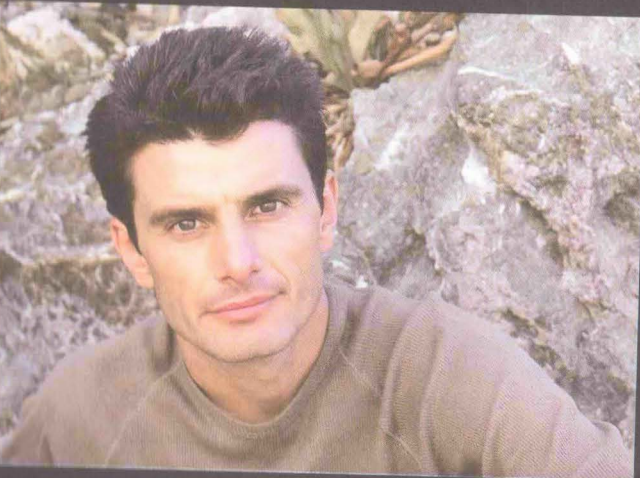
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

01 - Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS
02 - Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Δουλείας
03 - Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες
05 - Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντισμού για την Οικονομική και Κοινωνική Ανάπτυξη
07 - Διεθνής Ημέρα Πολιτικής Αεροπορίας
10 - Παγκόσμια Ημέρα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
11 - Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού
11 - Παγκόσμια Ημέρα Βουνού
12 - Διεθνής Ημέρα Παιδικής Τηλεόρασης
18 - Παγκόσμια Ημέρα Μετανάστη
29 - Διεθνής Ημέρα για τη Βιοποικιλότητα

«Η ελληνική γεωγραφία είναι ένας ζωντανός ποιητικός χάρτης»

Συνέντευξη στην Εύη Γκοισοπούλου

Ο Ισπανός συγγραφέας του Μυθολογικού Άτλαντα της Ελλάδας μιλά για την διαφορετική του περιπλάνηση στην ελληνική ιστορία

Μου αρέσουν πολύ τα κερασία ταξίδια. Μου αρέσει να «περπατάω» πάνω στους τόπους για να τους γνωρίσω καλύτερα. Δεν πάω πουθενά, όμως, χωρίς χάρτη. Αισθάνομαι τυφλή. Πάνω στο χάρτη δεν αποτυπώνονται μόνο οι δρόμοι που πάνω τους κινούμαστε αλλά και η ιστορία κάθε τόπου. Αυτό για μένα είναι το σημαντικότερο.

Σε ένα τέτοιο χάρτη, λοιπόν, είδα για πρώτη φορά την καταχώριση ενός βιβλίου που αισθάνθηκα ότι γράφτηκε ειδικά για μένα. Ο «Μυθολογικός Άτλας της Ελλάδας» του Ισπανού Πέδρο Ολάγια (Pedro Olalla) από τις εκδόσεις Road, βραβευμένος από την Ακαδημία Αθηνών, μεταφρασμένος σε 4 γλώσσες και μπεστ σέλλερ. Πρόκειται για ένα μνημειώδες, πραγματικά, έργο που χαρτογραφεί τους μύθους στην κυριολεξία. Με τη χορηγία του ιδρύματος Ώνάση και την πολύτιμη βοήθεια της Road και της Aranzazu Priego, ο συγγραφέας διάνυσε πάνω από εκατό χιλιάδες χιλιόμετρα σε διάστημα έξι ετών και το αποτέλεσμα είναι μοναδικό.

Είναι ένα λεύκωμα που παρουσιάζει την ελληνική μυθολογία στο σύνολό της και διανθίζεται από τις εκπληκτικές φωτογραφίες του ίδιου, το οποίο δεν προορίζεται για διάβασμα στο σαλόνι, αλλά στο δρόμο. Είναι και ένας πλήρης ταξιδιωτικός οδηγός καθώς συνοδεύεται από 100 σελίδες από κάρτες όλων των τόπων που εμπλέκονται στους μύθους. Δηλαδή όλης της Ελλάδας. Εκτός του ίδιου του Άτλαντα, όμως, αληθινή ανακά-

Πέδρο Ολάγια

λυψη ήταν για μένα και ο συγγραφέας του «...ο Πέδρο Ολάγια, ένας από τους πιο καλλιεργημένους φιλέλληνες της Αθήνας, αφοσιωμένος στην έρευνα και τη μελέτη...» (Η Καθημερινή, Τήλεφος), ο οποίος δέχτηκε πρόθυμα να παραχωρήσει συνέντευξη στο «Δόντι» και να μας αποκαλυφθεί.

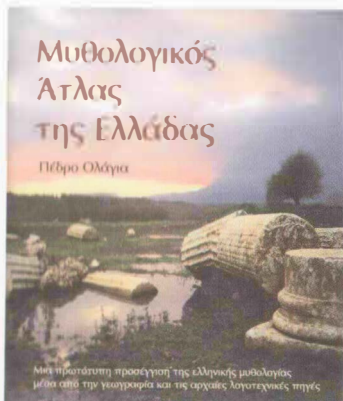
Ποιό ήταν το έναυσμα για να ασχοληθείτε με τον Ελληνικό πολιτισμό, τη γλώσσα και ειδικότερα με την Ελληνική μυθολογία;

Για ένα δυτικό άνθρωπο, η Ελλάδα βρίσκεται συνέχεια στον ορίζοντα. Συνήθως, οποιαδήποτε προσέγγιση σ' ένα συγκεκριμένο γνωστικό πεδίο αρχίζει μ' έναν τερπνό περίπατο σ' αυτόν τον κήπο των αρχαίων. Για αυτό για μένα, από μικρό παιδί, η Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ κάτι το ξένο. Ασχολήθηκα με τον πολιτισμό της επειδή είναι ο κοινός πολιτισμός, ένα πλέγμα αναφορών που μας έθρεψε όλους και στου οποίου τη διαμόρφωση έχουμε συνεισφέρει όλοι μας κατά τη διάρκεια των αιώνων. μια μεγάλη οθόνη που αιωρείται πάνω μας και λειτουργεί ως φίλτρο και ως καθρέπτης. Από το ελληνικό λεξιλόγιο, με ελκύει η εγγύτητά του στα πράγματα και στην πρώτη ύλη της σκέψης μας. Και από τη μυθολογία, με θέλγει το ότι βρίσκεται εκεί από τις απαρχές των αιώνων, πάντα χαμογελώντας με μυστήριο, χωρίς να κλείσει οριστικά τις ερωτήσεις και υποβάλλοντας

πού και πού πρωτόγνωρες απαντήσεις. Εξάλλου, με ενδιαφέρει ειδικό για τη στενή σχέση που διατηρεί με τους τόπους, διότι μέσα από μια ελκυστική διαδικασία συμβίωσης φορτίζει με νόημα τους τόπους που κατοικούμε και τους εντάσσει σε μια πλοκή.

Ποιος ο τρόπος δουλειάς σας για την εκπόνηση του Μυθολογικού Άτλα;

Σκοπός ήταν να αποδείξουμε ότι η γεωγραφία της Ελλάδας είναι ένας ζωντανός ποιητικός χάρτης—σχεδόν σαν ανθρώπινο δέρμα απλωμένο πάνω από κοιλάδες και βουνά— και να σας προκαλέσουμε στη συνέχεια να τον ανακαλύψετε. Για να δώσουμε ορατή μορφή σε αυτή την ύπαρξη, έπρεπε να ανασυγκροτήσουμε σε ένα ενιαίο κείμενο τις πληροφορίες για τους μύθους που είναι διάσπαρτες σε όλη την αρχαιοελληνική γραμματεία, να ανιχνεύσουμε στο σημερινό έδαφος τα σκηνικά αυτών των ιστοριών, να τα φωτογραφίσουμε, να τα χαρτογραφήσουμε και να τα παρουσιάσουμε δίπλα στα αρχαία λόγια που φύλαξαν την μνήμη τους μέχρι τις μέρες μας. Και αυτό κάναμε για τουλάχιστον έξι χρόνια. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο συνεισφέραμε στην καλλιέργεια μιας αναγκαίας συνείδησης του χώρου.

Μετά από αυτό το διπλό οδοιπορικό στην γεωγραφία της Ελλάδας και στη «γεωγραφία» της Ελληνικής μυθολογίας έχετε αποκτήσει ιδιαίτερη αδυναμία σε κάποιο τόπο και σε κάποιο κομμάτι της μυθολογίας;

Έχω ανακαλύψει ότι το πιο συναρπαστικό είναι η συνολική εικόνα. Αρχίζει κανείς να το ευχαρισιέται όταν ατενίζει για μια στιγμή το σύνολο, όταν έχει την αίσθηση—την ψευδοίσηθη— ότι το κατέχει, και ότι κάθε καινούργιο απόκτημα εντάσσεται στο σύνολο και το ορίζει ανεπαίσθητα.

Στην εισαγωγή του άτλαντα ξεκινάτε λέγοντας: Κατά βάθος, δεν ξέραμε σχεδόν τίποτα για το μύθο. Έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που χάσαμε τη μυθολογική μας συνείδηση... Τι εννοείτε;

Εννοώ ότι οι μύθοι έχουν φτάσει σε μας ως μια αποσπασματική πραγματικότητα. Ότι εμφανίζονται μπροστά μας σαν ασύνδετα βήματα ενός μακρινού χορού που τη μουσική του δεν μπορούμε πλέον να ακούσουμε. Οι μύθοι είναι μια πολύπλοκη αφήγηση με στοιχεία επικά, αιτιολογικά, αλληγορικά και πολιτικά, στην οποία αναμνύεται και η ατέρμονη ανησυχία του ανθρώπου απέναντι στη φύση και στο θείο. Είναι, δηλαδή, το ποιητικό χρονικό ενός χαμένου κόσμου, και οι αρχαίοι συγγραφείς που μας τους αφηγήθηκαν δεν τους καταλάβαιναν πλέον· γι' αυτό και επιχείρησαν μια ερμηνεία.

Είστε γνώστης της αρχαίας ελληνικής σκέψης, γλώσσας και μυθολογίας αλλά ταυτόχρονα ζείτε και κινήστε εδώ και δέκα χρόνια στην νεοελληνική κοινωνία. Έχουν οι νεοέλληνες ομοιότητες με τους προγόνους τους; Είναι δυνατόν να απαντηθεί τελικά αυτό το ερώτημα;

Νομίζω ότι έχουν πολλές ομοιότητες. Κυρίως ως προς τα λιγότερο εγκεφαλικά: το ταμπεραμέντο, τις χειρονομίες, τον ενθουσιασμό. Ως προς το «λεπτό» ερώτημα, νομίζω ότι είναι άδικο να υποβάλλουμε συνέχεια τους νεοέλληνες σε αυτή την κρίση. Από τη στιγμή που όλοι οι δυτικοί θεωρούμε τους εαυτούς μας τουλάχιστον πνευματικούς απόγονους των αρχαίων ελλήνων, δεν υπάρχει λόγος να αμφισβητούμε ανελλιπώς τη «γνη-

σιότητα» των νεοελλήνων. Στην διάπλαση της εθνικής συνείδησης και ταυτότητας του κάθε λαού υπάρχει πάντα μια ιστορική θέληση. Και έτσι είναι, δικαίως, στην περίπτωση των νεοελλήνων. Τουλάχιστον η ίδια γλώσσα και το ίδιο γεωγραφικό περιβάλλον των αρχαίων κάπως εξακολουθούν να διαμορφώνουν τους μηχανισμούς αντίληψής τους απέναντι στον κόσμο. Από εκεί και πέρα, το επιθυμητό είναι να μην αισθάνονται μόνο κληρονόμοι, αλλά και συνεχιστές.

Υπάρχει ισπανική μυθολογία;

Στην Ισπανία, όπως και σε πολλές άλλες χώρες, υπάρχουν θρύλοι, παραδόσεις και προφορική παράδοση, αλλά τίποτα που να μπορεί να συγκριθεί με την ελληνική μυθολογία. Η ελληνική μυθολογία, ως σύστημα και ιστορικό, είναι κάτι το μοναδικό, και καμία άλλη ιστορία, διηγούμενη ή μη, δεν πρόκειται να πάρει ποτέ το χώρο της στη διαμόρφωση του δυτικού πολιτισμού. Στην Ισπανία εντοπίζονται μόνο μερικά επεισόδια της τεράστιας πορείας του Ηρακλή—η συνάντηση με τον Γηρυόνη, η ταφή της Πυρήνης...— που μας παρέχουν έστω κι ένα μικρό τιμητικό χώρο σε αυτό το θυμαστό δημιουργήμα.

Είστε μια πολύπλευρη προσωπικότητα με πολλές ιδιότητες. Είστε καθηγητής Πανεπιστημίου, φωτογράφος, λεξικογράφος, μεταφραστής, για να αναφέρω μόνο μερικές από αυτές. Εσείς πιο ιδιότητα θα επιλέγατε για να αυτοσυστηθείτε;

Ανάλογα με την περίπτωση. Συνήθως παρουσιάζομαι ως συγγραφέας, αλλά για εμένα η πραγματικότητα είναι ένας τεράστιος ωκεανός όπου δεν υπάρχουν φράγματα. Σε όλα αυτά τα πεδία, προσπαθώ να βρω το ίδιο: μια κατάλληλη γλώσσα για να μοιραστώ τη σκέψη και τη συγκίνηση. Για εμένα, εικόνες, λόγια και ιδέες είναι εγγύτατες πραγματικότητες, συγκοινωνούντα δοχεία. Σε αυτό είμαι πολύ πλατωνικός...

Ποια τα σχέδιά σας για τα μέλλον; Θα εξακολουθήσετε να ζείτε στην Ελλάδα ή κάποια στιγμή θα επιστρέψετε στην Ισπανία;

Μόλις ολοκληρώσω μια τηλεοπτική σειρά ντοκιμαντέρ για τη γεωγραφία των μύθων και τώρα πρέπει να ολοκληρώσω ένα βιβλίο και ένα λεξικό που με απασχολούν εδώ και χρόνια. Από εκεί και πέρα, είμαι ανοιχτός σε προτάσεις, αλλά θα μείνω στην Ελλάδα εφόσον η Ελλάδα θα μου δώσει ερεθίσματα.

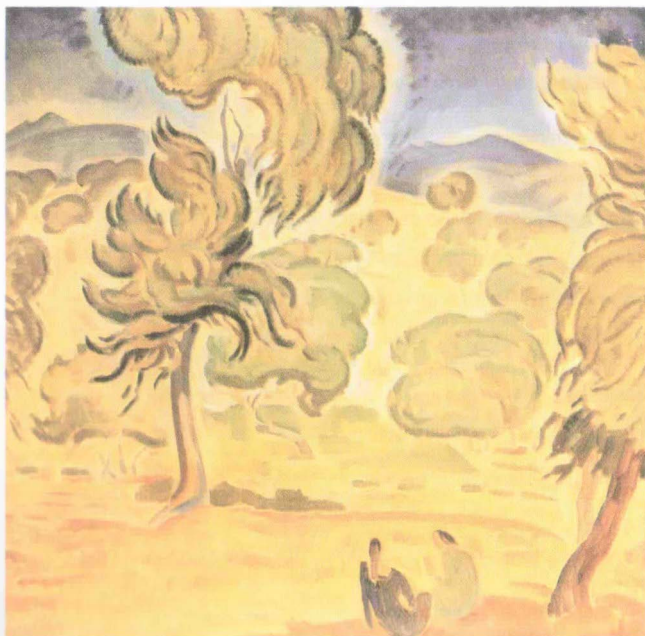
Ο Πέδρο Ολαγία γεννήθηκε το 1966 στην πόλη Οβιέδο της Ισπανίας και σπούδασε Ρομανική Φιλολογία. Υπήρξε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Οβιέδο, στο Πανεπιστήμιο Συρακιούζ της Νέας Υόρκης, στο Ινστιτούτο Θερβάντες και σήμερα διδάσκει στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και εργάζεται και στη Βουλή των Ελλήνων. Είναι λεξικογράφος, μεταφραστής, φωτογράφος (πάνω από 30 προσωπικές εκθέσεις), λογοτέχνης (τρία έργα), ερευνητής (πάνω από εκατό άρθρα και μελέτες). Ακόμα έχει δημοσιεύσει πολυάριθμες συνεντεύξεις που έχει πάρει από προσωπικότητες της Ισπανίας, διατέλεσε για χρόνια διευθυντής του Πολιτιστικού Δελτίου της Ισπανικής Πρεσβείας και αρχισυντάκτης του δίγλωσσου μηνιαίου περιοδικού «Ο ήλιος της Αθήνας - El Sol de Atenas». Στο μακρύ κατάλογο των δραστηριοτήτων του να προσθέσουμε το ντοκιμαντέρ στο ισπανικό μιας σειράς για το Μέγα Αλέξανδρο και την δημιουργία της τηλεοπτικής σειράς της EΤ1 «Οι τόποι των μύθων». Επί του παρόντος ασχολείται με μια μελέτη για το μύθο της Ευδαίμονος Αρκαδίας στο δυτικό πολιτισμό και γράφει κι ένα μυθιστόρημα για τον αρχαίο χωρογράφο και περιηγητή Πουσανία. Ζει στην Ελλάδα από το 1994.

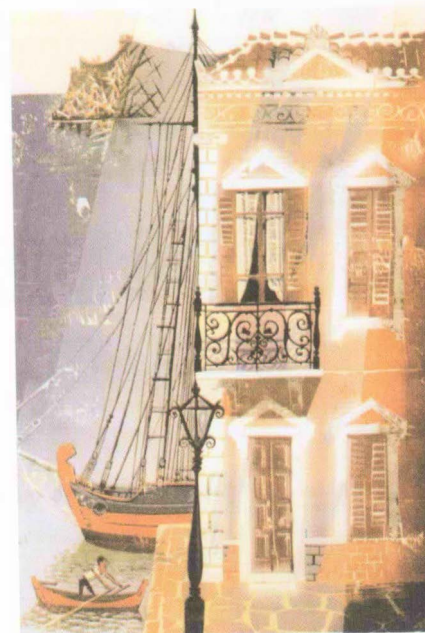
της Ρούσας Μπαλασοπούλου

Μια σχολή, μια χώρα

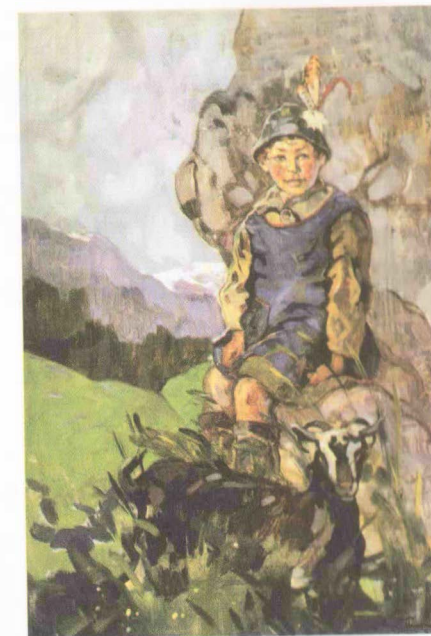
Μια όμορφη ιστορία έρχεται να μας διηγηθεί μέχρι το τέλος του Ιανουαρίου η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών μέσα από την έκθεση «Διδάσκοντας την Τέχνη - Η Ιστορία της Α.Σ.Κ.Τ. μέσω από τα έργα των δασκάλων της 1840 - 1974». Η ορχή για τούτη την ιστορική ανασόρμή κι αισθητική σπόλωση είχε γίνει στο χώρο της Α.Σ.Κ.Τ., το «εργοστάσιο», τον Ιούλιο, και η ευκαιρία μιας δεύτερης «ανάγνωσης» δόθηκε στην οχοϊκή πρωτεύουσα έπειτα από πρόταση του καλλιτεχνικού υπεύθυνου της Δημοτικής Πινακοθήκης Πατρών και επιμελητή της Εθνικής Πινακοθήκης Αντρέα Ιωαννίδη στον Πρόεδρο της Δ.Ε.Π.Α.Π. Σπύρο Καραχάλιο και στην καλλιτεχνική επιτροπή της Δημοτικής Πινακοθήκης.

Κωνσταντίνος Παρθένης (1978 - 1967), Πεύκα στην Κέρκυρα, Λάδι σε καμβά 0,90 x 0,96 μ., Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου

Κωνσταντίνης Γραμματόπουλος (1916 - 2003), Αιγασίο ΧΝ, 1973, Ξηγχρωμη ξυλογραφία 0,91 x 0,62 μ., Συλλογή Πάνου Γραμματόπουλου

Επαμεινώνδας Θωμόπουλος (1878 - 1974), Τυρολέζος, Λάδι σε καμβά 0,38 x 0,53 μ., Δημοτική Πινακοθήκη Λάρισας - Μουσείο Γ. Ι. Κατοίγγρα

Κωνσταντίνος Βολανάκης (1837 - 1907), Παράλια, Λάδι σε καμβά 0,20 x 0,37 μ, Μουσείο Μπενάκη

Το πεδίο της γνώσης του κοινού διευρύνεται μέσα από το διάβα στο χώρο που φιλοξενεί τα έργα κορυφαίων Ελλήνων ζωγράφων, ενώ η εμπειρία της αφήγησης της ιστορίας της Α.Σ.Κ.Τ. γίνεται ταυτόχρονα κι ένας αντικατοπτρισμός της γενικής ιστορίας της χώρας και των ανθρώπων.

Ο επιμελητής της έκθεσης και επίκουρος καθηγητής της Α.Σ.Κ.Τ., Νίκος Δασκαλοθανάσης, αναμφίβολα πέτυχε το διπλό σκοπό αυτής της έκθεσης - εξιστόρησης. Κάθε έργο, κάθε δημιουργός, είναι μια στάση στην εσωτερική κατάσταση των ανθρώπων ανά περίοδο. Ιστορικές, πολιτικές, αλλά και προσωπικές απόψεις εκτίθενται μέσω της ζωγραφικής. Η διατύπωση γίνεται διδασκαλία, τα πρόσωπα εμπνευστές. Από την ίδρυση της σχολής, τον Ιανουάριο του 1837, μέχρι και το 1960, που αρχίζει ένας εντατικοποιημένος διάλογος με καλλιτεχνικά ρεύματα του διεθνούς χώρου, κάθε μορφή που στάθηκε ως δάσκαλος έστησε ένα μύθο γύρω από το όνομα και την τεχνική του.

Στην οθωνική περίοδο, 1832-1862, η ιστορική ζωγραφική επικρατεί. Η επίδραση της επανάστασης στη θεματολογία είναι έντονη. Σε αυτή την περίοδο δημιουργεί ο Λουδοβίκος Θείρισιος, ο Πέτρος Παυλίδης - Μινώτας και ο Βασίλειος Σκόπας Καρούμπας. Στο διάστημα 1863-1897 εμφανίζεται ένας από τους πιο σημαντικούς εκπροσώπους της Σχολής του Μονάχου, ο Νικηφόρος Λύτρας, ο οποίος επί 38 χρόνια δίδαξε την ιστορική ζωγραφική απαλλαγμένη από διακοσμητικά φορτία. Ως μαθητής στην Αθήνα, βρέθηκε στο πλάι του Λ. Θείρισιου, ενώ ο ίδιος αποτέλεσε το πρότυπο, στα μάτια μαθητών και κοινού, συνδυασμού ρεαλιστικών κι εξιδανικευτικών στοιχείων, χρωματικής ελευθερίας που μεταφέρει την ατμόσφαιρα του Ιμπρεσιονισμού.

Η μεταφορά στον κόσμο της Α.Σ.Κ.Τ. και των δασκάλων της συνεχίζεται ως δεμένη σε πλοκή ιστο-

ρία με την εξέλιξη που έφερε ο Κωνσταντίνος Βολανάκης. Προσανατόλισε καλλιτεχνικά ως καθηγητής της σχολής από το 1883 έως το 1903, εποχή που ο Συμβολισμός αρχίζει να εκφράζει την ευρύτερη ανάγκη των Ελλήνων για επαναπροσδιορισμό στην Τέχνη κι όχι μόνο. Ο ίδιος ενίοτε καταθέτει γραφή επηρεασμένη από το γαλλικό Ρομαντισμό, ενώ άλλες φορές γίνεται μετadότης των Ολλανδών θαλασσογράφων του 17ου αιώνα. Ο Γεώργιος Ισακωβίδης με τη σειρά του, έχοντας σπουδάσει κοντά στο Νικηφόρο Λύτρα κι έχοντας συνεχίσει στο Μόναχο, διαδέχτηκε το 1904 τον πρώτο δάσκαλό του στη σχολή και μετέφερε στους μαθητές του, μέσα από την προσωπική εικαστική του έκφραση, την αγάπη για το φως και τους απαλούς χρωματισμούς.

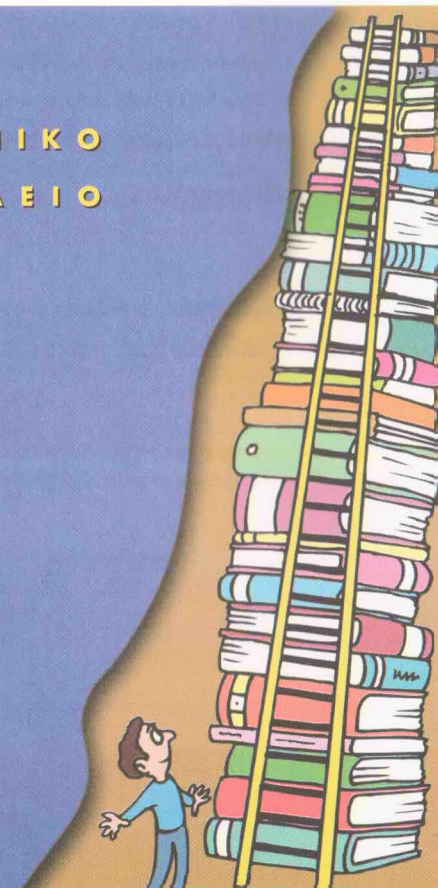
Οι ζωγραφικοί πίνακες φέρουν την υπογραφή ανθρώπων που στήριξαν τον τόπο, τον πολιτισμό

ΓΝΩΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ Άγγελος Γκότσης

- **Εισαγωγές και πρακτορεύσεις επιστημονικών βιβλίων**
- **Μεγάλη παρακαταθήκη τίτλων**

**Ένα από τα πλέον ενημερωμένα
ιατρικά βιβλιοπωλεία στην Ελλάδα**

Αράτου 41, Πάτρα
Τηλ.: 2610 226.453 • e-mail: gnosis@otenet.gr

και τη μάθηση, ενώ παράλληλα δίνουν στιγμές ουγκίνησης σε αυτούς που τους αντικρίζουν. Φτάνοντας στο έργο του Θεόφραστου Τριανταφυλλίδη και του Κωνσταντίνου Πορθένη μπορεί κάποιος να πει ότι η ιστορία έχει φτάσει πια στην αρχή της σύγχρονης έκφρασής της. Φωβισμός, Εξηραϊονισμός και Μετεμπερσειονισμός, Βυζαντινή παράδοση, μυθολογία και αλληγορία.

Ο διορισμός του Κ. Παρθένη στη Σχολή των Τεχνών το 1929 ανοίγει κατ' ουσίαν τους ορίζοντες στους μαθητές, ενώ ένα χρόνο μετά η σχολή θα αποκτήσει, ως εκπαιδευτικό ίδρυμα, την ισοτιμία με το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο. Χώροι όπως αυτοί της ΑΣΚΤ, της Εθνικής Πινακοθήκης, του Μουσείου Μπενάκη, της Δημοτικής Πινακοθήκης Κατοίγρια Λάριοας, της Alpha Bank καθώς και ιδιωτικές συλλογές, σε Ελλάδα κι εξωτερικό, στηρίζουν τη μορφοπλαστική αξία αυτών των δημιουργιών και συνθέτουν ένα σημείο αναφοράς στη μέθοδο και ιστορία της εικαστικής παραγωγής.

Ο αληθινός μύθος της «μεγάλης ποράδωσης» συνεχίζεται: ο Γ. Μόραλης ήταν ο δάσκαλος του Κώστα Τοόκλη και του Δημήτρη Μυταρά. Ο Γιάννης Παππάς του Αριστεΐδη Πατοόγλου. Τα εργαστήρια, όπως η ιστορία μας παρουσιάζει, μεταδίδουν τεχνικές γνώσεις αλλά και μεταφέρουν αντίληψη για την Τέχνη. Η Φιλοσοφία και η Αισθητική, η Θεωρία του χώρου και η Διδακτική της Τέχνης είναι μερικά από τα θεωρητικά μαθήματα που οι φοιτητές καλούνται να μελετήσουν, κατευθύνοντας όχι μόνο τους εαυτούς τους αλλά κι εμάς τους ίδιους.

 www.asfa.gr

Στοιχεία για την ιστορία της ΑΣΚΤ βρήκαμε και στο βιβλίο του Χρύσανθου Χρήστου, «Ελληνική Ζωγραφική 1800-1922», Αθήνα 1981, έκδοση Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος

...πάμε με ένα κουτί μπισκότα*

(* Συμπυκνωμένη τροφή υψηλής θερμιδικής αξίας, ειδική για θύματα υποσιτισμού. Ένα μόνο κουτί ισοδυναμεί με πλήρη διατροφή 2.290 θερμίδων, εμπλουτισμένη με όλες τις απαραίτητες βιταμίνες και πρωτεΐνες και καλύπτει επαρκώς την ανάγκη για τροφή ενός υποσιτισμένου παιδιού για 2 μέρες.

Τα "μπισκότα" αυτά είναι ένα μόνο από τα δεκάδες εξειδικευμένα μέσα, που χρησιμοποιούν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα για να βοηθήσουν ανθρώπους που απειλούνται από φυσικές καταστροφές, ένοπλες διενέξεις, επιδημίες, εξασθίωση...

Γιατί όταν κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές έχουμε μόνο μία επιλογή:

Να είμαστε αποτελεσματικοί!

Η δική σας συμβολή μάς είναι απαραίτητη για να συνεχίσουμε.

Αθήνα: Ξενίας 15, ΤΚ: 115 27, τηλ.: 210 5 200 500
 Θεσσαλονίκη: Κατούνη 4, ΤΚ: 546 25, τηλ.: 2310 556176
www.msf.gr

Παρακαλούμε συμπληρώστε τα στοιχεία σας και στείλτε μας το απόκομμα για να σας ενημερώσουμε για τη δράση μας

Όνοματεπώνυμο:

Οδός: Αριθμ. ΤΚ

Πόλη / περιοχή: Τηλ.

E-mail:

Έτος Γέννησης:

Στα τέλη του 18ου και στις αρχές του 19ου αιώνα η επίσκεψη στην Ελλάδα για το δυτικοευρωπαϊό περιηγητή ήταν ένα εξερευνητικό προσκύνημα σε ένα καθγιασμένο από το χρόνο χώρο. Η εκ νέου ανακάλυψη του κλασικού ελληνικού πνεύματος από τους δυτικούς, αποτέλεσε ένα κίνητρο

για μια επίσκεψη στη γη της Αθήνας, της Ολυμπίας, των Δελφών, όπου η συνύπαρξη της ελληνικής φύσης με τα μνημεία της αρχαιότητας ασκούσαν μια ιδιαίτερη γοητεία, αποτελώντας μοναδική εμπειρία για τον επισκέπτη.

Οι περιηγητές αυτοί, λόγιοι, αρχιτέκτονες, ζωγράφοι, επιστρέφοντας στην πατρίδα τους, κουβαλούσαν κείμενα και εικόνες καμωμένες από τους ίδιους που ανέπλαθαν αφενός ένα σκηνικό που ικανοποιούσε το αίσθημα της νοσταλγικής αναζήτησης των κλασικών αξιών (ρομαντισμός) και αφετέρου

αποτελούσαν μοναδικές μαρτυρίες για τις συνθήκες, τις ασχολίες και την καθημερινή ζωή των νεότερων Ελλήνων. Τα κείμενα αποτελούσαν ένα υλικό ικανό για να γεμίσει τις σελίδες εκατοντάδων εκδόσεων, οι οποίες ήταν εμπλουτισμένες με τις αντίστοιχες απεικονίσεις (γκραβούρες), αναπαραγωγές με την μέθοδο της χαλκογραφίας και της στυλογραφίας κυρίως, των σχεδίων και των υδατογραφιών που φιλοτεχνούσαν πολλοί αξιόλογοι ζωγράφοι κατά τη διάρκεια αυτών των περιηγήσεων.

Οι περισσότεροι από αυτούς τους καλλιτέχνες σχεδίασαν και αποτύπωσαν τα αρχαία μνημεία και τους τόπους που συνάντησαν, συχνά με εξαιρετική λεπτομέρεια, εντυπωσιασμένοι από τη συνύπαρξη φυσικής και μνημειακής ομορφιάς. Υπήρξαν όμως κι αυτοί που δεν αρκέστηκαν στην απλή αποτύπωση των οπτικών τους εμπειριών αλλά συνέλαβαν και αποτύπωσαν την ομορφιά του τοπίου με μια εγκεφαλική διάθεση, αποδίδοντας πέραν των μνημείων, την ατμόσφαιρα της Ελλάδας των ονείρων τους.

Ένας από αυτούς ήταν ο Σκοτσέζος ζωγράφος Χιου - Γουίλιαμ Γουίλιαμς ο οποίος επικέντρωσε το ενδιαφέρον του περισσότερο στο φυσικό τοπίο, παρά στα αρχαία μνημεία, τα οποία χρησιμοποίησε συνήθως σαν συμπληρωματικά στοιχεία στις συνθέσεις του. Η υδατογραφία —σήμερα βρίσκεται στις συλλογές του μουσείου Μπενάκη— με την άποψη ενός δρόμου της

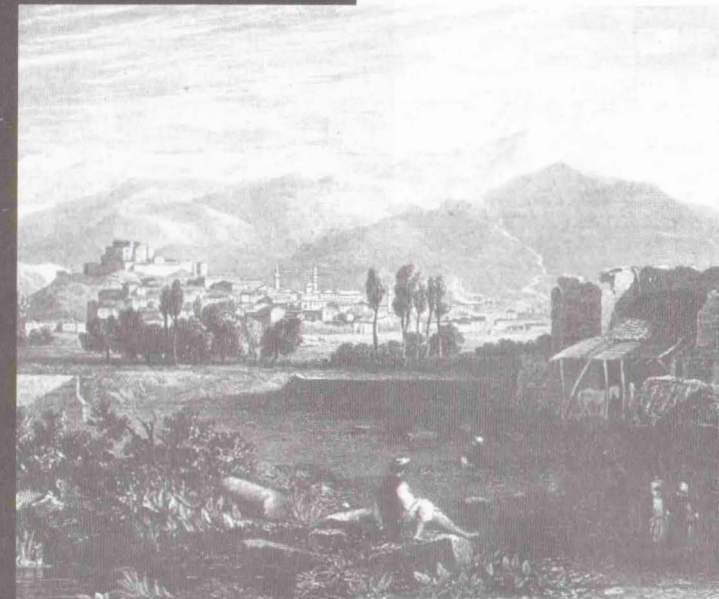
Πάτρας του 1817, εκτός από μια σπάνια σπτική μαρτυρία, αποτελεί ένα θαυμάσιο δείγμα της τεχντροπίας του καλλιτέχνη. Εδώ απεικονίζεται η σημερινή οδός Παντοκράτορος στην παλιά Πάτρα, όπου το τζαμί που διακρίνεται αριστερά είναι ένα δείγμα

της «Οθωμανικής Αναγέννησης» του 17ου αιώνα, το οποίο μετά την απελευθέρωση μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό. Ξεχωρίζει το ενδιαφέρον του Γουίλιαμς για τα παιχνίδια του φωτός στο ύπαιθρο, τα οποία αποδίδονται θαυμάσια με τον ξεχωριστό τρόπο που άπλωσε τα χρώματα πάνω από τα ελαφρά περιγράμματα από μολύβι.

Πολλές από τις υδατογραφίες του Γουίλιαμς έγιναν χαρακτηριστικά για να συνοδεύσουν τα κείμενα των βιβλίων που εξέδωσε επιστρέφοντας στην πατρίδα του, όπως το λεύκωμα «Select Views in Greece with Classical Illustrations»

(Εκλεκτές απόψεις στην Ελλάδα), με 32 χαλκογραφίες συνοδευόμενες από κείμενα Ελλήνων και Λατίνων κλασικών καθώς και νεότερων Άγγλων συγγραφέων και το οδοιπορικό «Ταξίδια στην Ιταλία, την Ελλάδα και τα Ιόνια Νησιά». Εδώ ο περιηγητής - καλλιτέχνης περιγράφει τις εντυπώσεις από την περιπλάνησή του στα Ιόνια Νησιά (στα οποία φτάνει μετά το ταξίδι του στην Ιταλία), την Πάτρα, το Αίγιο, τους Δελφούς, τη Λειβαδιά, την Θήβα, την Αθήνα, το Μαραθώνα και την Κόρινθο και εκφέρει κρίσεις για τους ανθρώπους και τις καταστάσεις που συναντάει. Παρακολουθεί την καθημερινή ζωή και τις δραστηριότητες των κατοίκων, γοητεύεται από τις γιορτές, τους χορούς, τις ενδυμασίες καθώς και από το τοπίο, ανακαλύπτοντας και εκτιμώντας την ποικιλία της ομορφιάς τους.

Σε ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από το βιβλίο του περιγράφει την Πάτρα ως εξής: «Η Πάτρα, αι αρχαία Πάτραι, σήμερα μια αρκετά μεγάλη κωμόπολη, στέκεται πάνω σε ένα υπερυψωμένο επίπεδο. Τα πίσω βουνά είναι επιβλητικά με ευγενικές και ευχάριστες φόρμες, κυρίως ο χιονοσκεπαστος Βοδιάς. Οι δρόμοι της Πάτρας είναι πολύ στενοί. Οι στέγες των σπιτιών σχεδόν αγγίζουν η μία την άλλη, κάτι που αναμφίβολα αποβλέπει στη δημιουργία κάποιας σκιάς σε αυτό το θερμό κλίμα». Ο Γουίλιαμς θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Σκοτσέζους ζωγράφους, με ιδιαίτερη έμ-

Η Πάτρα (Patras= Ancient Patrae), χαλκογραφία σε σχέδιο Γ. Γουίλιαμς, χάραξη Γ. Μίλερ. Το ερείπιο του ναού του Αγίου Ανδρέα και η πηγή - αγίασμα. Σήμερα στο χώρο βρίσκεται το μεταγενέστερο ναός του Πολιορκίου.

Ποιμιά ποιημάτων που
δημοσιεύονται στο

Ένας σκοτσέζος θαυμαστής
του ελληνικού τοπίου

Ζητήματα ημερησίου
Γουίλιαμ Γουίλιαμς

φαση στην τοπιογραφία την οποία επέλεξε σαν ένα ξεχωριστό μέσον εικαστικής αναζήτησης, που έφτασε σε μια ολοκληρωμένη μορφή στην περίοδο της επαφής του με το ελληνικό τοπίο.

Ο Γουίλιαμ αρνείται την υπεροχή του σχεδίου και την υποβάθμιση του ρόλου του χρώματος, ώστε ανατρέποντας την ιεράρχηση των κλασικών αξιών να χρησιμοποιεί το σχέδιο προκειμένου να συγκρατήσει τη διάχυση των χρωμάτων χωρίς να επηρεάζει την ποιότητά τους. Η ελευθερία που διαπιστώνεται στην προκειμένη περίπτωση δεν αποκαθιστά την αίσθηση των πραγμάτων με την αοριστία των οπτικών εντυπώσεων, ώστε να έχουμε την υπόνοια ενός πρώιμου ιμπρεσιονισμού, καθώς οι αναζητήσεις του καλλιτέχνη μάλλον έχουν ρομαντική υπόσταση. Κατά τη μεταφορά αυτών

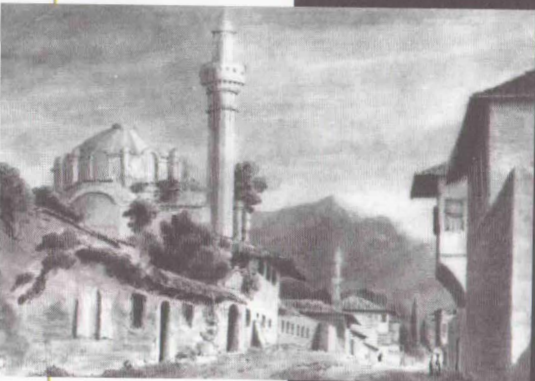
των υδατογραφιών σε χαρακτηριστικά, δεν παρατηρούμε ουσιώδεις μεταβολές. Μπορεί μιν να υπάρχει απώλεια του αυθορμητισμού του προτύπου, διατηρείται όμως η άρθρωση και η συνθετική ενότητα της εικόνας καθώς και η οπτική του ρομαντισμού.

Τέτοια στοιχεία διακρίνονται και στη γκραβούρα όπου απεικονίζεται η Πάτρα από την Παραλία με φόντο τους ορεινούς όγκους που την περιβάλλουν. Τα ερείπια που απεικονίζονται σε πρώτο πλάνο είναι ό,τι απόμεινε από τον παλιό ναό του Αγίου Ανδρέα (οικοδομημένος επί Φραγκοκρατίας), μετά τις σφαγές

που ακολούθησαν τα Ορλωφικά στα 1770 και την πηγή, γνωστή σαν αγίασμα του Αγίου.

Το έργο του Γουίλιαμ Γουίλιαμ παραμένει και σήμερα ζωντανό και πολύτιμο όχι μόνο ως μαρτυρία της επαφής του με τους ανθρώπους και τον τόπο τους, αλλά και ως αποτέλεσμα της συγκίνησης που του προκάλεσε το φυσικό περιβάλλον. Μια μαρτυρία χρήσιμη και στους νεότερους κατοίκους αυτής της πόλης που αναζητούν την ταυτότητά της μέσα από τη γνώση της ιστορίας της.

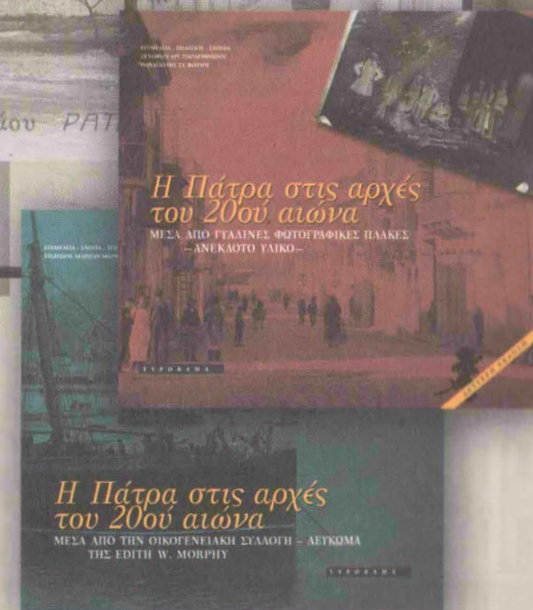
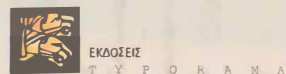
«Άποψη δρόμου της Πάτρας», Γ. Γουίλιαμ, υδατογραφία σε χαρτί (Μουσείο Μπενάκη). Σήμερα είναι η οδός Παντοκράτορος με τον ομώνυμο ναό ο οποίος στα πρώτα χρόνια ήταν και μητροπολιτικός.

Η ιστορία της Πάτρας όπως δεν την έχετε ξαναδεί!

Δύο τόμοι – κοσμήματα (120 σελίδες ο καθένας, πανόδετοι με σκληρό κάλυμμα και κουβερτούρα) που παρουσιάζουν μία ολοκληρωμένη άποψη για την εικόνα και τη ζωή της Πάτρας της περιόδου 1890–1915. Μέσα από περίπου 200 αυθεντικές φωτογραφίες, χωρίς επεξεργασία και επικρωματισμούς, ο αναγνώστης μπορεί να βιώσει μία εποχή που έχει αφήσει ανεξίτηλα το ίχνος της ακόμη και σήμερα.

Διατίθεται από τα καλά βιβλιοπωλεία, ή με ένα απλό τηλεφώνημα στο **2610 993460** και θα σας αποσταλούν με courier, χωρίς έξοδα αποστολής

Κάντε το ιδανικό δώρο σε εσάς ή τους αγαπημένους σας, στην μοναδική τιμή των **45 € (από 54 €)**

[Η προσφορά ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων]

MotorSport
Δεκέμβριος 2004

Είναι οπουδίο επίτευγμα ένα περιοδικό μηνιαίο κυκλοφορίας να έχει μπει στο 81ο έτος της κυκλοφορίας του —το MotorSport έκλεισε το 80 χρόνο κυκλοφορίας τον προηγούμενο Ιούλιο— αλλά καθόλου περίεργο για το συγκεκριμένο, αφού αποτελεί έναν ουνεπή φορέα του τεχνολογικού πολιτισμού.

Ειδικό περιοδικό, καθώς η θεματολογία του περιστρέφεται γύρω από το μηχανοκίνητο οθλπτιισμό και την ιστορία του.

Άρθρο γραμμένο από έγκυρους ορθρογράφους και ιστορικούς του σπορ, φωτογραφικό υλικό σπάνιο, που κάνει τον κάθε λάτρη του αυτοκινήτου να ονοστριχιάζει από ουγκίνηση.

Στο τεύχος αυτό γίνεται αναφορά στην «εφιοβτική» χρονιά του 1994, για τη φόρμουλα 1 (στυχήματο, θάνοτοι κ.λπ.), ένα άρθρο για το μεγάλο Ιταλό πρωτοθλητή Giuseppe Farina, τον θρυλικό Henry Birkin δύο φορές νικητή του Le Man, αυτοκίνητο και πίστες ή διαόρομες με ιστορία, αλλά και σελίδες με πωλήσεις όμορφων και σπάνιων αυτοκινήτων.

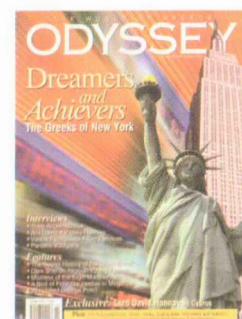
Ε. Π.

Sonik : τεύχος 1
Δεκέμβριος 2004

Το έντυπο «αδελφάκι» του δικτυοκού τόπου www.avorolis.gr, επιχειρεί να δώσει τη δική του ματιά στη σύγχρονη μουσική βιομηχανία, με προτίμηση στην ξένη μουσική, αλλά και με κλεφτές ματιές στο ελληνικό τραγούδι, όπως φανερώνεται από τη συνέντευξη του θονάση Ποποκωνοτονίνου στο πρώτο τεύχος.

Με αρκετά γνωστά ονόματα από το χώρο του μουσικού ρεπορτάζ (Μ. Μπλάτος, Κων/νος Τσάβολος, Γ. Λώλος, Μ. Φράγκος, Μ. Τζονοκάκης κ.ά.), το sonik επιχειρεί να καλύψει ένα αποδεξιγμένο κενό στον ελληνικό Τύπο. Από το πρώτο τεύχος ξεχωρίσαμε το σφιερώματο στους U2 και Νάνοι Σινάτρα, αλλά μας φάνηκε λίγο επιφονειοκός ο «κριτικός» φάκελος στο έντεχνο ελληνικό τραγούδι. Οι ευχές ουτονόητες...

Odyssey :
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2004

Εκδίδεται στην Αθήνα, είναι γραμμένο στο Αγγλικό και οπευθύνεται είτε στους ξένους στην Ελλάδα, είτε στους Έλληνες τους εξωτερικού... Το εγχείρημα είναι ενδιαφέρον, ον και δύοκολο, αφού πρέπει να αγγίξει όλες τις πτυχές της ζωής των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο και τουτόχρονα να μιλήσει για το «καλύτερο» από όσο γίνονται στην Ελλάδα.

Στο τελευταίο τεύχος του 2004, (που δε θα μπορούσε να ξεφύγει από τις ονοφορές για τη μετο-ολυμπιοκή Ελλάδα), το κεντρικό αφιέρωμα αφορά τους Έλληνες της Νέας Υόρκης με το πολλαπλά κατορθώματά τους, ενώ υπάρχουν θέματα για το θόδωρο Αγγελόπουλο, τον Ποντελή Βούλγαρη, τη δολοφονία του Τζορτζ Πολκ, καθώς και για νέους Έλληνες επιχειρηματίες και δημιουργούς.

Parallaxi :
Δεκέμβριος 2004

Ένα από το πολιότερο εξειδικευμένο ελληνικό περιοδικό (επιμένει να λέγεται κινηματογραφική εφημερίδα) που συντελέσει το μέγιστο στη διάδοση του δωρεάν τύπου στην Ελλάδα, αλλά και στη δημιουργία του —καλώς εννοούμενου— μύθου της θεοσοολογικής.

Η «παράλληλη», στο τεύχος του Δεκεμβρίου δε θα μπορούσε να μην είναι σχεδόν εξ ολοκλήρου αφιερωμένο στο πρόσφατο φεστιβάλ κινηματογράφου της πόλης, αποτελώντας έτσι ένα ουλλεκτικό τεύχος κι έναν επιπλέον λόγο να ηπλεύουμε όλοι εμείς που δεν ηήγομε τον περασμένο Νοέμβριο στη συμνηρωτεύουσο.

Ένας ζωντανός διάλογος για το περιβάλλον σε μια τεχνική έκθεση – Θα είναι και το «Δόντι» εκεί!

Η HELECO ξεκίνησε το 1993 και κλείνει ήδη τα 12 χρόνια με την 5η διοργάνωσή της το 2005. Είναι η μεγαλύτερη Διεθνής Έκθεση και Συνέδριο για την τεχνολογία του Περιβάλλοντος που πραγματοποιείται στην Ελλάδα, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, ξεκινώντας από το 1993 και συνεχίζοντας το 1995, 1999, 2003 και φτάνοντας στη φετινή, που διοργανώνεται στην Αθήνα από 3 έως 6 Φεβρουαρίου, στο Συνεδριακό Κέντρο της Ηελεχο στο Μαρούσι.

Για πρώτη φορά φέτος, θα είμαστε κι εμείς εκεί. Το «Δόντι» θα προβάλλει τις δραστηριότητές του με ειδικό περίπτερο στους χώρους της έκθεσης, θεωρώντας αυτονόητο ότι περιβάλλον και πολιτισμός πάνε μαζί.

Η HELECO είναι πρωτοβουλία που διοργανώνεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας που εκπροσωπεί 90.000 Έλληνες διπλωματούχους μηχανικούς και αποτελεί το θεσμοθετημένο σύμβουλο της πολιτείας για τεχνικά θέματα, με δραστηριότητες που ξεκινούν από το 1923 και με στόχο την προώθηση της επιστήμης στους τομείς που αφορούν κυρίως στα τεχνικά και τεχνολογικά θέματα που συμβάλουν στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας.

Η HELECO, η οποία τίθεται κάθε φορά υπό την αιγίδα του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, έχει μεγάλη εθνική και διεθνή ανταπόκριση και συμμετοχή και έχει καθιερωθεί ως το μοναδικό διεθνές γεγονός του είδους που πραγματοποιείται στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, με πλούσια θεματολογία σε επίκαιρους, τεχνολογικά και επιστημονικά, τομείς που παρουσιάζονται στην έκθεση και το συνέδριο.

Η HELECO απευθύνεται σε παραγωγούς, επιστήμονες, σχεδιαστές και ερευνητές που παράγουν τεχνολογία και τεχνολογία καθώς και σε όλους τους χρήστες τεχνολογίας περιβάλλοντος.

Η HELECO είναι δύο παράλληλα γεγονότα.

A) Διεθνής Τεχνολογική Έκθεση που καλύπτει όλους τους κύριους τομείς τεχνολογίας προστασίας περιβάλλοντος και φέρνει πλήθος εταιρειών Ελληνικών και ξένων, οι οποίες εκθέτουν τεχνολογίες και προϊόντα, αλλά ταυτόχρονα φέρνει και σειρά από φορείς, Υπουργεία, Πανεπιστήμια, Ινστιτούτα και μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίοι παρουσιάζουν το έργο τους, τους στόχους και τις επιδιώξεις τους. Όλοι έρχονται σε επαφή με τους επι-

σκέπτες και τους ενδιαφερόμενους για τα τελευταία επιτεύγματα της τεχνολογίας προστασίας του περιβάλλοντος.

Μέχρι σήμερα, αναφορικά με την έκθεση σε όλες τις HELECO υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση και τα στοιχεία λένε ότι υπάρχει αύξηση στη συμμετοχή με αριθμό εκθετών που κυμάνθηκε από 140 το 1993 και έφτασε στους 230 το 2003 και αριθμό επισκεπτών από 4.000 έως 6.300 τις αντίστοιχες χρονολογίες.

B) Διεθνές Συνέδριο που επίσης καλύπτει ένα ευρύ φάσμα γνωστικών πεδίων σχετικών με το θέμα της τεχνολογίας του περιβάλλοντος.

Πρόκειται για ένα Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο που επιμελείται η Επιστημονική Επιτροπή στην οποία συμμετέχουν κυρίως επιστήμονες, ακαδημαϊκοί από τα Πανεπιστήμια της Χώρας.

Στο Συνέδριο, με σημαντική επιτυχία και μεγάλη πάντα συμμετοχή εκτός των Ελλήνων που συμμετέχουν με εισηγήσεις ενδιαφέρον παρουσιάζει και

η παρουσία πολλών ξένων διακεκριμένων ομιλητών προσκεκλημένων από το ΤΕΕ για ειδικά θέματα.

Στο Συνέδριο περιλαμβάνονται εκτός των προφορικών παρουσιάσεων και των πόστερς και συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης για επίκαιρα θέματα.

Η μέχρι σήμερα συμμετοχή στο Συνέδριο είναι εντυπωσιακή και επιβεβαιώνεται με αριθμούς, 1.000 και πλέον συνέδριοι παρευρίσκονται σε κάθε HELECO.

Κατά τη διάρκεια της έκθεσης διοργανώνονται επίσης θεματικές ημερίδες για ζητήματα περιβαλλοντικής τεχνολογίας με τη συμμετοχή εταιρειών που επιθυμούν να παρουσιάσουν τις καινοτομίες τους.

Η HELECO οργανώνεται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας με την Συντονιστική του Γραμματεία, αλλά όλο το πρακτικό και οργανωτικό ζήτημα αναλαμβάνει κάθε φορά ένα κονσόρτσιουμ εταιρειών που για την HELECO '05, όπως και για προηγούμενες έχει επιλεγεί, ύστερο από διαγωνισμό, η Κ/Ϊ Erasmus-Hellexpo.

Η HELECO '05 θα «φιλοξενήσει» παραγωγούς και χρήστες τεχνολογίας και τεχνολογιών περιβάλλοντος από τη βιομη-

χανία και από εμπορικές επιχειρήσεις - από την Ελλάδα και το εξωτερικό - προσωπικοί υπηκόοι, επιστήμονες, επιχειρηματίες και χιλιάδες επισκέπτες.

Σημαντικός είναι ο αριθμός κρατικών και κοινοτικών κονδυλίων που διατίθενται στη χώρα μας για επενδύσεις αναφορικά με την ανάπτυξη τεχνολογικών προϊόντων και υπηρεσιών προστασίας του περιβάλλοντος.

Η επικαιρότητα της προσθέτει στην αξία της.

...Οι προκλήσεις

Στο φως των εξελίξεων στα θέματα της βιώσιμης ανάπτυξης και της προστασίας του περιβάλλοντος, τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αναδεικνύονται προκλήσεις οι οποίες θα πρέπει να απαντηθούν στο επόμενο διάστημα και οι οποίες προφανώς αγγίζουν και τη χώρα μας.

Προκλήσεις που αρχικά απορρέουν από το Σχέδιο Εφαρμογής της Διάσκεψης για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη του Γιοχάνεσμπουργκ αλλά και από την περαιτέρω εξειδίκευσή του στα φάρα που ακολούθησαν.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο και στο πνεύμα των διεθνών εξελίξεων διαμορφώνονται πολιτικές που εστιάζονται στη διαχείριση των φυσικών πόρων, στην προώθηση των τεχνολογιών, συμπεριλαμβανομένων και αυτών για την προστασία του περιβάλλοντος, στην Κοινωνική Εταιρική Ευθύνη που εμπειρεύει και ζητήματα περιβάλλοντος, καθώς και σε επιμέρους οδηγίες που χρήζουν προσοχής, αφού απαιτούν ετοιμότητα όχι μόνο για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς αυτές αλλά και για την ουσιαστική εφαρμογή τους.

...Ζητήματα αιχμής

- Φαινόμενο του θερμοκηπίου
- Ατμοσφαιρική ρύπανση
- Εναλλακτική διαχείριση Συσκευασιών και άλλων προϊόντων

Η Διεθνής Έκθεση και Συνέδριο για την Τεχνολογία Περιβάλλοντος «HELECO 05» επιθυμεί να συμβάλει ουσιαστικά στην έρευνα, τη μελέτη και την αντιμετώπιση καιρικών περιβαλλοντικών και αναπτυξιακών προβλημάτων της εποχής μας. Θέμα του συνεδρίου είναι "Περιβάλλον και Ανάπτυξη".

Το 5ο Διεθνές Συνέδριο «HELECO 05» επιθυμεί να συμβάλει:

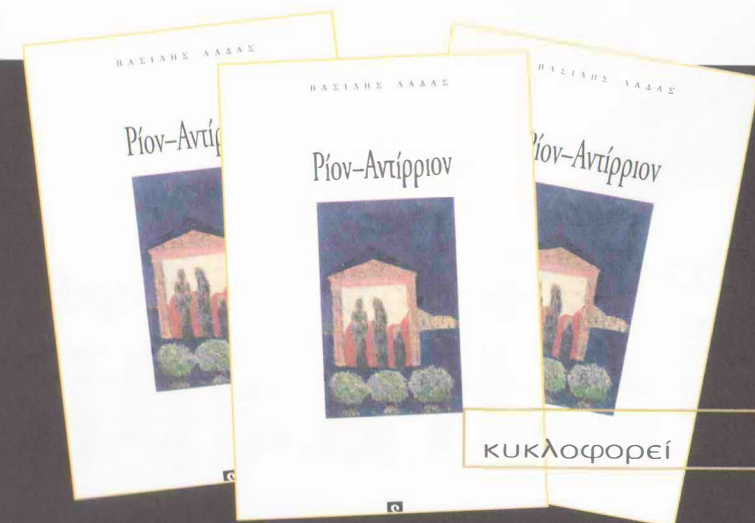
- Στην ανάπτυξη ενός κοινού κώδικα επικοινωνίας ανάμεσα ο' όλους όσοι (σε κρατικό, κοινωνικό, επιχειρηματικό, εκπαιδευτικό, ερευνητικό, μελετητικό αλλά και πολιτικό και πολιτισμικό επίπεδο) χειρίζονται ζητήματα και αντιμετωπίζουν προβλήματα Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος, και

- Στην ανάδειξη της σημασίας της διεπιστημονικής μεθοδολογίας στην ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των αντικειμενικά πολυδιάστατων σχετικών προβλημάτων.

Ειδικότερα, το Συνέδριο αποσκοπεί:

- Στην προσέλευση ερευνητικών εργασιών και συλλογικών επιστημονικών και διεπιστημονικών ανακοινώσεων, με πορίσματα και αποτελέσματα σημαντικών αναπτυξιακών σχεδισμών, παραγωγικών δραστηριοτήτων, μελετών και έργων, στις οποίες θα αποδεικνύεται ότι μια πραγματικά αξιολογική και ολοκληρωμένη ανάπτυξη, στο χώρο και το χρόνο, μπορεί να υπάρξει μόνο όταν τελείται σε αρμονία και με σεβασμό στον Άνθρωπο, τις ευγενείς του αξίες και το "όλο" φυσικό και πολιτισμικό του περιβάλλον, στο οποίο αυτός εντάσσεται ειρηνικά και δημιουργικά (ως αναπόσπαστο και όχι ως κυρίαρχο μέρος του). Ο χωροταξικός σχεδιασμός, η παραγωγή, οι κατασκευές, η ενέργεια, οι μεταφορές και ο τουρισμός αποτελούν τα πεδία συγκρούσεων στα οποία δοκιμάζεται η σχέση Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης. Ως προς αυτά τα πεδία, το ειδικό θεματολόγιο της Ηελεκο διευκολύνει μεθοδολογικά το Συνέδριο στην ανάπτυξη του επιστημονικού λόγου.

Σας περιμένουμε στο περίπτερο του «Δ» για να γνωριστούμε και να σας ενημερώσουμε αναλυτικά για μερικές πολύ ενδιαφέρουσες πρωτοβουλίες που θα αναλάβουμε γύρω από το περιβάλλον.

Όσοι είχατε παλιότερα συνήθει να παρακολουθείτε το Πατρινό Καρναβάλι από την τηλεόραση, θα θυμάστε σίγουρα τον Άλκη Στέα να «καμαρώνει» (πιο περήφανος κι από τους Πατρινούς), ότι στην Πάτρα είναι όλα τόσο οργανωμένα, ώστε κάθε Καρναβάλι ξεκινά από την Καθαρά Δευτέρα του προηγούμενου. Βέβαια, κάθε άλλο παρά την αλήθεια έλεγε, όμως έδινε ένα μήνυμα που ακόμα δεν το έχουν πάρει όλοι στην πρωτεύουσα της Αχαιάς, η οποία του χρόνου θα είναι Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης...

Το Πατρινό Καρναβάλι, (το οποίο φέτος ξεκίνησε στις 22 Ιανουαρίου και θα ολοκληρωθεί στις 13 Μαρτίου) με τις ρίζες του να χάνονται κάπου στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα και με το λαϊκό και το καλλιτεχνικό στοιχείο να παλεύουν σε έναν αγώνα χωρίς τελειωμό, έχει περάσει τα τελευταία είκοσι χρόνια μέσα από διαρκή οκαρπανεβάσματα.

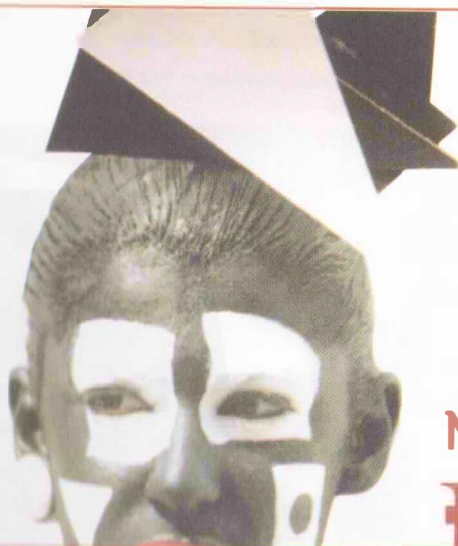
Από τη φάση της ανόδου στην οποία βρέθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1980, έφτασε κάπου στα μέσα του '90 σε μια μάλλον απρόοιμη κορυφή με ποσοστά συμμετοχής αξιοζήλευτα (60.000 άτομα να συμμετέχουν στη μεγάλη παρέλαση και κάπου ένα εκατομμύριο τουρίστες να βρίσκονται στην πόλη το τελευταίο τριήμερο της γιορτής). Τότε άρχισε και η πτώση, με διαρκή μείωση των συμμετεχόντων και με κάποια επεισόδια στη διοργάνωση του 2003 να δυσφημίζουν το Καρναβάλι, ίσως ανεπανόρθωτα.

Στο διάστημα, όμως, αυτό, πέρα από το γεγονός της ακμής και της παρακμής του Καρναβαλιού ως καλλιτε-

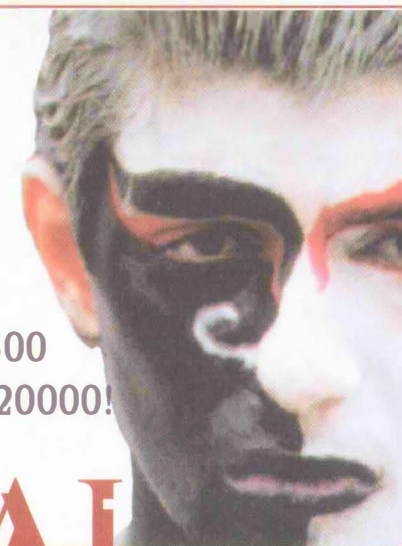
χνικού γεγονότος, στην Πάτρα όλο και περισσότεροι άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι ο θεσμός θα μπορούσε να γίνει μέσο οικονομικής ανάπτυξης ολόκληρης της πόλης, αν αυτή το εκμεταλλευόταν σωστά. Και τότε άρχισαν τα προβλήματα: Τι σημαίνει οικονομική ανάπτυξη; Ποιοι θα αποφασίσουν για την εκμετάλλευση του θεσμού και ποιοι θα την καρπωθούν;

Τα πράγματα είναι πολύ πιο απλά από όσο δείχνουν. Όλα περιστρέφονται γύρω από αριθμούς και πιο συγκεκριμένα, γύρω από χρηματικά ποσά. Τυπικά ο θεσμός έχει για το διοργανωτή Δήμο Πατρέων έναν προϋπολογισμό της τάξης του 1 εκ. ευρώ. Όμως την ίδια στιγμή ποσά που φτάνουν τα δεκάδες εκατομμύρια ευρώ αποτελούν τον πραγματικό «κύκλο εργασιών», ο οποίος στη συντριπτική του πλειοψηφία καταλήγει στα χέρια επιτήδειων κερδοσκόπων, που αυτοσαποκαλούνται «επιχειρηματίες» και «καρναβαλιστές».

Παράλληλα με τη διαρκώς αυξανόμενη κερδοσκοπία και τη μείωση των συμμετεχόντων στο θεσμό, η μεγαλύτερη ανησυχία προήλθε από τον αριθμό και τις κατηγορίες των «τουριστών» που επισκέπτονται κάθε χρόνο το Πατρινό Καρναβάλι. Οι περίπου 200.000 επισκέπτες δεν είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να περιμένει μια πόλη από το μεγαλύτερο χειμερινό πολιτιστικό γεγονός της Ελλάδος όπως επιμένουν να αποκαλούν κάποιους το Καρναβάλι της Πάτρας. Άνθρωποι —νέοι στην πλειοψηφία τους— που έρχονται στην πόλη για 1-2 μέρες, με στόχο αν είναι δυνατό να μην ξοδέψουν ούτε ευρώ, να κοιμηθούν στις πλατείες και να δισοσκεδάσουν με τον πιο θορυβώδη τρόπο, αποτελούν τους «πελάτες» της βαριάς τουριστικής βιομηχανίας της Πά-

Μια άνιση μάχη αριθμών στο
ΠΑΤΡΙΝΟ

Επαγγελματίες: 10
Κερδοσκόποι! 500
Ερασιτέχνες: 20000!

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Πάτρας, Όσο για τους λίγους, τους υγιώς
ακεπτόμενους, είναι σε μεγάλο ποσοστό
απαγοστευμένοι από το επίπεδο των πα-
ριχόμενων υπηρεσιών που συναντούν, αλ-
λά και τις απρόομενα υψηλές τιμές που
αντιμετωπίζουν.

Για οργανωμένο τουρισμό ούτε λόγος... Ο
ΕΟΤ δεν περιλαμβάνει στα διεθνή τουρι-
στικά πακέτα το Πατρινό Καρναβάλι (και
γιατί να το κάνει άλλωστε;), ενώ φέτος θα
έρθει στην Πάτρα το πρώτο τουριστικό
λεωφορείο με στόχο το Καρναβάλι μετά
από δέκα χρόνια!

Μοιραία, λοιπόν, οι σοβαροί κορηγοί του
Καρναβαλιού είναι είδος εν ανεπαρκεία κι
έτσι ο θεσμός αρκείται στην υποστήριξη
λίγων επιχειρηματιών που εξασφαλίζουν

«Καρναβάλι 3006 μ.Χ.», 1998, από τον κατά-
λογο της έκθεσης «Ευοί-ευάν» που διοργα-
νώθηκε από το Δήμο Πατρέων στο πλαίσιο
του Καρναβαλιού 1999.

εύκολα μια κορηγία μάλλον φτηνή, γνωρί-
ζοντας ότι δεν πρόκειται να έχουν κάποια
ιδιαίτερη προβολή. Τι προβολή μπορεί να
έχει ένα θέαμα που η τηλεοπτική του πα-

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

ροουσία εξαντλείται σε μια κουραστική τρίωρη μετάδοση από την ΕΡΤ που δεν ενδιαφέρει πια κανέναν;.

Από πέρυσι ο Δήμος Πατρέων —και πιο συγκεκριμένα η Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Πάτρας που διοργανώνει το Καρναβάλι— έχει κάνει μια προσπάθεια να βάλει το θεσμό σε πιο επαγγελματικές βάσεις. Προκάλεσε τους επαγγελματίες από την Πάτρα και την Αθήνα να συζητήσουν την επικοινωνιακή πολιτική του θεσμού, θέσπισε για πρώτη φορά θέση μάντζερ (προσέλαβε για το σκοπό αυτό τον κ. Νάσο Νασόπουλο), συνεργάζεται με επαγγελματίες καλλιτέχνες για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις του προγράμματος, ενώ προσπαθεί να εκμεταλλευτεί την προοπτική της Πάτρας - Πολιτιστικής Πρωτεύουσας 2006 για υποδομές που θα αξιοποιηθούν μακροπρόθεσμα τα επόμενα χρόνια.

Όμως υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα. Δέκα έως δεκαπέντε επαγγελματίες δεν μπορούν, όσο καλοπροαίρετοι ή ικανοί κι αν είναι, να αλλάξουν την εικόνα όταν το «προϊόν» που λέγεται Καρναβάλι, δημιουργείται από 20000 ερασιτέχνες (δεν είναι υποτιμητικός ο χαρακτηρισμός) που τρέχουν στις παρελάσεις, κάνουν τα πάρτι και απορτίζουν τα λεγόμενα «πληρώματα» ή «γκρουπ» τα οποία συμμετέχουν στον Κρυμμένο Θησαυρό, ένα παιχνίδι που ήταν κάποτε πρωτότυπο και δημιουργικό και τώρα απλώς παραπαίει.

Επιπλέον μια ιδιότυπη καθεστρωκτική τάξη ετερόκλητων ανθρώπων, δεν εννοεί να δεχτεί ότι πρέπει να αφήσει το Καρναβάλι από την εξουσία της (ναι, υπάρχει και τέτοια!) και αμμοτάρει με δεκάδες τρόπους κάθε

96,3 η αθλητική συχνότητα της ΑΧΑΪΑΣ

ΣΠΟΡ FM
ΠΑΤΡΑΣ 96,3

νέα αντίληψη που επιχειρεί να φέρει τα πράγματα σε πιο επαγγελματικές βάσεις για το καλό όλης της πόλης.

Η μάχη είναι σαφώς άνιση. Μόνο μια ελπίδα ίσως υπάρχει. Να επιτρέψουν οι αρμόδιοι σε νέους ανθρώπους, χωρίς προκαταλήψεις και «παρέες», να πάρουν το «πάνω χέρι», να δώσουν μεγαλύτερο χώρο σε επαγγελματίες και να δημιουργήσουν ένα καρναβαλικό «προϊόν» με ξεκάθαρο στόχο: Αν επιδιώκουν πρώτα το κέφι των Πατρινών και των παιδιών που τρέχουν στην παρέλαση, τότε όλα είναι ήδη καλώς καμωμένα. Αν, όμως, η Πάτρα επιδιώκει κάτι περισσότερο από το Καρναβάλι, τότε το σημερινό επίπεδο είναι απελπιστικά πίσω.

Οι εικόνες που συνοδεύουν το κείμενο προέρχονται από το ηρασιόδιο εγκατάστασης του Άγγελου Σκούρτη με τίτλο «Πάρτυ στο σχολείο»

περιοδικό

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

32

ΤΕΧΝΗ

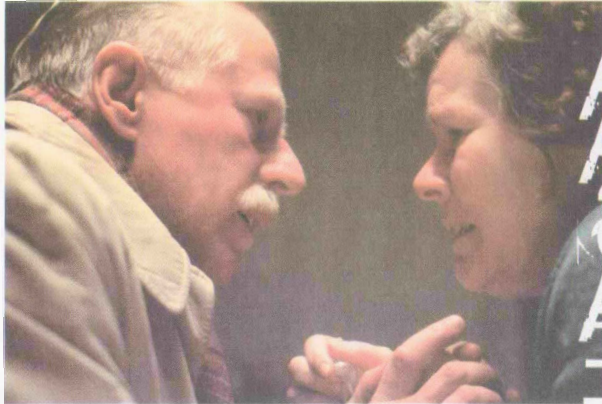
ΕΝΤΟΣ▶

Το «Μυστικό της Vera Drake» δεν κρίθηκε άξιο να συμμετάσχει στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ Καννών, εκεί που δύο φορές στο παρελθόν θριάμβευσε ο Μάικ Λι (Βραβείο Καλύτερης Σκηνοθεσίας για το «Γυμνό» και Χρυσός Φοίνικας για το «Μυστικά και Ψέματα»), αλλά αυτό δεν το εμπόδισε να κερδίσει το Χρυσό Λέοντα στο Φεστιβάλ Βενετίας και το Βραβείο Καλύτερης Γυναικείας Ερμηνείας για την εξαιρετική, θεατρική κυρίως, ηθοποιό Ιμέλντα Στάντον, που προσωποποίησε την 45χρονη, καθαρίστρια και εκτελούσα εκτρώσεις στον ελεύθερο χρόνο της, Vera Drake.

Στην Αγγλία του 1950, οι συνθήκες διαβίωσης της εργατικής τάξης αποδίδονται από τον Λι με τη χρήση μιας σκατεινής, μονοχρωματικής και μελαγχολικής ατμόσφαιρας που κοντράρεται με την αισιόδοξη και θετική σκέψη της Βέρα, που έχει το χάρισμα να τη μεταδίδει σε όλα τα μέλη της οικογένειάς της. Η Βέρα βοηθώντας αφιλοκερδώς γυναίκες από τα εργατικά στρώματα, να διακόψουν μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη (με μια σε ένα μεγάλο βαθμό αξιόπιστη και ανώδυνη μέθοδο) και στην ουσία να συνεχίσουν να ζουν,

διαπράττοντας ποινικό αδίκημα, αφού οι εκτρώσεις ήταν παράνομες, επεκτείνει τον αλτρουισμό της πέραν των δικών της ανθρώπων.

Ο Μάικ Λι τονίζοντας τις ταξικές διαφορές, αντιπαραθέτει το περιστατικό μιας κοπέλας της μεσοκλάσης που καταφεύγει σε ιδιωτικό γιατρό για να υποβληθεί σε έκτρωση επικαλούμενη ψυχολογικά αίτια, εκμεταλλευόμενη ένα παραθυράκι του νόμου, κάτι που ούτε μπορούσε να γνωρίζει μια κοπέλα της εργατικής τάξης, ούτε να έχει βέβαια πρόσβαση σε αυτό, για ευνόητους λόγους.

Αφήνει ελεύθερο το

θεατή να σκεφτεί αν είναι υπέρ ή κατά, εκθέτοντας όσο πιο «αντικειμενικά» γίνεται τα γεγονότα. Όταν ένα κορίτσι κατολήγει στο νοσοκομείο (το φιλμ αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο αυτό να έχει ξανασημειωθεί, αφού η Βέρα όταν τελειώνει τη δουλειά της φεύγει ενώ οι γυναίκες που επισκέπτεται δεν την ξέχρουν) η Βέρα βρίσκεται να διώκεται για κακούργημα και υποχρεωμένη να αποκαλύψει το μυστικό στους δικούς της ανθρώπους.

Στα χέρια ενός άλλου δημιουργού η ταινία θα κατέληγε ένας στείρος σοσιαλιστικός ρεαλισμός. Ο Μάικ Λι μεταδίδει στο θεατή την ευγένεια των συναισθημάτων της Βέρας και των υπόλοιπων ηρώων του, ώστε ο θεατής νοιώθει να κατακλύζεται από αυτά. Αποποιείται συνειδητά και όχι από αδυναμία, τη χρήση μιας πιο σύνθετης γραφής, εμμένοντας ίσως περισσότερο από κάθε άλλη φορά σε ένα λιτό και ρεαλιστικό ύφος. Η αισθητική συγκίνηση που δημιουργεί στο θεατή το Vera Drake, είναι τόσο μεγάλη, που αίρει τις όποιες αντιρρήσεις για συμβατική γραφή ή ακαδημαϊσμό, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το θέμα δεν τίθεται.

Ο Μάικ Λι εκπροσωπεί μαζί με τον επίσης Βρετανό Κεν Λούτς, με υποδειγματική συνέπεια, μια όχι και τόσο δημοφιλή τάση του σύγχρονου κινηματογράφου, που θα μπορούσαμε να πούμε, ότι αποτελεί συνέχεια του free cinema. Συγγενικό σε αυτή τη τάση είναι και το ιρανικό σινεμά. Χαρακτηριστικό του φιλικού κόσμου του Μάικ Λι είναι η αποτύπωση στο σελιλόιντ, όχι μιας κινηματογραφικής αλλά μιας «πραγματικής πραγματικότητας» («η αλήθεια είναι πως αυτή τη στιγμή, σε απόσταση ενός χιλιομέτρου από όπου και αν βρίσκεσαι στην Αθήνα, υπάρχουν εκατοντάδες ιστορίες αληθινής ζωής που θα μπορούσαν να γίνουν ταινίες» δήλωσε πρόσφατα σε συνέντευξη στη συνάδελφο Βένια Βέργου) και η δημιουργία ηρώων που εναρμονίζουν τους ανθρώπους της διπλανής πόρτας που συχνά ανήκουν στην εργατική τάξη, όπως συμβαίνει και με τη Vera Drake. Πρόκειται για ένα σινεμά, που κατά τη γνώμη μας, έχουμε απόλυτη ανάγκη.

Τα «Ιπτάμενα Στιλέτα» αποτελούν τη νέα προσπάθεια αναβίωσης των ταινιών κωμωδίας (σοσιατικές ταινίες δράσης πολεμικών τεχνών με σαβιά) από τον Ζανγκ Γιμού, μετά την επιτυχία που σημείωσε «Ο Ήρωας» αλλά και ο «Τίγρης και Δρόκος» του Άνγκ Λι και φαίνεται να είναι μια ταινία καλύτερη και από τις δυο. Κοντεύ-

ουμε να ξεχάσουμε ότι πρόκειται για τον ίδιο σκηνοθέτη που μας έδωσε τα «Ζου Ντου: Σιωπηλοί Εραστές», «Σήκωσε τα Κόκκινα Φανάρια» και «Ο Δρόμος για το Σπίτι» μεταξύ άλλων. Ο λαμπρός Κινέζος δημιουργός

δηλώνει ότι θα ήθελε να πραγματοποιήσει και νέα ταινία πολεμικών τεχνών, με τον Κιάνου Ριβς στον οποίο μεταξύ άλλων διακρίνει ασιατικά χαρακτηριστικά.

Η εικαστική και πλαστική σύνθεση του κάρου στα «Ιπτάμενα Στιλέτα» είναι όπως σε όλες τις ταινίες του πολύ υψηλού επιπέδου, χωρίς να φτάνει όμως τον αισθητικό φορμαλισμό του «Ήρωα», η χρήση της μουσικής είναι υποδειγματική και η χορογράφηση των σκηνών δράσης στο δάσος μπαμπού εντυπωσιακή.

Ο Ζιινγκ Γιμού έχει γίνει βαθύτερος γνώστης του είδους, γι αυτό και οι σκηνές δράσης της ταινίας είναι πιο πειστικές και αληθοφανείς. Η σκηνή του χορού της Ηκούς της εξαιρετικής ηθοποιού και πρώην χορεύτριας Ζιγί, τοποθετημένη στην αρχή της ταινίας είναι σκηνοθετημένη με μεγάλη δεξιοτεχνία και μακράν η καλύτερη της ταινίας.

Ο Γιμού προσπάθησε φιλότιμα να δώσει ισόξιο ενδιαφέρον στο σενάριο, αποδίδοντάς του ρομαντικές και κατά μερικούς συνοδόμενες, «ποιμπικές» προεκτάσεις (ένα ερωτικό τρίγωνο, όπου κυριαρχεί η μεταμφίεση αφού κανείς δεν είναι τελικά αυτό που φαίνεται, με μόνα μη υποκείμενα στη μεταμφίεση το πάθος και τον έρωτα). Με τις συνεχείς ανατροπές καταφέρνει μέχρι ένα σημείο να εκπλήσσει το θεατή συντηρώντας το ενδιαφέρον του. Το σενάριο όμως παραμένει, για άλλη μια φορά κατά τη γνώμη μας, όπως και στις δύο προηγούμενες ταινίες αλλά και σε όλες τις ταινίες κωμίας (γεγονός που φανερώνει τα περιορισμένα όρια του είδους) αδύνατο, προσχηματικό και εμπόδιο στη πιθανότητα δημιουργίας μιας μεγάλης ταινίας, αφού οι σκέψεις πάνω στα μη πειστικά σημεία του, αποσπούν το θεατή και δεν τον αφήνουν να εγκαταλειφθεί στην ατμόσφαιρα της ταινίας.

«Τα Ιπτάμενα Στιλέτα» είναι μια ενδιαφέρουσα ταινία που επιτελεί ψυχαγωγικό ρόλο (κάτι που δεν είναι και λίγο για την εποχή μας), εξαιτίας του θεαματικού της χαρακτήρα και των εικαστικών της επιτεύξεων, ενώ δεν στερείται καλλιτεχνικής αξίας αφού η ψυχαγωγία αποτελεί το βασικότερο ίσως σκοπό της τέχνης. Είναι μεγαλύτερη όμως η ψυχαγωγία και επομένως η καλλιτεχνική αξία μιας ταινίας, όταν η δράση και το θέαμα συνοδεύονται από ένα σύγχρονο, βαθύ και ουσιαστικό προβληματισμό. Μορφή και περιεχόμενο δεν μπορούν να ξεχωριστούν σε ένα έργο τέχνης. Είναι το ίδιο σημαντικά και υποείδη για

την αισθητική συγκίνηση που μας προκαλεί.

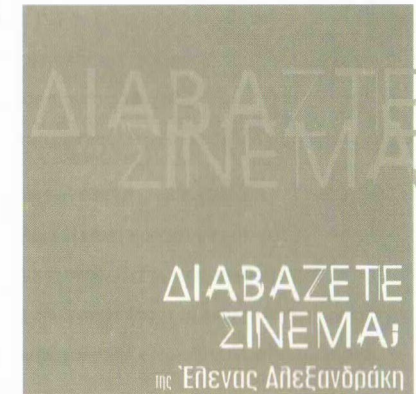
Όσον αφορά την ευκολία με την οποία κάποιοι αδελφοί χρησιμοποιούν τον όρο ποίηση (μεγάλη κουβέντα που δεν μπορούμε να κάνουμε λόγω χώρου) ή απονέμουν τα σαστέρια και αναδεικνύουν «αρτιστουργήματα» με το κιλό, αναριωτόμαστε απλά, αν στα «Ιπτάμενα Στιλέτα» με τις αρετές αλλά και τις αδυναμίες που επισημάναμε, σπονόμενοι 5 σαστέρια (προσχωρώντας έστω προσωρινά στο «ποιχνίδι» αυτό, που δεν πιστεύουμε στην ουσιαστική αναγκαιότητά του), τότε στο «Tokyo Story», του μέγιστου δασκάλου του σινεμά Γισουκίρο Όζου, θα χρειάζονταν όλα τα σαστέρια του ουρανού; Μεγαλύτερη οίηση του μέτρου και κάποιο αυτοσυγκράτηση, θα έβραζαν στοιχειωδώς τα πράγματα στη θέση τους διασώζοντας κάτι από τη χαμένη σοβαρότητα τους και θα βοηθούσαν μακροπρόθεσμα, αποτελεσματικότερα την υπόθεση κινηματογράφου.

Αξίζει το κόπο να δείτε τις δύο αξιόλογες (για διαφορετικούς λόγους αλλά και με διαφορετική σημασία —να μας επιτρέψετε να πούμε— για την εξέλιξη του κινηματογράφου) νέες ταινίες και την επανέκδοση ενός εκ των καλύτερων φιλμ όλων των εποχών («Tokyo Story»), που επαναβεβαιώνουν την ποικιλομορφία και την αξία του σινεμά, για την οποία όμως δεν είναι κακό να κρούσουμε τον «κώδωνα του κινδύνου», ότι χρήζει επειγόντως ριζικής και βαθιάς ανανέωσης των εκφραστικών του μέσων για να συνεχίσει να επιβιώνει με τον χαρακτήρα του ως τέχνης και όχι μόνο με το χαρακτήρα του ως Μ.Μ.Ε. και βιομηχανικό προϊόν. Γιατί ακριβώς σε αυτόν το διπλό του χαρακτήρα, οφείλει σε μεγάλο βαθμό ο κινηματογράφος, τη μεγάλη δύναμη και επιρροή του.

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΔΙΝΕΙ ΟΛΟ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το μόνον της ζωής του ταξίδιου

Η λογοτεχνία είναι ένας χώρος που δεν έχει πάψει να τροφοδοτεί την κινηματογραφική δημιουργία, είτε σαν πηγή έμπνευσης είτε μεταφερόμενη σχεδόν αυτούσια στη μεγάλη οθόνη. Στις 14 Νοεμβρίου ξεκίνησε ένα μεγάλο αφιέρωμα σε ταινίες που βραβεύονται στη λογοτεχνία, με πρωτοβουλία και συνεργασία του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και του Εθνικού Κέντρου Βιβλίου, το οποίο θα ολοκληρωθεί στις 24 Απριλίου. Κάθε Κυριακή στις 12 το μεσημέρι, στον κινηματογράφο «Απόλλωνα» στο κέντρο της Αθήνας, προβάλλεται και μία διαφορετική ταινία.

Δυνατές ιστορίες, πολυσύνθετοι χαρακτήρες, ιδιαίτερες ατμόσφαιρες δραπέτευουν μέσα από σελίδες λογοτεχνίας και βρίσκουν καταφύγιο στο πανί. Μετά το τέλος κάθε προβολής ακολουθεί συζήτηση και τα οποία αναλύονται το ύφος, το μοντάζ και οι τεχνικές λήψης του σκηνοθέτη, αναφέρονται κάποια ιστορικά στοιχεία σχετικά με την ταινία και το λογοτεχνικό έργο, και ασφαλώς σχολιάζεται και αναλύεται η κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου: οι τροποποιήσεις της πλοκής, η ποροούιση των χαρακτήρων, ο κεντρικός άξονας δράσης και ο,τιδήποτε μπορεί να αφορά στην εικονοποίησή του.

Δύο —διαφορετικοί κάθε φορά— ομιλητές από το χώρο του κινηματογράφου, του θεάτρου, της λογοτεχνίας ή και της μουσικής, μας δίνουν τα «φώτα» τους και μας λύνουν κάθε είδους απορία. Δεν είναι απαραίτητο ωστόσο να περιοριστούμε σε ερωτήσεις αφού μπορούμε να θέσουμε και εμείς θέματα προς συζήτηση.

Η επιλογή των ταινιών είναι εξαιρετικά φροντισμένη και καλύπτει ένα ευρύ φάσμα του παγκόσμιου κινηματογράφου. Παραγωγές από τις Η.Π.Α., τη Γαλλία, την Ιαπωνία, την Ελλάδα και αρκετές ακόμη χώρες προβάλλονται κάθε Κυριακή, καλύπτοντας παράλληλα ένα ευρύ χρονολογικό αλλά και λογοτεχνικό φάσμα: ταινίες από το 1953 έως το 2003, και συγγραφείς από τον Τολστόι μέχρι τον Ίενόπουλο, και από το Βιζυρνό και τον Παπαδιαμάντη έως τη Γέλινεκ.

Οι κινηματογραφιστές όχι σπάνια αρέσκονται να καταφεύγουν στη λογοτεχνία ή το θέατρο για να αντλήσουν τα θέματα και τους ήρωές τους, και να μας τα δώσουν φιλτραρισμένα μέσα από το δικό τους πρίσμα. Αυτό το φιλτράρισμα, η μοναδική ματιά του δημιουργού, υπάρχει σε όλες τις περιπτώσεις μετα-

φοράς ενός βιβλίου στον κινηματογράφο. Πολλές φορές ωστόσο η προσαρμογή του συγγραφικού δημιουργήματος γίνεται με πολλές αλλαγές, παραλείψεις και διαφοροποιήσεις, κάτι όχι απαραίτητα κακό. Αυτό που έχει σημασία -επειδή μιλάμε για κινηματογράφο- είναι το κινηματογραφικό αποτέλεσμα: η δύναμη της ταινίας, η διάρθρωση της πλοκής, το βάθος των χαρακτήρων. Πιθανώς πολλοί συγγραφείς να είχαν αντιρρήσεις για τις αλλαγές στις οποίες υπόκειται το κείμενό τους -συνήθως όχι αδικώς: πολλές ταινίες έχουν θεωρηθεί ατυχέστατες μεταφορές.

Το κείμενο ενός συγγραφέα που γίνεται σενάριο -και πόσο μάλλον ενός μεγάλου συγγραφέα- μετατρέπεται μοιραία σε σημείο αναφοράς της ταινίας αλλά και σε μέτρο σύγκρισης. Το εν λόγω αφιέρωμα αναφέρεται και αναλύει τις τροποποιήσεις των λογοτεχνικών έργων, χωρίς ωστόσο τη διάθεση σύγκρισης των δύο προκειμένου να «υπολογιστεί» η καλλιτεχνική αξία της ταινίας, η οποία θεωρώ πως είναι ανεξάρτητη αυτού. Οι «Κυριακάτικες συναντήσεις» περιλαμβάνουν πέντε κύκλους ταινιών με θεματολογικό διαχωρισμό.

Η αρχή έγινε με τον πρώτο κύκλο που τιτλοφορείτο ως «Crime stories» (Τα αστυνομικά μυθιστορήματα ασκούν μια ιδιαίτερη μαγεία στους αναγνώστες τους και μπορούν να αποτελέσουν μια εξαιρετική αφορμή για ταινίες μυστηρίου, δράσης ή φιλμ-νουάρ). Ο δεύτερος είχε τίτλο «Γιατί να διαβάζουμε τους κλασικούς;». Η αναλλοίωτη αξία των κλασικών συγγραφέων έχει να κάνει με τη διαχρονικότητα της γραφής τους. Χαρακτήρες και πάθη που υψώνονται πάνω από την εφήμερη πραγματικότητα της εποχής τους, ιστορίες ενός άλλου καιρού που ποτέ δεν θα παλιώσουν, θα μας συγκλονίζουν πάντα. Ειδική μνεία αξίζει στην

ταινία του Βισκόντι που προβλήθηκε στις 12/12, το «Θάνατο στη Βενετία»: αριστουργηματικό βιβλίο, μοναδικά πλάνα και «μουσική κίνηση» της κάμερας υπό την καταπληκτική μουσική του Μάλερ.

Στις 27/02 ανοίγει ο τέταρτος κύκλος του αφιερώματος με ταινίες που βασίζονται στη σύγχρονη λογοτεχνία, ένα πεδίο αρκετά διαφορετικό από τα προηγούμενα, αλλά εξίσου γοητευτικό. Θέματα σημερινά, απτά, ζητήματα που τα ζούμε καθημερινά και πολλές φορές καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε, δοσμένα με

μια πιο σύγχρονη τεχνική, με λόγο ενίοτε αποσπασματικό, με τον ίλιγγο της εποχής μας. Η επιλογή σύγχρονων κειμένων δείχνει την απουσία των σκηνοθετών και παράλληλα την ευαισθησία τους σε σύγχρονα ερεθίσματα, στοιχεία που αποτυπώνονται αδρά και στην εικόνα.

Το αφιέρωμα θα ολοκληρωθεί με ένα σύντομο πέμπτο κύκλο με την ονομασία «Ελληνικό ημερολόγιο». Ο

Πες στη Μορφίνη ακόμα την ψάχνω

Αλ. Παπαδιωμόντης και ο Γ.Βιζυηνός είναι οι «τιμώμενοι» συγγραφείς αυτού του κύκλου. και πώς όχι, αφού εκτός από το ότι είναι δύο από τους πιο σημαντικούς μας πεζογράφους, έχουν «προκαλέσει» πολλές φορές τους δημιουργούς να τους «ερμηνεύσουν».

Αυτές οι «Κυριακάτικες συναντήσεις με το σινεμά της λογοτεχνίας» μπορούν να δώσουν λίγο διαφορετικό χρώμα στα πρωινά της Κυριακής μας ενώ παράλληλα μπορούν να μας μυήσουν στην τέχνη του κινηματογράφου χωρίς δασκαλιστική διάθεση. Αν βρεθείτε στην Αθήνα Κυριακή πρωί είναι μια καλή επιλογή που μπορεί να σας φτιάξει τη διάθεση. Αν τελικώς πάτε μην ξεχάσετε να πάρετε το πρόγραμμα. είναι προσεκτικά επιμελημένο και είναι δωρεάν. Και κάτι ακόμα: δεν είστε υποχρεωμένοι να μείνετε στη συζήτηση αν δεν θέλετε. αφήνουν ξεκλειδωτή την πόρτα της εξόδου.

Γ' ΚΥΚΛΟΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ

06/02/2005	Αμέρिका, Αμέρिका	Ελία Καζάν
13/02/2005	Μέχρι το πλοίο	Αλέξης Δαμιανός
13/02/2005	Το δαχτυλίδι	Σπήλιος Πασαγιάννης, Νανότσα, Γρ. Ξερόπουλος
20/02/2005	Πες στη Μορφίνη ακόμα την ψάχνω	Γιάννης Φάγκρας, Ν.Ρούσσου

Δ' ΚΥΚΛΟΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

27/02/2005	Η αριστερόχειρη γυναικό	Πέτερ Χάντκε, Πέτερ Χάντκε
06/03/2005	Νεαρός Αδάμ	Ντέιβιντ Μακένζι, Αλεξάντερ Τρόκκι
20/03/2005	Ονειρεύομαι τους φίλους μου	Ν. Παναγιωτόπουλος, Δ.Νόλλας
27/03/2005	Η δασκάλα του πιάνου	Μικ.Χάνεκε
27/03/2005	Η πιανίστρια	Ελφ.Γιέλιγκε
03/04/2005	Χλιαρό νερό κάτω από την κόκκινη γέφυρα	Σοέι Ιμομούρο, Γιο Γιένμι
10/04/2005	Η σκοτεινή πλευρά του πάθους	Τζέιν Κάμπιον
10/04/2005	In the cut	S.Moore

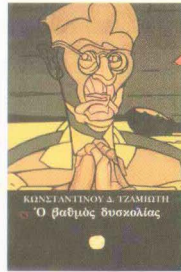
Ε' ΚΥΚΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

17/04/2005	Το μόνον της ζωής του ταξείδιον	Α. Παπαστάθης, Γ.Βιζυηνός
24/04/2005	Έρως-Ήρως	Δ.Μασκαβάνου
24/04/2005	Καληνύχτα σου κυρ' Αλέξανδρε	Γ.Σμαραγδής, Α. Παπαδιωμόντης

Ξεφυλλίσαμε...

Κωνσταντίνος Τζαμιώτης
Ο βαθμός δυσκολίας
 Ινδίκτος, 2004

Το τρίτο βιβλίο του Κωνσταντίνου Τζαμιώτη («Η συνάντηση», «Βαθύ πηγάδι», επίσης από την «Ινδίκτος») είναι χωρίς αμφιβολία και το περισσότερο πολύπλοκο, όσο και αυτό με τον περισσότερο επεξεργασμένο μύθο. Στο επίκεντρο ένας ιδιοφυής ζωγράφος. Στο βάθος η σχέση της τέχνης με τη ζωή σήμερα.

Βασίλης Αρφάνης
Απόκρως
 Γαβριηλίδης, 2004

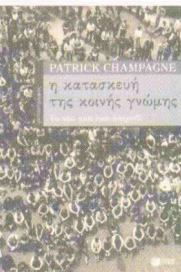
Μεγάλα, σχεδόν σφηγηματικά, ποιήματα που επιμένουν στα απλά νοήματα και στη χρήση εξίσου απλών λεξεων. Οι Απόκριες είναι απλώς η αφορμή για να ειπωθούν ακέψιες για τα διλήμματα της ψυχής και στη χρήση εξίσου απλών λεξεων.

Σίμον Κοξ
Σπάζοντας τον κώδικα Ντα Βίντσι
 Εξοπτρον, 2004

Για όσους λάτρεψαν τον «Κώδικα Ντα Βίντσι», το συγκεκριμένο βιβλίο δεν αποτελεί (ευτυχώς...) τη συνέχεια του, αλλά μια επεξηγηματική αναφορά στο μύθο και στις αλήθειες που τα τελευταία δύο χρόνια έγιναν αντικείμενο συζήτησης από εκατομμύρια αναγνώστες.

Patrick Champagne
Η κατασκευή της κοινής γνώμης
 Πατάκης, 2004

Γραμμένο ήδη από το 1990, το βιβλίο του Γάλλου κοινωνιολόγου (μετάφραση: Σταματίνα Μανόηλντρά) για τις θεμιτές και αθέμιτες επιδράσεις στην κοινή γνώμη παραμένει εξαιρετικά επίκαιρο, έστω κι αν από τότε έχουν συμβεί τεράστιες αλλαγές σε όλο τον κόσμο. Η «δημοκρατία των ειδημόνων» που αναφέρει πάντως στον πρόλογο ο επιμελητής Νίκος Παναγιωτόπουλος είναι σε απόλυτη ισχύ...

Με το θαυμάριο Γκόνη είναι αδύνατο κανείς να ασχοληθεί, χωρίς να επηρεαστεί από τις καλές εντυπώσεις που δημιουργεί ο ίδιος ως άνθρωπος, στους φίλους του, τους συνεργάτες του, ακόμα και στους απλούς θαυμαστές της τέχνης του, που τον γνωρίζουν μόνο από τις δημόσιες παρουσίες του.

Εκεί που τα πράγματα γίνονται πιο εύκολα, είναι όταν διαβάζει τους στίχους του, τα «λόγια για τραγούδια»,

όπως λέει στο βιογραφικό του. Γιατί εκεί ο Γκόνης μοιάζει —είναι μάλλον— πιο αυθόρμητος, ενώ καθώς δεν παρεμβαίνουν η μουσική και οι φωνές των ερμηνευτών, δημιουργείται πιο εύκολα η ατμόσφαιρα που έχει κι ο ίδιος στο μυαλό του.

Το τελευταίο, γεμάτο τέταια λόγια, βιβλίο κουβαλά μαζί με το άρωμα των στίχων του Γκόνη και το άρωμα μιας πόλης στην οποία ζει τα τελευταία χρόνια, ως καλλιτεχνικός διευθυντής του Δημοτικού Περιφερειακού Θεάτρου της.

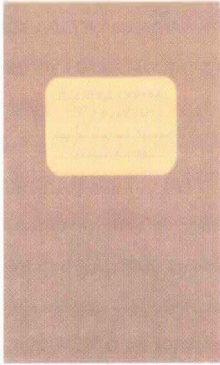
«Αγρινίου», λέγεται το βιβλίο που εκδόθηκε με τη φροντίδα που πάντα επιδεικνύει η «Αγρ», από την οποία έχουν κυκλοφορήσει άλλα τέσσερα βιβλία του Γκόνη με τους στίχους του, καθώς και η συλλογή «Τα πορτοκάλια της παλαιάς Επιδάουρου και άλλα διηγήματα».

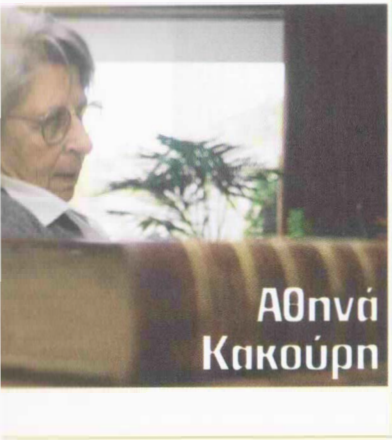
Στου «Αγρινίου», περιλαμβάνονται οι στίχοι που γράφτηκαν στην πρωτεύουσα της Αιτωλοακαρνανίας, είτε αυτοί έχουν ήδη μελοποιηθεί, είτε παραμένουν ακόμα μόνο ως στίχοι.

Από τα λόγια που έχουν ήδη γίνει τραγούδια, πιο γνωστό το «Όλα έγιναν τυχαία» που το μάθαμε με τη μουσική του Γιάννη Σπάθα και τη φωνή του Μανόλη Λιδάκη, ενώ υπάρχει ακόμα η «πρώτη ύλη» για τραγούδια που έγραψαν ο Νίκος Ξυδάκης

(φυσικά), ο Παντελής Θαλασσινός, ο Παναγιώτης Κаланτζόπουλος και ο Ορφέας Περίδης, καθώς και τα λόγια που επενδύθηκαν μουσικά από τον Ξυδάκη στο «Μελετεμάκι» που είχε ανέβει πριν δύο καλοκαίρια από το ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου. Ένας ολόκληρος κύκλος τέλος («Καρόλου Ντιλ και Τσιμισκή»), αν και δισκογραφικά ανέκδοτος, έχει παρουσιαστεί πριν τέσσερα χρόνια στο Πάντειο Πανεπιστήμιο μελοποιημένος από τον Γιώργο Ανδρέου και με τη φωνή της Ελένης Τσαλιγοπούλου.

Θωδωρής Γκόνης
Αγρινίου
 Καρόλου Ντιλ και Τσιμισκή
 Αγρ., 2004

Αθηνά Κακούρη

Συνέντευξη στον Παναγιώτη Αντ. Ανδριόπουλο

Φωτογραφίες Έφη Αλεξάνδρου

Κάθε φορά γράφω με την υπόσχεση ότι δε θα το ξανακάνω!

για την Ιστορία. Θα ήλεγχε κανείς ότι με πάθος και λαιργαίτε την Ιστορία μέσα από τη λογοτεχνία.

Χωρίς γνώση του παρελθόντος δεν υπάρχει ούτε επιβίωση ούτε εξέλιξη. Κι αυτό ισχύει για τις επιστήμες, για την καθημερινή ζωή, για την μόρφωση, για τα πάντα ανεξαιρέτως. Για κάθε λαό η γνώση της ιστορίας του είναι απαραίτητο στοιχείο της ταυτότητάς του -δεν ξέρεις ποιος είσαι αν δεν γνωρίζεις τι ήταν ο πατέρας, ο παππούς, ο προπάππος σου και πού ήταν τ' αμπέλιο του.

Η γνώση του παρελθόντος είναι ό,τι το έρμα σ' ένα πλοίο -χωρίς έρμα, το σκάφος παρασύρεται ώθε κείθε, το τιμόνι δεν το κυβερνά. Και τότε γινόμαστε πολύ εύκολα έρμαια όσων θέλουν -για τους δικούς τους σκοπούς- να μας πείσουν πώς είμαστε εκείνο το οποίον συμφέρει σ' εκείνους.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Αυτές τις ημέρες δημοσιεύθηκε σε αθηναϊκή ξενόγλωσση εφημερίδα και σε θέση περίοπτη, λαμπρά εικονογραφημένο ένα άρθρο για το βιβλίο αγγλόφωνου συγγραφέως που υποστηρίζει ότι δεν ήταν οα και τόσο κακή η ζωή των Ελλήνων επί Τουρκοκρατίας. Είτε γνήσια ιστορική έρευνα αποτελεί το βιβλίο αυτό, είτε προπαγανδιστικό μέσο στις πονηρότατες και θλιβερές σημερινές στιγμές, πώς θα του απαντήσουμε -πώς θα κρίνουμε εμείς οι ίδιοι- για ποιους λόγους οι πρόγο-

νοί μας θεώρησαν απaráδεκτους δυνάστες τους Τούρκους;

Γι' αυτό το λόγο γράφετε ιστορικό μυθιστορήματα;

Εν μέρει ναι. Κυρίως όμως επειδή μου δίνει μεγάλη ευχαρίστηση αυτή η απόπειρα να ξαναδώσω ζωή σε μια περασμένη εποχή, να ζωντανέψω τους ανθρώπους της, τις ιδέες που τότε κυκλοφορούσαν, τις οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, τα τοπία, τη λογοτεχνία -κοντολογίς την Ελλαδίτσα μας την καυμένη, που εγώ την βλέπω τόσο όμορφη αλλά και τόσο εύθραυστη. Επικεντρώνομαι στην νεότερη ιστορία μας, από το τέλος του 18ου αιώνα και έπειτα -σ' αυτήν θέλω να ξεναγήσω τον αναγνώστη μου.

Όπως έχουν σήμερα τα πράγματα, ο μέσος Έλληνας λόγω του κινηματογράφου και της τηλεόρασης ξέρει για την βικτωριανή Αγγλία, λόγου χάριν, ή για το αμερικάνικο Φαρ Ουέστ πολλά -πώς ντύνονταν οι άνθρωποι, τι πολέμους έκαναν, πώς ζούσαν οι γυναίκες τους, ποιοι ήταν οι εχθροί τους, ποια τα ανδραγαθήματά τους. Έχει εικόνες ζωηρότατες εμπρός στα μάτια του. Για τον δικό μας 19ο αιώνα τι ξέρει; Επανά-

σταση, Καποδίστριας, Όθων, Γεώργιος Α', Κωνσταντίνος, πώς στήθηκε αυτό το έρμα μικρό μας κράτος; Πώς μεγάλωσε; Τι θυσίες έγιναν; Ελάχιστα γνωρίζουμε για όλα αυτά και δεν είναι μόνον μεγάλο κρίμα -είναι και πολύ, μα πάρα πολύ επικίνδυνο.

Τώρα εγώ, επειδή είμαι 75 χρονών, νομίζω ότι

έχω αρκετές αναμνήσεις ώστε να γίνωμαι ένα είδος γέφυρας ανάμεσα στο παρελθόν και τους σημερινούς -ο ξεναγός τους. Ελάτε, λέω με τα μυθιστορήματά μου, ελάτε να πάμε μια βολτούλα στους προπάππους μας, καλά θα περάσουμε μαζί τους. Θα μας φιλέψουν με την πείρα τους και με την αγάπη τους -για μας δούλεψαν.

Η διαδικασία της γραφής είναι βόσσανος;

Πιο δύσκολο βρίσκω εγώ να δημιουργήσεις τους ανθρώπους που θα είναι οι ήρωες της ιστορίας σου. Να φανταστείς πρόσωπα που να την χαρακτηρίζουν και να επινοήσεις τον τρόπο που θα τα παρουσιάσεις στον αναγνώστη. Και επίσης να σκεφτείς το επεισόδια που θα φανερώσουν ανάγλυφα τους χαρακτήρες.

Η πλοκή είναι πολύ βασικό πράγμα, για εμένα, και πολλές φορές κολλάω -σπάω το κεφάλι μου: τι θα γίνει τώρα; πώς θα προχωρήσει η δράση; πώς θα κρατήσω το ενδιαφέρον του αναγνώστη μου; Ούτε γρήγορα ούτε εύκολα γράφω -δεν έχω τέτοιο ταλέντο. Ούτε νομίζω πώς κάθε μου λέξη είναι διαμάντι -πετάω, πετάω, πετάω στο καλάθι των αχρήστων, και ξαναρχίζω.

Η προσπάθεια κρατά μήνες και μήνες, δύο - τρία χρόνια μου παίρνει η μελέτη κι άλλα τόσα η συγγραφή του κάθε μυθιστορήματος. Και είναι στιγμές που λέω «έλεος! Τι παλαβομάρα ήταν να καταπιαστώ εγώ με κάτι που υπερβαίνει τόσο πολύ τις δυνάμεις μου! Τι απίδιες είναι αυτά που γράφω! Πρέπει να τα ρίξω όλα στα σκουπίδια και να τα ξεχάσω. Να πουχάσω πια!» Αλλά αρχίζω ξανά την προσπάθεια, αφού πρώτα ορκιστώ στον εαυτό μου πως αν με βοηθήσει ο θεός να μην αφήσω μισοτελειωμένη αυτήν την δουλειά, ποτέ δεν θα μπω ξανά σε παρόμοια περιπέτεια, σε τέτοιες τρέλες δεν θα ξαναπαρουσθώ, όχι ποτέ, ποτέ. Μόνο να το τελειώσω αυτό, να μην αφήσω μισογεννημένους τους ήρωές μου... Κι έτσι δουλεύω, πασχίζω, ιδρώνω μέχρι που κάποτε το παραδίω το χειρόγραφο μου στον εκδότη... Και έχω ήδη μπει στον πειρασμό να γράψω κάτι άλλο.

Βάσανο λοιπόν. Ω, ναι! Βάσανο όπως όλα τα πράγματα που κάνει με μεράκι ο άνθρωπος.

Έχετε γεννηθεί στην Πάτρα και τα τελευταία χρόνια επιστρέφετε όλο και πιο συχνά. Τι είναι για σας η Πάτρα;

Ένας παράδεισος. Η γλυκύτερη εποχή των παιδικών μου χρόνων σε μια οικογένεια με κανόνες αυστηρούς αλλά με έντονη την κλίση προς το ωραίο, τη χαρά της δημιουργίας, την επιταγή της φιλαλληλίας. Τάξη, ομορφιά, ζωτικότητα, ευψυχία... Με πόσο απλά μέσα δημιουργούσε η μητέρα μου γύρω της την ομορφιά —φιλοκαλούμεν γαρ μετ' ευτελείας... Το χρέμα χρειάζεται, αλλά για να κάνεις κάτι μ' αυτό, όχι για να το θησαυρίζεις, μας δίδασκαν οι γονείς μου και θυμίζω τις ειρωνείες του πατέρα μου για την υποκρισία, θρησκευτική ή άλλη.

Στη «Πριμαρόλια» αναφέρατε συχνά στο σχολείο σας, στο παλιό Αρσάκειο...

Το Αρσάκειο εκείνης της εποχής ήταν για μένα το

ιδεώδες σχολείο. Έφυγα βέβαια (λόγω της ιταλικής κατοχής) στα δώδεκα χρόνια μου και έτσι στην μνήμη μου οι μαρμάρινες σκάλες του παραμένουν πελώριες, η κυρία Ξύδη πολύ ψηλή, τα παράθυρα στις τάξεις θεόρατα και οι δάσκαλοι πρόσωπα αξιοσεβαστα, που βάραιναν με το κύρος τους...

Ξέρετε, νομίζω πως τα τωρινά παιδιά με τις πολλές ελευθερίες που τους δίνονται κάνουν όλο το γούστο της αταξίας —τότε μας απαγορεύονταν πολλά και διάφορα κι είχαμε την δυνατότητα να χαρούμε την απειθαρχία... Λόγου χάριν, οι πίσω σκάλες του Αρσακείου ήταν ξύλινες και, ως φαίνεται, ετοιμόρροπες, γι' αυτό απαγορευόταν να τις ανεβοκατεβαίνουμε. Τι γούστο που είχε λοιπόν να τρυπώνεις κρυφά εκεί, να τις μεταχειρίζεσαι και... να τρως την γερή σου κατσάδα όταν σε τσάκωναν! Αθώο το παράπτωμα —αλλά πόση ευχαρίστηση μου έδινε η παρακοή μου! Τα σημερινά παιδιά όμως, πρέπει τα κακόμοιρα να διαπράξουν κάτι πολύ βαρύτερο για να χαρούν λιγάκι αταξία κι αυτά.

Στην μνήμη μου επανέρχονται τακτικά κάτι ζεστά, ανοιξιάτικα απομεσήμερα —πηγαίναμε τότε πρωί-απόγευμα στο σχολείο, και τις δασκάλες αυτές να μας διηγούνται Μυθολογία ή Παλαιά Διαθήκη. Καθηλωμένες μας κρατούσαν με τα λόγια τους! Πόση αγάπη θα είχαν στη δουλειά που έκαναν και πόση πίστη για την υπηρεσία που πρόσφεραν... Ίσως ακόμη και την τέχνη της διηγήσεως να την έμαθα από αυτές.

Ένα καινούριο σας βιβλίο θα εκδοθεί μέσα στο 2005. Το θέμα του είναι και πάλι ιστορικό;

Αναφέρεται στην εποχή των Βαλκανικών πολέμων, δηλαδή το 1912 εναντίον των Τούρκων με συμμάχους τους Μαυροβούνιους, τους Σέρβους και τους Βουλγάρους, και μετά το 1913, (με την υπόπωση υποτονική συμμαχία των Σέρβων) την άμυνά μας εναντίον των Βουλγάρων, που μας επετέθησαν. Είναι πολύ σπ-

μαντικό να ξέσουμε τι έγινε τότε. Δεν είμαι βεβαίως πως έχει τελειώσει εκείνη η εποχή και ότι μπορούμε να ξεγνοιάσουμε. Η άποψη που παρουσιάζω δεν είναι η συνθησιμένη. Αλλά γενικά εμένα δεν μου κινούν το ενδιαφέρον τα γνωστά και παραδεδομένα —δεν τα θεωρώ θέσφατα και ψάχνω να δω αν η νεότερη έρευνα τα παραδέχεται. Αναζητώ την άλλη πλευρά —τεκμηριωμένα, αλλά την altera pars.

Τι σας ενοχλεί στη σύγχρονη συγγραφική παραγωγή;

Με στεναχωρεί ότι δεν δίδεται μεγάλη προσοχή στη γλώσσα, ότι το λεξιλόγιο έχει μειωθεί. Λυπάμαι για την προχειρότητα με την οποία γράφονται μερικά πράγματα. Πολλά είναι εφήμερα και άρα καταδικασμένα να μη διαρκέσουν. Έχω όμως την ελπίδα ότι από όλη αυτή την παραγωγή βγαίνουν και καλά πράγματα. Διάβασα π.χ. δύο διηγήματα στο τελευταίο τεύχος της «Νέας Εστίας» τα οποία είναι θαύμα!

Παρά την απήκηση του έργου σας στο ευρύτερο κοινό —τα βιβλία σας έχουν γνωρίσει αλλεπάλληλες εκδόσεις— δεν ανήκετε στους... πολυβραβευμένους συγγραφείς.

Μου έχει απονεμηθεί το βραβείο Νικηφόρου Βρεττάκου για τα Πριμαρόλια. Σημειώστε ότι το Βραβείο Ουράνη δεν μπορεί να μου δοθεί —το απονέμουν Ακαδημαϊκοί και ο άντρας μου είναι Ακαδημαϊκός—

να μου λείπουν λοιπόν τέτοιες διαβλητές διακρίσεις. Κατά τα άλλα η δουλειά μου δεν φαίνεται να τραβά την προσοχή των σχετικών Επιτροπών. Αλλά, μοιλονότι καλά είναι και τα βραβεία, εμένα μου αρκεί να διαβάζομαι.

Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να γίνει στην Πάτρα οπωσδήποτε, με αφορμή την Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006;

Να αποκαταστήσουν την πλατεία Γεωργίου όπως ήταν. Όλη η Ευρώπη συντηρεί ευ-

λαβικά το παρελθόν της. Εδώ ξαναχτίστηκαν πέτρα πέτρα ολόκληρες βομβαρδισμένες πόλεις, συντηρούνται μέχρι και τα χρώματα των κτιρίων, οι χώροι, οι όψεις των κτιρίων, αγώνας γίνεται για να κρατηθούν τα πάντα όπως ήταν. Τι δουλειά έχουμε εμείς να τα αλλάζουμε όλα; Με ποιο δικαίωμα οι διάφοροι κρατούντες μας σβήνουν τις μνήμες μας; Και προς τι; Μας θέλουν να γίνουμε μια σαλάτα που κανείς δεν θα θυμάται πούθε κρατό η σκούφια του, ούτε τι θ' αφήσει στα παιδιά του ούτε γνωρίζει που πηγαίνει; Μερικές φορές νιώθω πως είμαστε όμηροι στα χέρια εργολάβων που λεπλατούν τις οπτικές μας μνήμες.

Η ιδέα πως η κεντρική και ιστορική πλατεία Γεωργίου του Α' υπέστη τα όσα υπέστη για να μπορεί να βγαίνει άνετα ο Καρνάβαλος, με πικραίνει βαθύτατα. Ποιος θυμάται πως εκεί παρέδώσε ο βασιλιάς Γεώργιος στους πατρινοούς την σημαία του 12ου Συντάγματος; Ή νομίζουμε πως είναι περιττό να θυμόμαστε αν, που, για ποια ιδεώδη και κάτω από ποια σημαία σκοτώθηκαν οι πρόγονοί μας; Να αποκαταθεί η πλατεία και να αποδοθεί στους πατρινοούς! Με δέντρα για σκιά και με παγκάκια και με μέρος να παίζουν παιδιά.

Προς τούτο είμαι πρόθυμη να καταθέσω τον οβολό μου..

Αθηνά Μαξίμου

Συναντάμε την Αθηνά Μαξίμου για δεύτερη σεζόν στο ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας. Μετά την «Ψευτουπηρέτρια» του Μαριβό εμφανίζεται μια... «νύχτα του χειμώνα» κάπου ανάμεσα στη συνάντηση του ντε Φιλίπο και του Πιραντέλο. Πρόσκληση της απευθύνει ο Βασίλης Παπαβασιλείου ο οποίος συνεργάζεται μαζί της για πέμπτη φορά. («Όπως σας αρέσει» Σαίξπηρ, ΚΘΒΕ / «Φίλος όχι αστεία» Γκολντόνι, ΔΗΠΕΘΕ Λάρισας / «Κατά λάθος πρόβες» Εθνικό). Μια μακρά συνεργασία που έχει εξελιχθεί και ως ανθρώπινη σχέση, κάνει την Μαξίμου να θεωρεί τον εαυτό της πολύ τυχερό. «Από τον Βασίλη μπορεί κανείς, αν έχει την ανάγκη και θέλει, να προχωρήσει, να μάθει πάρα πολλά, όχι μόνο πάνω στη σκηνή αλλά και στη ζωή του.»

Θα μπορούσες να δώσεις ένα στιγμή της ιδιαίτερης σκηνοθετικής του ματιάς;

Θεωρώ ότι είναι όπως ακριβώς κι ο ίδιος, πολυεπίπεδος και πολύπλευρος. Τα πράγματα δεν μένουν ποτέ σε ένα πρώτο επίπεδο, δοκιμάζονται πολλοί δρόμοι γιατί ποτέ κάτι δεν είναι μονοσήμαντο. Έτσι είναι ο Βασίλης, κι όλοι μας βέβαια αλλά με έναν τρόπο στον Βασίλη το βλέπεις πολύ καθαρά.

Έχεις κάνει και 3 ταινίες με το Νίκο Παναγιωτόπουλο. «Αυτή νύχτα μένει», «Beautiful People», «Κουράστηκα να σκοτώνω τους αγαπητικούς σου»...

Τώρα που το λες το ακέφτομαι και γω. Νομίζω ότι είναι πολύ ωραίο. Ας πούμε με το Βασίλη, στις πρόβες γι' αυτήν την παράσταση, ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι, μετά από τόσες συνεργασίες, σαν φέτος να καταλαβαίνω ακριβώς τι θέλει. Σιχαίνομαι αυτό που όλοι λένε «ο κοινός κώδικας» και «η κοινή γλώσσα», όλα αυτά τα οποία έχουν γίνει καραμέλες. Πραγματικά πρώτη φορά φέτος το συνειδητοποίησα ακριβώς, σωματικά, πνευματικά και λογικά ακριβώς και είδα πολύ καθαρά τα σκηνικά αιτήματά του.

Ανιβάζετε μια διασκευή του έργου του Ντε Φιλίπο.

«Άνθρωπος και αρχοντάνθρωπος». Πού έγκειται η διασκευή;

Από αυτό το έργο έχουμε πάρει μόνο τις δύο πράξεις, πρώτη και δεύτερη. Η τρίτη πράξη είναι γραμμένη από τον ίδιο τον Βασίλη. Η διασκευή ήταν μια ανάγκη προσωπική του Βασίλη να εκφράσει κάποια πράγματα σαν ένα δώρο στον ντε Φιλίπο και στο Πιραντέλο.

Δύο πολύ σπουδαίες προσωπικότητες του θεάτρου έρχονται επί σκηνής, ο ντε Φιλίπο και ο Πιραντέλο. Με ποιόν τρόπο διαπλέκονται;

Οι θεατρικές φόρμες διαπλέκονται, το εξωστρεφές που ενδοχομένως έχει ο ντε Φιλίπο και το φορμαλιστικό που έχει ο Πιραντέλο, πάντα μιλώντας αναγκαστικά σχηματικά γιατί όπως είπα τίποτα δεν είναι μόνο ένα πράγμα. Ο ντε Φιλίπο ενδοχομένως με μια άλλη ματιά μπορεί να μην είναι καθόλου εξωστρεφής. Αλλά αυτή η παράσταση έχει πολύ καθαρές φόρμες και στηρίζεται πάνω σε αυτές.

Κυρίαρχο στοιχείο στον Πιραντέλο είναι το σπάσιμο της ψευδαισθήσης του θεάτρου και η εμπλοκή θεάτρου-ζωής. Υπάρχει και πως στην παράσταση;

Φυσικά. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Βασίλης επέλεξε να ξεκινάει η πρώτη πράξη από το μέσον της σκηνής και πίσω. Στη δεύτερη πράξη ερχόμαστε από το μέσον και λίγο πιο μπροστά και στην τρίτη πράξη βγαίνουμε σχεδόν στο προσκήνιο. Η πρώτη πράξη στηρίζεται στην περιπέτεια ενός μπουλουκιού που κάνει πρόβα, ετοιμάζει μια παράσταση. Ο Βασίλης την τοποθέτησε πιο πίσω δείχνοντας ότι η θεατρική ζωή κινείται προς τα πίσω και όχι πάντα προς την πραγματικότητα όπως η κανονική ζωή όπου τα πράγματα έρχονται πιο μπροστά.

Στην τρίτη πράξη τίθεται το ερώτημα ποιος είναι ο ηθοποιός και ποιος ο ρόλος. Αυτό είναι το πιραντελικό που έχει προστεθεί. Στην τρίτη πράξη ψάχνουμε να βρούμε...την τρίτη πράξη. Είναι σαν τους πραγματικούς επιλόγες που έχουμε οι ηθοποιοί, είτε δεν ξέρεις τα λόγια σου είτε δεν ξέρεις τι παίζεις και σε πετάνε πάνω στη σκηνή και κάτι πρέπει να κάνεις αλλά δεν ξέρεις τι ούτε σε τι μετέχεις.

Μίλησε μου για το δικό σου ρόλο...

Υποδύομαι δύο γυναίκες. Η Βιόλα είναι ηθοποιός, της κακιάς ώρας όμως γιατί είναι ενζενί και έγκυος 7 μηνών από τον αρχηγό του μπουλουκιού. Βιώνουν μια κατάσταση αθλιότητας. Το μόνο τους μέλημα είναι πώς θα βρουν να φάνε, δηλαδή κάνουν θέατρο από την ανάγκη της πείνας. Επιπλέον έχει μια ανήθικη σχέση. Ξέρουμε τι σήμαινε τότε μπουλούκι και γυναίκα ηθοποιός. Στην άλλη γυναίκα υπάρχει κάτι το πολύ ηθικό στημένο. Η Μπί-

«Μια θεατρική παράσταση μπορεί ν' αλλάξει μια ζωή, έστω μία...»

Συνέντευξη στη
Γιόλα Φαρμακοῦλα

Τοί είναι άσπρη, παντρεμένη, απαστά το αύζυγό της και έχει την απήπιση να μην γίνει γνωστό. Βλέπεις λοιπόν ακηματικά ότι αυτό που φαντάζει καθαρό είναι εντελώς διαστραμμένο και βρώμικο και από την άλλη αυτό που φαντάζει ακηματικά βρώμικο είναι πολύ καθαρό διότι δεν έχει τίποτα να κρύψει. Είναι ένα κοινωνικό σχόλιο του ντε Φιλίπο ότι αυτό που θεωρείται κοινωνικά και ηθικά μεμπτό είναι τελικά πολύ καθαρό και υγιές ενώ το άλλο είναι «το πτώμα στο ντουλάπι».

Τα δραματικά κείμενα που διαπραγματεύονται τη ζωή των ηθοποιών, κατά πόσο μπορεί να θεωρηθούν «εσωτερική υπόθεση» των ανθρώπων του θεάτρου που δεν αφορά τους θεατές;

Αυτό είναι πάντα ένας κίνδυνος. Νομίζω όμως ότι είναι και ένα στοίχημα, να βάλεις τον θεατή μέσα σε αυτό, όχι οχηματικά διακωμωδώντας το μόνο αλλά επί της ουσίας, να τον πάρεις μαζί σου σε ένα ταξίδι προς τα μέσα του θεάτρου, να τον βάλεις τελικά μέσα στη σύμβουση του θεάτρου και να του δείξεις ποια είναι αυτή. Αν πετύχει το στοίχημα, γίνεται κάτι το μαγικό.

Σ' έναν κόσμο όπου κυριαρχεί το θέαμα και τα πράγματα κεντρίζουν το μάτι κυρίως και όχι τόσο τον εγκέφαλό μας, το θέατρο διατηρεί τη δύναμη του να σποσπάσει τον άνθρωπο από τον εαυτό του ώστε να μπορεί να τον κρίνει.

Το θέατρο είναι μια πάρα πολύ δύσκολη υπόθεση πόσο μάλλον σε μία εποχή που όλοι τείνουμε προς την ευκολία και εν τέλει βουτάμε στο τίποτα. Νομίζω όμως ότι το θέατρο είναι μια ελπίδα, και δεν το λέω μόνο σαν ηθοποιός. Μια θεατρική παράσταση πιστεύω ότι μπορεί να αλλάξει μια ζωή, έστω και μία. Μπορεί κάτι να καθρεφτιστεί, να κινηθεί μέσα στο θεατή ή στον άνθρωπο που είναι πάνω στη σκηνή. Για μας απλά είναι το αιτούμενο έτσι κι αλλιώς. Ιδωμένο σε προσωπικό επίπεδο, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κάνω θέατρο, ότι κάτι θέλω να γίνει έτσι μέσα μου συνέχεια, να έρχομαι αντιμέτωπη με τον εαυτό μου και με τους άλλους ανθρώπους. Μέσω του ρόλου και μέσω των άλλων τελικά προσπαθώ να καταλάβω τον εαυτό μου. Κατά πόσο επιτυγχάνεται; Σητά πόσο συμβαίνει θέατρο, είναι ένα θέμα τεράστιο.

Σπαράγματα οκέψης, κατακερματισμένος «αυτός» θεωρούνται ομεία της μεταμοντέρνας εποχής που τα διεκδικεί και το «μεταμοντέρνο θέατρο». Πώς αντιλαμβάνεσαι αυτό το θέατρο; Είναι περισσότερο θέαμα;

Τα πράγματα έχουν ειπωθεί όλα τόσο πολύ και έχουν χρησιμοποιηθεί τόσο άσχημα που δεν υπάρχουν για μένα αυτά τα ακήματα των λέξεων. Βέβαια, μερικές φορές αναγκάζομαι να μπεις στο ακήμα γιατί πρέπει κάπως να τα περιγράψεις αλλά δεν ξέρω για μένα τι είναι μεταμοντέρνο και τι είναι κλασικό. Και δεν θέλω κιάλας να ξέρω γιατί δεν έχει σημασία τελικά. Όλα σχετίζονται με το πώς δημιουργούνται τα πράγματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το χοροθέατρο. Εάν εξαιρέσει κανείς τον Δημήτρη Πασιωάννου, που δεν κάνει καθόλου αυτό, μιλάμε για κάτι που δεν έχει καθόλου νόημα. Τι είναι τώρα αυτό και γιατί το κάνουν; Μπερδεύουμε τα μέσα και ο στόχος χάνεται.

Σαν νέος άνθρωπος τι σπαντός σε αυτό το «όλα έχουν ειπωθεί»; Μένει τίποτα να ανακαλύψουμε;

Φυσικά. Το «όλα έχουν ειπωθεί» δεν σημαίνει ότι όλα είναι ίδια. Η όποια θεωρία δεν σημαίνει ότι είναι και δική μου. Η ζωή είναι εδώ για να μου δείξει ότι είναι και δική μου. Τι σημασία έχει εάν διαβάσω φιλοσοφία ή ψυχολογία ή στιθόηποτε και συναντώ «ωραίες θεωρίες»; Σημασία έχει να μπορείς εσύ να τις κάνεις προσωπική σου υπόθεση και αυτό είναι που μπορεί να σε σώσει.

Με την ταινία «Αυτή η νύχτα μένει» επισκέφθηκες πολλά Ευρωπαϊκά φεστιβάλ και με το «Beautiful People», επιλέχθηκες να αντιπροσωπεύσεις τη χώρα, μέσω του θεομού «shooting stars» στο φεστιβάλ Βερολίνου, ως νέα ελπιδοφόρος ηθοποιός. Περιέγραψε την εμπειρία σου.

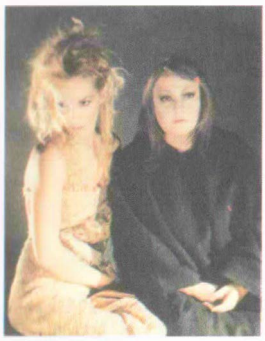
Όλα αυτά ήταν μια μεγάλη εμπειρία που με τάρσξε, για να είμαι ειλικρινής, γιατί είχα την ευκαιρία να έρθω σε επαφή με νέους συναδέλφους από άλλες χώρες και να ακούσω τι γίνεται στις χώρες τους στον κινηματογράφο και στο θέατρο. Τα πράγματα για τον κινηματογράφο είναι... Είναι αστείο να μιλάμε

στην Ελλάδα για κινηματογράφο. Είναι σαν να μην υπάρχει. Εδώ τα πράγματα αντιμετωπίζονται «σαν καταθέσεις ψυχής». Έχει γίνει πλέον τόσο φρικτή παρεξήγηση με αυτό το θέμα σε σημείο που σε φωνάζουν να κάνεις μια ταινία και σου λένε «ξέρεις, δεν έχουμε λεφτά αλλά θα την κάνουμε από το υατέρημα της τσέπης μας γιατί πιστεύουμε ο αυτήν την ταινία». Πληρώνεις το ψώνιο του καθενός. Θεατρικά, είχα την τύχη να δουλέψω το '97 στο ΚΘΒΕ στις «Βάκχες» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Μαρτίνας Λάνγκκσφ. Και αυτή η εμπειρία ήταν καθοριστική. Είπα ότι σημαίνει να είναι κανείς ηθοποιός, ποια είναι η δουλειά του και ποια είναι η δουλειά του σκηνοθέτη. Σαν να μιλάμε για ένα άλλο πράγμα. Οφείλω να σμολογήσω πως από τότε, αυτό είναι το μέλημα μου, προς τα εκεί θέλω να κλίνω.

Το «Αν μια νύχτα του χειμώνα...» παίζεται στο Δημοτικό Θέατρο Πατρών, μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου. Από τις 24 Φεβρουαρίου - 24 Απριλίου θα βρισκόμαστε στην Αθήνα, στο Θέατρο Τέχνης.

Χριστούγεννα και Σχέσεις Εκμετάλλευσης

της
Γιούλιας Φαρμακούλα

Καλή χρονιά και...καλά Χριστούγεννα! Ναι, κρατάμε ακόμα από το κλίμα των γιορτών αλλά δεν χάσαμε το μέτρημα. Τώρα που τα φανταχτερά στολίδια μπήκαν πάλι στα κουτιά τους και τα εκθαμβωτικά λαμπιόνια στους δρόμους, μισσοκονισμένα μισοκαμένα, κατέβηκαν, ας δούμε τις γιορτές έτσι όπως είναι κυρίως. Αγωνιώδης προσπάθεια να φανούμε χαρούμενοι.

Στο θέατρο της οδού Κεφαλληνίας, η εταιρεία θεάτρου «Πράξη» εύχεται «Και καλά Χριστούγεννα» (του Άλαν ΄Εικμφορν, σκηνοθεσία Τ.Μπαντής). Η παραδοσιακή οικογενειακή μάζωξη γύρω από το γιορτινό τραπέζι είναι καζάνι που βράζει έτοιμο να εκραγεί. Μια μικρή αφορμή χρειάζεται και δίνεται από ένα νέο συγγραφέα που δυναμιτίζει το επίπλαστο πρόσωπο της «αγαπημένης» οικογένειας ανήμερα τα Χριστούγεννα. Οι συμβατικές σχέσεις, τα καταπιεσμένα συναισθήματα, τα ανείπωτα λόγια είναι σκληρότερα όταν οι δεσμοί αίματος αναγκάζουν σε υποχρεωτικές εκδηλώσεις αγάπης και καθωσπρεπισμού. Και η κωμικοτραγική γιορτή ξεκινάει. Σας θυμίζει τίποτα; Άντε, και του χρόνου τέτοια!

Αντίλογο στα όωρα και τη κλιδή αποτελούν η χριστουγεννιάτικη Φιλανθρωπία, η Αλληλεγγύη προς το συνάνθρωπο. Χμμ...Προσοχή μήπως ύπουλα και διαβρωτικά μετατραπεί σε πδονισμό Εξουσίας και Καταπίεσης του ευεργέτη προς τον ευεργετούμενο. Ποια είναι η αλήθεια πίσω από τη φιλανθρωπία που είναι πολύ...trendy στις μέρες μας; Είναι ένας βασικός λόγος για να δείτε το Ντόγκβιλ του Λαρς φον Τρίερ (δισκευή Κρίστιαν Λόλικ, σκηνοθεσία Α. Καλογριδής) από τη Νέα Σκηνή του Εθνικού, και συνη-

γορούν κι άλλοι. Το στοίχημα μιας «παράστασης» κινηματογραφημένης εξαιρετικώς που δοκιμάζεται για πρώτη φορά στο θεατρικό σανίδι. Ένα καταπληκτικό κείμενο για την αλήθεια της ανθρώπινης φύσης, των διαπροσωπικών σχέσεων, τη μεγαλύτερη απειλή που έρχεται από τους πνευματικούς ανθρώπους που δηλώνουν σωτήρες. Τέτοιοι είμαστε; Κακοί μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου;

Για όσους δε θέλουν να χαλάσουν τη χριστουγεννιάτικη φαντασίωσή τους γιατί...έτσι θέλουν, προτείνουμε μια παράσταση πίσω στο χρόνο. Και εκεί υπάρχουν σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης. Ούτε με χρονομηχανές δεν ξεφεύουμε! Ο «Μολιέρως» του Μισαήλ Μπουλγκάκοφ (σκηνοθεσία Στ. Λιβαθνός, Πειραματική Σκηνή του Εθνικού) εμπλέκεται με την ουλή του Λουδοβίκου 14ου . Ένα θαυμαστό ξένο σώμα εισδύει στους κύκλους των «ισχυρών» και αναστατώνει με το έργο του κοσμικούς και εκκλησιαστικούς. Τον χρησιμοποιούν όσο αντέχουν και έπειτα τον πετάνε ως διαφθορά της Τάξης Θεού και Βασιλέως, θαμμένο νύχτα ως αποπετώνω. Ατμοσφαιρική τοιχογραφία προσώπων και τάξεων, πάθη και αδυναμίες στο πάντα αναγκαίο προς σκεπτικισμό δίπνευχο Εξουσία-Τέχνη. Οι «Βασιλείς Ήλιοι» δεν ανήκουν μόνο στο παρελθόν και οι «Αυλές» τους πολλαπλασιάστηκαν.

μας ξεχωρίζουν γιατί ...
έχουμε ταυτότητα

id>STUDIO
| + |

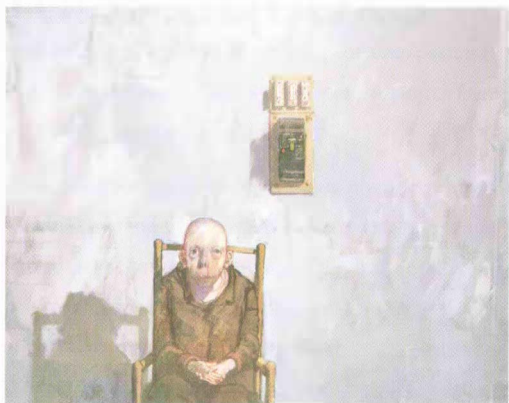
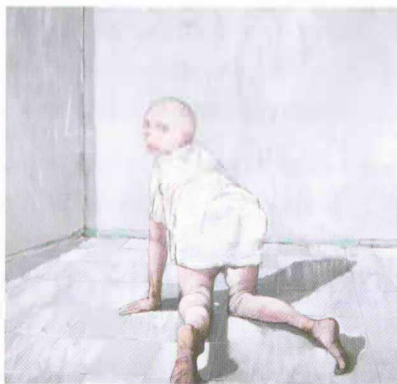
ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ SPOT | ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Γεροκωστοπούλου 5, Πάτρα 26221, Τ: 2610.221505, www.idstudio.gr info@idstudio.gr

της
Εύης Γκοτοπούλου

ΟΔΥΝΗΡΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ,

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΣΡΑΙΕΣ

«Το μόνο θέμα στη ζωγραφική μου είναι η μοναξιά»
Ζαν Ρουστέν

«Στην πραγματικότητα, τα ανδρικά ή γυναικεία γυμνά σώματα δεν συναντιούνται σχεδόν ποτέ στην καθημερινή ζωή —παρά μόνο σε κάποιες ιδιαίτερες στιγμές που αχετίζονται με την αγάπη, την αρρώστια, τη μοναξιά, την τρέλα, το θάνατο, και η απορίθμηση αυτή αρκεί για να δώσει όλη τη δύναμη της έννοιας του γυμνού σώματος.»

«Και έχω συνείδηση πως πίσω από την πορεία μου σήμερα, πίσω από αυτήν τη γοητεία του γυμνού σώματος, υπάρχουν είκοσι και παραπάνω αιώνες ζωγραφικής —κυρίως θρησκευτικής—, είκοσι αιώνες νεκρών Χριστών, βασανισμένων μαρτύρων, αιματηρών επαναστάσεων, σφαγών, θρυσματισμένων ονείρων και πως μέσω στο σώμα, στη σάρκα γράφεται τελικά η Ιστορία των ανθρώπων και ίσως και η Ιστορία της Τέχνης.»

Ζαν Ρουστέν, Μπανιολέ, 1995

Από τον Οκτώβριο του 2004 ως τις 9 Ιανουαρίου του 2005 στο Μουσείο Φρυαίρα στην Πλάκα φιλοξενήθηκαν 120 έργα του Ζαν Ρουστέν, ενός από τους κύριους εκπροσώπους της παραστατικής ζωγραφικής της Γαλλίας (Κλωντίν Τουκουάμ). Ο Ζαν Ρουστέν, γεννημένος το 1928 στο Μοντινί-λε-Μετς, αποτελεί μια ιδιόζουσο περίπτωση καλλιτέχνη ο οποίος, αν και θεωρείται κορυφαίος από πολλούς κριτικούς, δεν έχει τύχει της ανάλογης αναγνώρισης στη Γαλλία. Ο Ρουστέν μέχρι και το 1971 ήταν ένας αναγνωρισμένος δημιουργός της αφηρημένης ζωγραφικής. Εκείνη την εποχή έκανε μια προσωπική έκθεση στο Παρίσι η οποία στάθηκε σφορή για την στροφή του από την αφηρημένη στην παραστατική ζωγραφική γιατί, όπως λέει ο ίδιος σε συνέντευξή του στον Μανουέλ Τολέδο, «όταν είδα όλους αυτούς τους όμορφους, πολύχρωμους πίνακες μαζί, είπα στον εαυτό μου, όχι, δεν είναι αυτό που θέλω να κάνω. Ήμουν δυστυχισμένος».

Κλείστηκε στο στελιέ του για πάνω από δέκα χρόνια και άρχισε να ζωγραφίζει —χωρίς μοντέλο— σκορριστικά, τρομακτικά, γυμνά ή ημίγυμνα σώματα σε σεξουολικές, σπρωθητικές στάσεις, ζωόμορφες ανθρώπινες υπάρξεις σπροσδιορίστου συχνά φύλου, γερασμένες ακόμα κι όταν είναι προφανές ότι πρόκειται για παιδιά. Θεωρήθηκε ότι ζωγραφίζει ασθενείς ψυχιατρείου ή αιχμαλώτους στρατοπέδων συγκέντρωσης. Ο ίδιος δεν το δέχεται. Ο Έντουαρντ Λ. Σμιθ, κριτικός τέχνης και μελετητής του έργου του, λέει ότι αυτές οι ερμηνείες είναι υπερβολικά συ-

γκεκριμένες. Οι μορφές είναι ένα όχημα για μια συγκεκριμένη άποψη για τον κόσμο. Μέρος μόνο από αυτό είναι προσωπικό —υπάρχουν στοιχεία θυμού, πικρίας, ποραιοθήσεων, αυτοκριτικής, συν δόσης μύρου χιούμορ.

Αυτή η στροφή στο έργο του εξηγήθηκε και ως αποτέλεσμα προσωπικών ματαιώσεων του καλλιτέχνη. Προβλημάτων στο γάμο του αλλά και απεικόνισης του ιδεολογικού κενού που ακολούθησε μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης. Ο Ρουστέν ήταν ένας έντονα πολιτικοποιημένος άνθρωπος που πίστευε στο σοσιαλιστικό όραμα. Παράδεται στις σπάνιες συνεντεύξεις του ότι ο πεσιμασμός στα έργα του έχει να κάνει με τον πολιτικό μηδενισμμό μετά το '68. Ο Φίλιπ Ντάγκεν, σχολιαστής του έργου του Ρουστέν στον εξαιρετικό κατάλογο της έκθεσης του μουσείου Φρυαίρα, αναφέρεται εκτενώς σ' αυτό και σημειώνει: «... αυτό που αισθάνεται ο Ρουστέν το 1968, αυτό που βασανίζει τη ζωγραφική του τα επόμενα χρόνια: απογοήτευση, κατάρρευση κάθε δογματικής δοξασίας και, ταυτόχρονα, όλο και πιο έντονη συνείδηση της οδύνης —συνείδηση που σ επαναστατικός λυρισμός μεταμφιέζει σε ηρωική και αναγκαία θυσία και που έτσι ξεχνιέται...».

Ανεξάρτητα από τις ερμηνείες των κριτικών τα έργα του Ρουστέν δημιουργούν τη δική τους ιστορία μέσα στις αίθουσες τέχνης και στον ψυχιολόμο του κάθε θεατή που τα προσλαμβάνει και τα ερμηνεύει διαφορετικά από κάποιον άλλο. Οι μορφές του είναι πολύ ισχυρές και αισθάνονται απογύμνωση κοιτάζοντάς τις. Βλέπεις πολύ ζωντανά μπροστά σου αυτό που πασιζεις πολύ επίπονα να κρύψεις μέσω σου και ως άτομο και ως κοινωνικό σύνολο: τη μοναξιά, την απώλεια, τη φθορά, την έλλειψη ντροπής και συνεί-

όπως, την τρέλα και όλα τα ζωώδη ένστικτα που αναπόφευκτα κουβαλάμε ως είδος. Γι' αυτό και οι αντιδράσεις στα έργα του Ρουστέν είναι ακραίες. Άλλοι τα μισούν και άλλοι τα λατρεύουν. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν επιτεθεί στα έργα του κοτοστρέφοντάς τα. Άλλοι του έχουν κάνει μήνυση για προβολή της δημοσίας αιδούς. Έχει κατηγορηθεί ως πορνογράφος. Έχει γίνει και αντικείμενο λατρείας όμως. Η Αδελφή Γουέντι Μπέκετ θεωρεί τα έργα ιερό και γράφει: «είναι οδυνηρές εικόνες, αλλά είναι ταυτόχρονα και υπερβολικό ωραίες». Την όψή της συμμαρζιζόταν και είκοσι χρόνια πριν ο ιερέας μιας εκκλησίας στο Μπανιολέ ο οποίος σε έκθεση των έργων του Ρουστέν, μέσα στην Εκκλησία, είπε ότι οι μόνες ιερές εικόνες εδώ είναι οι πίνακες του Ρουστέν.

Τα πλόσματα του Ρουστέν σε κοιτόζουν κατάματα και σε παρατηρούν. Εκτίθενται ολόγυμνα και χωρίς ντροπή μπροστά σου αλλά ταυτόχρονα αισθάνεσαι εσύ ο ίδιος έκθεμα ή/και εκτεθειμένος. Σου παρουσιάζονται, όπως εύστοχα παρατηρεί ο Σμιθ, «σπεικονίσσεις ενός σπειλητικού, φαντασμαγορικού κόσμου ο οποίος ζει στη οκιά του κόσμου που γνωρίζουμε, μισοκρυμμένος μέσα της».

Εισβολώντας στα άδεια δωμάτια του Ρουστέν όπου κατοικούν το πλόσματό του, ερχόμενη σε αντιπαράθεση με αυτούς τους γοητευτικούς πίνακες με τα αδιάφορα —και γι' αυτό τρομακτικά σπειλητικό— ονόματα όπως «Το κρεβάτι», «Δύο συνταξιούχοι», «Η μικρή ροζ καρτέκλα», ένιωσα πολύ έντονα την ανάγκη να μάθω «τι βλέπουν» αυτά. Πώς μας βλέπουν. Είχα την αίσθηση που περιέγραψα πιο πάνω. Ότι το έκθεμα είμαι εγώ. Κατόπιν διάβασα στον κατάλογο το εξής και μου λύθηκε η απορία: «Είναι σημαντικό να κοιτάζει η ζωγραφική. Προσπαθώ να μεταδώσω στα πρόσωπό μου όσο δυνατόν περισσότερη ζωή και παρουσία. Θα ήθελο το καθένα από τα έργα μου να αντικατοπτρίζει την εικόνα αυτού που το κοιτά.» Κατά τη γνώμη μου αυτό ακριβώς κάνουν τα έργα του. Μας αντικατοπτρίζουν. Αυτό που βλέπουν είναι το ίδιο μ' αυτό που βλέπουμε κι εμείς. Είναι καθρέφτης μας γι' αυτό και μας επηρεάζουν με τέτοιο απόλυτο τρόπο. Μας δείχνουν το άλλο, το σκοτεινό μας πρόσωπο, το «μισοκρυμμένο» αλλά υπαρκτό και ανελέητο. Και μας καταργούν.

 www.rustin.be
www.frizariasmuseum.com

συνέδρα
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

ΟΠΤΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

ΓΕΜΑΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

Καθετί το νέο, ως εικόνα κι εμπειρία, έχουμε μάθει να το αντιμετωπίζουμε κάποτε με καχυποψία κι άλλοτε αρνητικά. Ως αντίποδος αυτής της στάσης στέκεται ένας νέος μουσειακός χώρος, ο οποίος με αυστηρά αισθητικά κριτήρια και ολοκληρωμένο προγράμματα ενημέρωσης δίνει μάθημα για τη προσέγγιση των εκφραστικών μέσων των καλλιτεχνών. Το ιδιωτικό μουσείο, «Herakleidon, Experience in Visual Arts», έχοντας ανοίξει τις πόρτες στο κοινό από τις 17 Ιουλίου 2004, έχει στηρίξει το χώρο των Τεχνών, μέσο στη μικρή διάρκεια λειτουργίας του, με αρκετά εύστοχο τρόπο. Η ίδρυσή του από τον Παύλο και την Μπελίντο Φυρού ήταν μια διαδικασία δύσκολη, το όνειρο όμως να μύσει το κοινό στο χώρο των εικαστικών τεχνών, στις τεχνικές και τα μυστικά του, εκκληρώνεται.

Το κτίριο, στο οποίο στεγάζεται το νέο αυτό μουσείο, χτισμένο το 1898, στην ιδιαίτερη (ιστορικής και πολιτιστικής σημασίας) περιοχή της πόλης των Αθηνών, το Θηοσία, αποτελεί εντυπωσιακό δείγμα της νεοκλασικής αρχιτεκτονικής. Το γεγονός ότι το κτίριο είχε χαρακτηριστεί διατηρητέο επέβαλλε στην αρχιτέκτονα, Ράνια Παπαδοπούλου, να καταθέσει το 2001 μια αρχιτεκτονική μελέτη πιστή στην αξία της ιστορικότητας της αισθητικής του κτιρίου, έτσι ώστε η επίσκεψη στο χώρο να μην είναι τίποτα λιγότερο από ένα αληθινό ταξίδι στον κόσμο του πολιτισμού. Σε αυτό το ταξίδι η βεβαιότητα του υπεύθυνου του χώρου, κ. Νικόλαου Κοντοπριά, ήταν σημαντική ώστε να γνωρίσουμε, εκ των έσω, την πολιτιστική αυτή κατάσταση.

Από τη στιγμή που ξεκίνησε η έρευνα για τον εντόπισμό κτιρίου με σκοπό τη φιλοξενία έργων τέχνης και πολιτιστικών εκδηλώσεων, έως και την ημέρα που πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια, στις 13 Ιουλίου 2004, η συνεχής προσπάθεια για τη σωστή προβολή των εκθεμάτων και την ενημέρωση των επισκεπτών έχει προσελκύσει το ενδιαφέρον του φιλότεχνου κοινού.

Οι «Καλλιτεχνικές Επενδύσεις Α.Ε.Ε.», έχουν επενδύσει σε έναν εκθεσιακό χώρο 550 τ.μ, δεδομένου ότι αξιοποίησαν τις πιο σύγχρονες μεθόδους ανάρτησης των έργων που φιλαξε-

νούνται, ρύθμισης περιβάλλοντος για τη παραμονή τους υπό τις καλύτερες συνθήκες και τον εντυπωσιακό φωτισμό βασισμένα σε οπτικές ίνες. Η αίσθηση της αφοσίωσης των όσων έχουν εμπλακεί ήταν έκδηλη και από τον τρόπο με τον οποίο αξιοποίησαν το κτίριο. Μέρος του πρώτου επιπέδου του κτιρίου λειτουργεί ως χώρος ενημέρωσης. Από εκείνο το σημείο ξεκινάει και ο χώρος των εκθεμάτων, τα οποία συνεχίζουν την πορεία τους σε δύο επίπεδα. Αγγίζοντας το παρελθόν, τα αρχικά υλικά επαναστανοθετήθηκαν και συμπαραέχονται με την υψηλή τεχνολογία των συστημάτων κλιματισμού και οπτικοακουστικών μέσων. Στο αίθριο του Μουσείου, το οποίο είναι και το τελευταίο μέρος που κατασκευάστηκε, λειτουργεί café, ως χώρος αναψυχής, ενώ η δημιουργική δραστηριότητα συνεχίζεται και στο πωλητήριο όπου οι επισκέπτες μπορούν να διατηρήσουν ζωντανά δείγματα αυτής της επίσκεψης με την απόκτηση αντικειμένων εμπνευσμένων από τη δουλειά του καλλιτέχνη που φιλοξενείται το παρόν χρονικό διάστημα.

Ο «Πυρήνας», η βάση για αισθητική απόλαυση, αλλά κι ενημέρωση, είναι ο Ολλανδός χαρακτήρας Maurits Cornelis Escher (1898-1972), η προσωπικότητα ιδιαίτερης σημασίας για την τέχνη της μικρογλυπτικής. Η έκθεση του Escher «Beyond Infinity» ξεκίνησε στις 17 Ιουλίου και θα διαρκέσει έως τον Ιούνιο του 2005, ενώ τα 250 έργα του, ξυλογραφίες, αζυγραφίες και λιθογραφίες θα εναλλάσσονται περιοδικά. Το πολιτιστικό πρόγραμμα του Μουσείου περιλαμβάνει και παρουσιάσεις για εκπαιδευτικά ιδρύματα, προσφέροντας τη γνώση για την τεχνική που ακολούθησε ο Ολλανδός χαρακτήρας. Η χαλκογραφία «το Μάτι», η λιθογραφία «Drawing hands», η ξυλογραφία «Day and Night», ως δείγματα άριστης μεθόδου χάραξης και προσωπικής έκφρασης του καλλιτέχνη ικανοποίησαν τις απαιτήσεις των ιδρυτών του Μουσείου για την περιπέτεια μέσω της εικαστικής εμπειρίας αλλά και το καινού που εξακολουθεί με ενδιαφέρον, για την έκθεση ή και το ίδιο το κτίριο, να επισκέπτεται το χώρο.

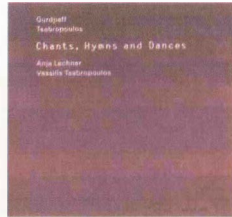
Ο υπεύθυνος του χώρου κ. Κοντοπριάς, μας μετέφερε χρήσιμες πληροφορίες για το ίδιο το κτίριο και τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί. Από τη συζήτηση μαζί του αποσαφηνίστηκε τα ότι η συγκεκριμένη έκθεση προέρχεται από την ιδιωτική συλλογή των ιδρυτών του μουσείου, καθώς κι ότι αυτό το υλικό επηρέασε κατά πολύ τον τρόπο που θα διαμόρφωναν το κτίριο. Οι συνουσίες, τα θεατρικά δρώμενα και οι παρουσιάσεις βιβλίων που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί στο χώρο δίνουν στο κοινό την ευκαιρία να γίνουν συμμετάχοι σε κάθε είδους πολιτιστική δραστηριότητα, κάτι το οποίο είναι και στόχος τους: συνεισφορά σε όλους τους τομείς με βασικό κριτήριο την ποιότητα.

Ο Escher, μιλώντας για το έργο του, είχε χαρακτηριστικά δηλώσει ότι «τα πράγματα που θέλω να εκφράσω είναι όμορφα κι αγνά». Με την ίδια αγνή διάθεση, τον ίδιο ενθουσιασμό, οι συλλέκτες Παύλος και Μπελίντα Φυρού παρουσιάζουν καλλιτέχνες των οποίων τα έργα υπήρξε σταθμός στην ιστορία της τέχνης καθώς και δημιουργίες που έχουν στη διάθεσή τους, όπως της Carol Wax. Αυτό που εμείς ευχόμαστε είναι να γίνει και το Herakleidon, Experience in Visual Arts, μέσο από το πέρασμα του χρόνου, ένας τόπος-σταθμός καλλιτεχνικών εμπειριών, «μια εμπειρία στις τέχνες που σχετίζονται με την όραση».

www.herakleidon-art.gr
www.mcescher.com

του
Γιάννη Μουγγοηδίου

Gurdjeff/Tsabropoulos/Lecher «Chants, Hymns and Dances» (ECM New Series)

Ένα ελεγειακό αριστούργημα από αυτά που περιποιούν τιμή γιο τον σημαντικότερο, ίσως, σύγχρονο Έλληνα πιανίστα ο οποίος, έχοντας φτάσει σε υψηλότατο μουσικό επίπεδο με μακρά πορεία δοκιμασίας διοκογραφικής και συναυλιακής στο εξωτερικό, κρίνεται πλέον με τους πιο αυστηρούς κανόνες της διεθνούς σκηνής και όχι με κριτήρια εντοπιότητας.

Ο Βασίλης Τσαμπρόπουλος επιλέγει μαζί με την εξαιρετική βιολοντοερίστα Anja Lechner θαυμάσιες συνθέσεις του Georges Ivanovitch Gurdjieff, του φιλόσοφου και συνθέτη που γεννήθηκε το 1877 στον Ελληνικό Πόντο, στα σύνορα Τουρκίας και Αρμενίας, από Έλληνα πατέρα και το έργο του οποίου δονείται από εσωτερικότητα και ουανοισθηματική ένταση. Οι δύο μουσικοί δούλεψαν με διεισδυτικότητα και υποδειγματική ουνέπεια πάνω στις πρωτότυπες μεταγραφές των έργων για πιάνο του Thomas de Hartmann και ανοδεικνύουν με το προσωπικό τους φίλτρο τον λυρισμό, τις λεπτές ηχοχρωματικές αλλαγές, την εσωτερική ένταση και ενέργεια, τη δραματικότητα και τη βαθιά θρησκευτικότητα.

Με βαθιά προσήλωση στο όραμα του συνθέτη, εκτελεστική ακρίβεια, έμφαση στη λεπτομέρεια, αποράμιλλη δεξιοτεχνία και περισσό πάθος, προσεγγίζουν τις συνθέσεις και χρωματίζουν τα κλοσικά και τα παραδοσιακά στοιχεία με την ίδια ευελιξία, ισορροπώντας τις πολλαπλές παραμέτρους του έργου. Το πιάνο και το βιολοντσέλο συνδιαλέγονται σε μια ευρύτατη εκφραστική γκάμα και ευαισθητοποιούν τις αντένες και του πιο ύποπιστου και απαιτητικού ακροατή, δίνοντας αμεσότητα και ουσία στις πιο λόγιες και

ακαδημαϊκές πτυχές του έργου.

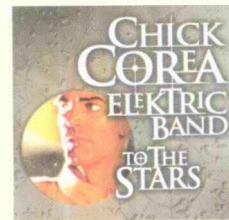
Το ρεπερτόριο συμπληρώνεται με πέντε συνθέσεις του Βασίλη Τσαμπρόπουλου, τρεις εκ των οποίων βασίζονται σε γνωστούς βυζαντινούς ύμνους της Μεγάλης Εβδομάδας, ωστόσο φαντάζουν αγνώριστες και λάμπουν μέσα από το σπάνιο γούστο και την εκτελεστική φαντασία του πιανίστα.

Ομολογουμένως το «Chants, Hymns and Dances» αποτελεί ένα ιδιαίτερα απαιτητικό διοκογράφημα που, εκτός από την άρτιο επιλογή του ρεπερτορίου, αναδεικνύει το σπουδαίο προσωπικό ύφος του Τσαμπρόπουλου και της Lechner και την ικανότητά τους να ενοκήψουν στις πολύτιμες πηγές της παράδοσης, μετουσιώνοντας την κορυφαία συνθετική φλέβα του Gurdjieff σε ένα εν δυνάμει και απόλυτο σύγχρονο έργο. Ένα έργο που ολοκληρώνει και προχωρά ακόμα παραπέρα τον προβληματισμό του Βασίλη Τσαμπρόπουλου στο προηγούμενο σόλο άλμπουμ του στην ECM με τίτλο «Acroasis».

Όσοι πάντως προτιμούν την εξίσου δημιουργική και συναρπαστική τζαζ πλευρά του Βασίλη Τσαμπρόπουλου, δεν θα μείνουν παραπονεμένοι αφού ο οξυδερκής πιανίστας, συνθέτης και αυτοσχεδιαστής φρόντισε να μας προσφέρει δύο υπέροχα άλμπουμ. Το πρώτο, «Triangle» (ECM) με τον Σκανδιναβό κοντραμπασίστα Arild Andersen και τον Αμερικανό ντράμερ John

Marshall, προχωρεί αρκετά βήματα παραπέρα το διοκογραφικό τους ντεμπούτο «Achiрана» στην ECM και μας αποκαλύπτει τη χρυσή τομή τζαζ ούνησης και οργανωμένου παιξίματος με τον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό. Και το δεύτερο, ένα εκλεκτό ντουέτο του με τον κοντραμπασίστα Κώστα Κωνσταντίνου με τον τίτλο «Concentric Cycles» (ANKH), όπου ο διάλογος με το πιάνο αποδεικνύεται εξόχως ενδιαφέρον και πολύπλευρος.

Τρία θαυμάσια CD με άποψη, οιοθητική και εξαιρετικό παιξίματα από το Βασίλη Τσαμπρόπουλο, που βρίσκονται στο μέγιστο της μουσικής του πορείας.

Chick Corea Elektric Band
«To the stars» (STRETCH)

Έκχωριστή έκπληξη από τον αγκόλιθο, πιανίστα και κιμπορντίστα της τζαζ, Chick Corea που στο ολοκαίνουργιο άλμπουμ του «To the stars» μας χαρίζει ένα δίσκο γεμάτο δυναμισμό, ηλεκτρική ένταση και καταγιωτικούς ρυθμικούς όγκους ξεφεύγοντας από τα συμβατικά όνειρα της ατμοσφαιρικής τζαζ και της άποψης που τη θέλει χαλαρωτικό είδος.

Άρτιο τεχνικά και στυλιωτικά δουλειά με περφεξιο-

νιστικά παιξίματα που ισορροπούν μεταξύ ηλεκτρικής τζαζ και τζαζ - ροκ, αποκαλύπτοντας την εξωστρεφή πλευρά ενός σπουδαίου εκτελεστή και ενός διορατικού συνθέτη.

Με αφετηρία και έμπνευση τη νουβέλα του L. Ron Hubbard «To the stars» που ουνούζει την επιστημονική φαντασία με το ανθρώπινο όραμα ο Chick Corea με τη συνδρομή της εκλεκτής ηλεκτρικής του μπάντας (Frank Gambale - κιθάρα, Eric Marienthal - σαξόφωνο, John Patitucci - ηλεκτρικό μπάσο και Dave Weckl - ντραμς) «γκαζώνει» ακατόπαστα σε χειμαρρώδεις και ευφάνταστους ρυθμούς χαρίζοντάς μας πρωτόγονες ταχύτητες, σπιρτάδα, δεξιοτεχνική ακρίβεια, φαντασία και γερές δόσεις πάθους.

Ένα γοπευτικό ταξίδι στον ηλεκτρικό κόσμο, δέκα χρόνια μετά την ονάλογη απόπειρα του Chick Corea, με μιο μπάντα που βγάζει φωτιές και δοκιμάζει με απόλυτη επιτυχία την ετοιμότητα των αντανακλαστικών της. Δεκαεπτά συνθέσεις, μεγάλες και μικρές χρονικά, που οδηγούν το διαστημικό ταξίδι του Corea και της παρέας του, χωρίς στιγμή να παγιούνται στη κοάνη της επανάληψης και εντυπωσιάζοντας με τη φρεσκάδα και τον ενθουσιασμό τους. Αξίζει να ταξιδέψετε άφοβα.

Carla Torgerson

«Saint Stranger» (Glitterhouse)

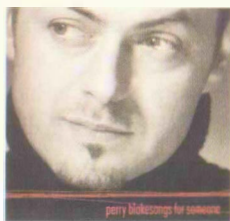
Δείγμα υγιούς και καθόλα δημιουργικής συνύπαρξης επί ελληνικού εδάφους και με Έλληνες συμμετέχοντες, αφού η πορογωγή του εν λόγω άλμπουμ έγινε υπό τον Άκη Μπιογιτζή των SigmaTropic στο στούντιο του συγκροτήματος και ολοκληρώθηκε στο Σιάτλ.

Η Carla Torgerson, γνωστή από τη συνορροιστική πορεία της με τους Walkabouts, στον απόηχο της συμμετοχής της στο δίσκο των SigmaTropic «Sixteen Haikus and Other Stories» συνέπραξε με τον Άκη Μπιογιτζή (μπάσο), τον Πάνο Σκούρτη (ηλεκτρική κιθάρα) και άλλους Έλληνες και ξένους μουσικούς και το αποτέλεσμα ήταν έντεκα υπέροχα τραγούδια ενός εκτεταμένου στυλιστικού φάσματος. Λυρικές μπαλάντες, pop και rock κομψοτεχνήματα, ψυχεδελικές ολκηνιές, ψήγματο λάτιν, ονοτολικές οποκρώσεις, μυστηρικές ατμόσφαιρες, μια υπέροχη δισκοσκευή του «Gauddian Angels» των Pearls Before Swine υπό τις ένδοξες μουσικές σελίδες της δεκαετίας του '60, πρωτότυπη χρήση των ηλεκτρονικών μέχρι και ένα πρωτοποριακό, ακραίο στη σύλληψή του και αρκούντως γκρίζο οκτάλεπτο κομμάτι ονόματι «Rend», συνθέτουν το μαγικό κόσμο της Carla Torgerson. Το «Saint Stranger» είτε αγγίζει αισθαντικές πλευρές και ατμόσφαιρες, είτε ακολουθεί το μονοπάτι φρέσκων ιδεών και πειραματικές διαδρομές, αποτελεί στιγμή αιχμής για τη σπουδαία μουσική και ερμηνεύτρια. Αναμφίβολο ο σημερινότερος σταθμός της προσωπικής της κοριέρας και μια από τις πιο ενδιαφέρουσες σύγχρονες κυκλοφορίες με έντονο άρωμα Ελλάδας.

Ο Ιρλανδός Perry Blake, από τους πιο ιδιόσυγκρασιακούς τραγουδοποιούς του σήμερα, μετά το τρίτο πρώτο άλμπουμ του («Perry Blake», «Still Life», «Broken Statues», «California») που ήδη τον έχουν κατοξιώσει στη σύγχρονη μουσική σκηνή, μας χαρίζει την πιο ώριμη και σημερινή δισκογραφική του δουλειά.

Στο «Songs for Someone» ο Perry Blake υφώνει έναν πολυχρωματικό ηχητικό κόσμο που φλερτάρει εξίσου με τη γλυκιά ελοφρότητα της pop και με τον έμφυτο εκλεκτικό διονοουμενισμό του. Άμεσος και συναισθηματικός φτιάχνει πανέμορφο τραγούδια που χαρακτηρίζονται για τη μελολογική ατμόσφαιρά τους, τον ηχητικό λυρισμό αλλά και τις πιο διοικητικές ευαίσθητες μελωδίες.

Ακροβατώντας με δεξιοτεχνία ανάμεσα στον ηλεκτρονικό ήχο και στο ακουστικά όργανα, ο Perry Blake δημιουργεί ένα εκλεκτικό μουσικό σύμπαν που αγκαλιάζει τις αισθήσεις και εκπέμπει αισθητικότητα και έναν ιδιότυπο ερωτισμό. Όσο για την εκφραστική του φωνή γίνεται η φυσική προέκταση και το μέσο για να περάσουν το άρτιο μουσικά του κομψοτεχνήματα στο ακροατήριο, σφρογίζοντας μια ακόμα απαραίτητη και αξιοσημείωτη παράμετρο ίσως του σημερινότερου σύγχρονου τρωβαδούρου.

Perry Blake
«Songs for Someone» (NAIVE)

Tigran Mansurian/ Kim Kashkashian

«Monodia» (ECM New Series)

Ένας ακόμα σπουδαίος σύγχρονος Αρμένιος συνθέτης, ο Tigran Mansurian, προσέλαυσε το ενδιαφέρον και τη διοικητική ματιά του πορογωγού της ECM Manfred Eicher με αποτέλεσμα την κυκλοφορία ενός ακόμα συγκλονιστικού, δίπλου αυτή τη φορά, cd.

Μια κορυφαία έκφραση της σύγκλισης Δύσης και Ανατολής μέσω από την παρτιτούρα, που οδηγεί σε ένα υψηλής αισθητικής, ιδιαίτερης συνθετικής γραφής και πρωτοποριακής φόρμας έργο, που βοοίζεται στην πορόδοση και την εκκλιποιστική μουσική, αλλά διατηρεί ζωντανές τις σχέσεις με τις δυτικές αρμονίες και κυρίως τη δομή του ορχηστρικού έργου. Τέσσερις ομοροκτικές συνθέσεις που εμβαθύνουν στο ανθρωπινό δράμο αποκτώντας πολλά και διαφορετικά πρόσωπα και μορφές. Έργο όπου ο λυρισμός συναντά τη μυστογωγική ατμόσφαιρα δίνοντας υπερβατικό χοροκτήριο και μεταδίδοντας με θαυμαστό τρόπο την εσωτερική τους δύναμη. Συνθέσεις με φιλοσοφικό υπόβαθρο που έτυχαν οριστομημημοτικών εκτελέσεων από την διοκεκρημένη Kim Kashkashian στη βιόλο, γνωστή στη χώρα μας από τις συνεργασίες της με τη Ελένη Κοροϊνόρου, την υποδειμημοτική Munchener Kammerorchester υπό τη διοέυθηση του Christoph Poppen, το διάσημο από το χώρο της τζαζ σαξοφωνίστα Jan Garbarek, το εξαιρετικό φωνητικό σύνολο Hillard Ensemble και το δικό μας Λεωνίδα Κοβάκο που κοτοφέρνει ένα ρεσιτάλ οολιστικής δεξιοτεχνίας στην κορυφαία ίσως στιγμή του δίσκου, το «Concerto for violin and orchestra».

Εκχωρίζει επίσης η συνύπαρξη της βιόλος με τις τέσσερις φωνές του Hillard Ensemble όπως κοτογράφεται στο μονοδικό «Confessing with Faith», ύψιστο δείγμα συνθετικής γραφής του Mansurian για χορωδιακή μουσική εν έτει 1999. Η υπέροχη έκδοση συνοδεύεται από πολυσέλιδο ένθετο με την αισθητική σφραγίδα της ECM που περιλομβάνει πλουσιο πληροφωριστικό και φωτογραφικό υλικό καθώς και έναν άκρως ενδιαφέροντο διάλογο του Mansurian και της Kashkashian για την ορμητική μουσική.

Χαρακτηριστικό δείγμα υψηλής ποιότητας και αγγραφικού μόχθου αποτελεί το εντυπωσιακό πόνημα για τον **Κωνσταντίνο Κυδωνιάτη**, που πρόσφατα εμπλούτισε το μουσικό βιβλιογραφία. Μια συστηματική επίμονη προσπάθεια του **Γιώργου Καρτάλη**

να φωτίσει τη ζωή και το έργο του Κορυφαίου Αρκάδα συνθέτη και μουσικοπαιδαγωγού του 20ου αιώνα βρήκε την αμέριστη συμπαράσταση του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Τριπόλεως και πήρε τη μορφή ενός έξοχου και πολυτελούς καλοίσθητου τόμου με τον τίτλο «Κωνσταντίνος Κυδωνιάτης 1908 - 1996, Η ζωή και το έργο του».

«Φλογερό πιανίστα - σολίστ, κορυφαίο συνθέτη, συμβίβαστο μάεστρο, σοφό καθηγητή θεωρητικών - πιάνου, περιζήτητο συνοδό πιανίστα, λαμπρό ενορχηστρωτή κλη κλη» χαρακτηρίζει τον Κωνσταντίνο Κυδωνιάτη στον πρόλόγό του ο μουσικολόγος Τάκης Καλογερόπουλος. Και συνεχίζει: «Κολοσσός της Παγκόσμιας Μουσικής που αντί να σιτίζεται στο Πρυτανείο και να διστηρεί χρυσοποίκιλτο θώκο στην Ακαδημία Αθηνών, έζησε σε αφάνειο δυσανάλογη προς το καλλιτεχνικό κύρος του και αναλώθηκε ως ιερό σφάγιο (στην περίπτωση του εκατόμβη) στον ταλεντοβόρο βωμό του Ωδείου Αθηνών, κατ' όνομα θύτης, στην ουσία ανυπεράσπιστο θύμα».

Ο Γιώργος Καρτάλης δημιουργεί ένα πραγματικό έπος για τον Κωνσταντίνο Κυδωνιάτη, αντάξιο του καλλιτεχνικού του εκποσίματος, παροθέτοντας πλήθος πληροφοριών και στοιχείων παρακολουθώντας βήμα - βήμα τη μουσική του ανέλιξη, τις όροστηριότητες του ως καλλιτέχνη και το πλούσιο εκπαιδευτικό του έργο. Ένο τεράστιο φωτογραφικό υλικό τεκμηριώνει την ιστορική και μουσικολογική μελέτη και ταξιδεύει τον αναγνώστη μέσα στο χρόνο. Προγράμματα και στιγμιότυπα από συναυλίες που διηύθυνε ως μάεστρος, πορτιτούρες έργων, δημοσιεύματα εφημερίδων, αναμνηστικές φωτογραφίες με συνεργάτες του, αποκαλυπτικές επιστολές κι ένα σωρό μαρτυρίες ενός ανεπανάληπτου ταλέντου αλλά και μιας γοπητευτικής περιόδου της μουσικής ζωής της χώρας.

Ο αναγνώστης με τον τρόπο αυτό, μέσα από τις χρονικές συγκυρίες και το σταλάντευτο και ασίγαστο πάθος του για τη μουσική που γέννησαν 105 συνθέσεις με εξέχουσα την οριστογρηματική «4η Συμφωνία» του, απορροφά την περιρρέουσα ατμόσφαιρα και εγκλιματίζεται στην πορεία της νεότερης Ελλάδας, από την Κατοχή, τον εμφύλιο, τα μετεμφυλιακά χρόνια, τις χρυσές δεκαετίες του '50 και '60 κλπ.

Ανάμεσα στους τόπους - σταθμούς που όροστηριοποιήθηκε ο Κωνσταντίνος Κυδωνιάτης και η Πάτρα, όπου συνδέθηκε επί εικοσιπέντε χρόνια με τη ζωή και το έργο του, κυρίως το μουσικοπαιδαγωγικό, αφού διητέλεσε καθηγητής και διευθυντής του Ωδείου Πατρών - Φιλαρμονικής Εταιρίας. Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του βιβλίου θαυμάζουμε σπάνιες φωτογραφίες από συναυλίες ως μάεστρου του Κωνσταντίνου Κυδωνιάτη, όπου διευθύνει την ΚΟΑ ή την Ορχήστρα Επιστημόνων στο Αρχαίο Ωδείο Πατρών.

Ένα πραγματικό μεγαλειώδες βιβλίο - προσφορά, που πηγάζει από το μεράκι και τη γνώση ενός σημαντικού μουσικού - ιστοριοδίφη και απέχει πολύ από τις συνηθισμένες και ανούσιες εργογραφίες συλλεπών. Ένα πραγματικό απόκτημα από πολλές σκοπιές.

Βιβλία

live

Ποικίλες διαθέσεις, διαφορετικά συναισθήματα και πολύ καλή μουσική στις συνουλικές σίθουσες. Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα γοπητευτικοί σταθμοί της ζωντανής μουσικής νύχτας που ανθίσταται στα τοιφτετελο - μπουζουκο - ακυλοδο - ποη ήθη της σποντακού επικράτειας, που παίρνουν

τη σκυτάλη από τα εφήμερο ποη - stor γλέντια της μικρής οθόνης για να τερματίσουν το μοροθώνιο στις νυχτερινές πίστες μέσω μολέτων και υπερτιμημένων φιαλών ουσίας.

- Νύχτα Θεσσαλονίκης με πολικό κρύο εκτός και θερμή τραγουδιστική τζαζ εντός. «Στο Λιόγερμα» και η ανσβίωση της παλιάς ιστορικής μουσικής σκηνής της Προξένου Κορομηλά φόραγε τα γιορτινά της με ένα σύμβολο της τζαζ που διέπρεψε στην Αμερική συνεργαζόμενος με ζωντανούς θρύλους του είδους. Ο Βούλγαρος Milcho Leviev με το αρχοντικό και βαθιά οισθητικό πιανιστικό του παίξιμο παρέδιδε μαθήματα απλότητας, υψηλής αισθητικής και δεξιοτεχνικής αρτιότητας σε έναν ευρω - βαλκανικό διάλογο με την εκ Βουλγαρίας πολιτογραφημένη Ελληνίδα τζαζ τραγουδίστρια Βίκυ Αλμοζίδου εκπέμποντας ένα πρωτόγνωρο jazz feeling σε δικές του συνθέσεις και κλασικά στάνταρντς. Σαράντα και πλέον χρόνια γόνιμης και δημιουργικής πορείας, συμπυκνωμένης σε ένα δίωρο live όπου η σύγχρονη πρωτοπορία, λοξοδρομούσε από την κλασική ερμηνεία και φλέρταρε με τα παραδοσιακά της Θράκης. Λιτότητα, ακρίβεια και υποδειγματική εκτέλεση από ένα σπουδαίο ντουέτο και εκλεκτούς προσκεκλημένους σε μια σπάνια συναυλία που συνδύαζε την επιβεβαίωση μιας βαρύγδουπης υπογραφής με το χιούμορ και την αμεσότητα ενός δικού μας ανθρώπου.

- Πρώτη ζωντανή δοκιμή για το τελευταίο οριστογρηματικό διπλό άλμπουμ του Nick Cave στο Κλειστό Γήπεδο Του Ελληνικού και ο παλιός «live» γνώριμος σε τρομερά κέφια και μια ωριμότητα που κάνει το ιδιόμορφο μπλουζ του να ηχεί ως το πιο αυθεντικό σάουντροκ ζωής. Λυρισμός, πάθος, συναίσθημα και μια διαρκής ανσζήτηση για έναν δημιουργό που ανανέει με τον ίδιο πόθο τις στοιχειωμένες μπολάντες του και τις διστροφικές εκρήξεις του. Ο μεγαλύτερος σύγχρονος προφήτης της ροκ μυθολογίας στην πιο παραγωγική του στιγμή, παρέα με ένα σωρό «κακά παιδιά» - Martyr Casey (μπάσο), Warren Ellis (βιολί), Mick Harvey (κιθάρα), Conway Savage (πιάνο), Jim Sclavognos (κρουστά), Thomas Wylder (ντραμς), James Johnston (κιθάρα) και ένα εκπληκτικό gospel φωνητικό σήμα με τρεις γυναίκες και έναν άνδρα - σε μια από τις κορυφαίες εμφανίσεις του από τις πολλές επί ελληνικού εδάφους. Στα συν, το support πρόγραμμα των δικών μας Sigmatoric που μας εισήγαγε πλήρως στο κλίμα.

- Λίγο πριν τα Χριστούγεννα και οι Χειμερινοί Κολυμβητές με μια αγκαλιά τραγούδια, παλιότερα αλλά και καινούργια ακυκλοφόρητα, σε ένα συναυλιακό πρόγραμμα με την ίδια θερμή, το ίδιο χιούμορ αλλά και εντελώς διαφορετικό από το προηγούμενο. Κάθε φορά στη μακρόχρονη πορεία τους είναι οι εαυτοί τους και ίσως να είναι αυτή η συνταγή που μας προσφέρει τόσες εκπλήξεις. Εκείνο το τραγουδάκι του ανώνυμου συνθέτη για το χαστούκι του Θεού, που δεν το έχουν ηχογραφήσει και μας αποχαιρετούν στο μισσοκόταδο του REC, ήταν ο καλύτερος πρωτοχρονιάτικος μπουναμάς. Εις έτη πολλά Αργύριε!

Γαλλικό Ινστιτούτο - Ευγενίδειο Ίδρυμα

Ο ακαδημαϊκός κόσμος συναντά το ευρύ κοινό σε μια σειρά ξεχωριστών ομιλιών και συναντήσεων στο Γαλλικό Ινστιτούτο και Ευγενίδειο Ίδρυμα, κάθε δεύτερη Τρίτη και τελευταίο Πέμπτη του μήνα αντίστοιχο:

- 27/1 "Φυσικές Επιστήμες και Αρχαιομετρία" με οικοδεσπότη τον κοθ. Πανεπιστημίου Αιγαίου, Γιάννη Λυριτζή.
- 8/2 "Αποικίες στο Διάστημα" με οικοδεσπότη τον διευθυντή του Ευγενίδειου Πλανηταρίου, Διονύσιο Σιρόπουλο.

Μουσείο Κυκλαδικής τέχνης

Συστηματική ανασκαφή στην **Ελευθέρα Ρεθύμνα** φέρνει στην επιφάνεια 500 εκθέματα που πιστοποιούν την ανθρώπινη παρουσία στο χώρο (τέλη της 4ης χιλιετίας π.Χ. έως και τον 12ο αιώνα μ.Χ.) Φιλοξενούνται στη νέα πτέρυγα του Μουσείου. Η έκθεση θα διορκέσει έως το τέλος Σεπτεμβρίου 2005. Ν. Δούκο 4, 210 7228321-23

Σκιρώνειο Κέντρο Κηφισιάς

Το Ίδρυμα Σκιρώνειο Μουσείο Πολυχρονόπουλου σε συνεργασία με το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο φιλοξενεί τους **Beatrice Mattei, Karin Frasnelli, Gerald Moroder, Sieglinde Tatz Borgogno** και **Chiro** με έργα φωτογραφίας και ζωγραφικής. Η έκθεση διαρκεί έως τις 31 Ιανουαρίου. Γ. Λορά 73 - Ν. Κηφισιά, 210 6206437

Rec. Multistage

Εκπληξη με **Blaine L. Reinger**

Μεγάλες συνουσιακές στιγμές στο Rec. Multistage της οδού Σαχτούρη με την έκπληξη να ακούει στο όνομα του ηγέτη των **Tuxedo Moon, Blaine L. Reinger** (28 και 29 Ιανουαρίου) Προηγούνται οι βρετανοί **Unisex** (27/1) και ακολουθούν οι **Nightstalker** (4/2).

Stage Club

Ρομαντικές "μπαλάντες" γιο τον κόσμο των πολυκατοικιών υπό έναν οξιοθούμαστο κολλιτέχνη. Ο **Πάνος Κοτσιμίκος** σε solo πορεία πλέον, για δύο συναυλίες στην Πάτρα, στις 4 και 5 Φεβρουαρίου.

Ποδηφονική Χορωδία Πάτρας

"Σινεμά ο Παράδεισος"

Με τον τρόπο που την έχει καθιερώσει στο κόσμο της μουσικής, η Πολυφονική τιμά την μουσική του Κινηματογράφου, αποδίδοντας χορωδιακά συνθέσεις της 7ης Τέχνης. Στις 5 Φεβρουαρίου. Συνεδριακό & Πολιτιστικό Κέντρο Πανεπιστημίου Πατρών

Εταιρεία Λογοτεχνιών

Σειρά ομιλιών - ομιλητών σε ομηρικά πρόσωπα της Αχαΐας που πραγματοποιούνται κάθε Δευτέρα, στην Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών.

31/1: Ομιλία του **Δημ. Παπαθανασόπουλου** με θέμα "Αρέθας Κοισορείας"

7/2: Ομιλία της συγγραφέως **Μαρίος Καρελός** με θέμα "Περικλής Γιοννόπουλος"

14/2: Ομιλία του συγγραφέα - μελετητή **Κωνσταντίνου Πανίτσα** με θέμα "Πονογιώτης Κανελλόπουλος"

21/2: Ομιλία του γιατρού **Μιχόλη Κίτρου** με θέμα "Γιώργος Ποπανάρετος, Ο Γέρος της Δημοκρατίας"

Βιβλιοπωλείο «Πρωτοπορία»

Το βιβλιοπωλείο Πρωτοπορία και οι εναλλακτικές Εκδόσεις πορουσιάζουν το βιβλίο του **Γιώργου Καρομπελιού «Η θεμελιώδης παρέκκλιση - Ρομαντισμός και Διοφωτισμός στον 21ο Αιώνα».**

Η παρουσίαση θα γίνει στο βιβλιοπωλείο «Πρωτοπορία», Γεροκωστοπούλου 31-33, την Πορασική 4 Φεβρουαρίου και ώρα 7 30 μ.μ.

Μοζί με το συγγραφέα, την παρουσίαση θα κάνουν οι:

- **Κώστας Ζουράρις**, καθηγητής πολιτειολογίας, συγγραφέας.
- **Διονύσιος Μπανίκος**, καθηγητής, Πρόεδρος της Ιστορικής Σχολής του Παν/μίου Πατρών.
- **Χρήστος Τερέζης**, καθηγητής Φιλοσοφίας του Παν/μίου Πατρών.

Τη συζήτηση θα συντονίσει ο δημοσιογράφος της Ελευθεροτυπίας, **Γιάννης Τριάντης**.

Rec. Multistage

Εκπληξη με **Blaine L. Reinger**

Μεγάλες συνουσιακές στιγμές στο Rec. Multistage της οδού Σαχτούρη με την έκπληξη να ακούει στο όνομα του ηγέτη των **Tuxedo Moon, Blaine L. Reinger** (28 και 29 Ιανουαρίου) Προηγούνται οι

βρετανοί **Unisex** (27/1) και ακολουθούν οι **Nightstalker** (4/2).

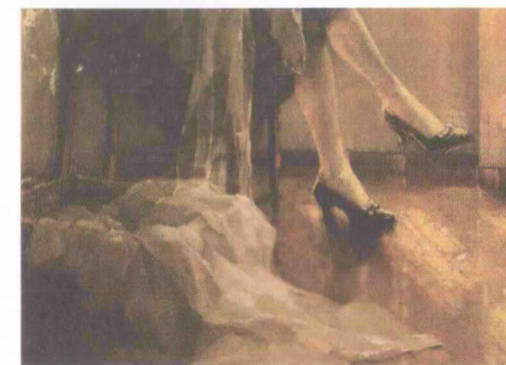
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Πάτρας

"Η Λοκοντιέρα"

Το κλασικό έργο του **Κάρλα Γκλυντόνι** σε παραγωγή του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας. Απόδοση και σκηνοθεσία του Θέμη Μουμουλιόνη με τους Αλεξάνδρα Σκελλαροπούλου, Διονύση Βούλτσο, κ.ά. Μέχρι τις 20 Φεβρουαρίου.

Θέατρο ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ,

Αγ. Διονυσίου 17 & Νόρμαν, 2610 430032

Σύλλογος εν Πάτραις Κερκυραίων

Αφιέρωμα στη **Ρένα Βλοχοπούλου**

Τραγούδι, ομιλίες και εκπλήξεις περιλαμβάνονται στο αφιέρωμα που διοργανώνει στη μνήμη της Ρένας Βλοχοπούλου ο Σύλλογος των Κερκυραίων της Πάτρας τη Δευτέρα 7/2 στο Δημοτικό Θέατρο «Απόλλων» με ελεύθερη είσοδο. Θα συμμετάσχουν η βουλευτής Κέρκυρας του ΠΑΣΟΚ **Άντζελο Γκερέ-**

κου, ο συνθέτης **Γιώργος Κατσαρός**, ο δημοσιογράφος **Μάκης Δελαορτάς**, ενώ έκληξη θα αποτελέσει ο βουλευτής Κέρκυρας της ΝΔ **Γ. Γεωργιάδης**, που θα εκτελέσει και συνθέσεις τζαζ. Στο πιάνο θα βρίσκεται ο **Σταμότης Λέκκας**.

Σεμινάρια θεατρικής εκπαίδευσης

Σειρά οκτώ (8) διήμερων βιωματικών σεμιναρίων θεατρικής παιδείας με θέμα: «**Το Θεατρικό Παιχνίδι: Παιδαγωγική θεωρία και πρακτική**», οργανώνονται από το Τμήμα Πολιτιστικών Θεμάτων και Καλλιτεχνικών Αγώνων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αχαΐας. Στο πρόγραμμα που έχει ήδη ξεκινήσει ακολουθούν διήμερα στο Αίγιο (2-3/2), τα Καλάβρυτα (8-9/2) και την Κλειτορία (15-16/2). Βασικός εμπνευστής - εισηγητής θα είναι ο **Ιωάννης Βλάχος**, Υπεύθυνος Πολιτιστικών Θεμάτων της Β/θμιας Εκπ/σης.

Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης

Αναδρομική έκθεση έργων ζωγραφικής - χαρακτηριστικής του **Βασιλή Σπεράντζο** που περιλαμβάνει πλήθος έργων (λάδια, τέμπρες, λιθογραφίες) από το σύνολο της καλλιτεχνικής του πορείας. Η έκθεση διαρκεί έως τις 31 Ιανουαρίου.

B. Ολγας 162 και Μαρτίου, 2310 425531

Οι εκδηλώσεις που δημοσιεύονται στη στήλη της ατζέντας προέρχονται κατά κύριο λόγο από τους φορείς που μας ενημερώνουν σχετικά. Κείμενα και φωτογραφίες μπορούν να αποστέλλονται στη διεύθυνση Κανακάρη 236Α & Γενναδίου, τηλ. - fax: 2610 323060 ή στο email: info@todonti.gr (Υπ' όψιν Δημήτρη Ανδριακόπουλου)

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟ ΔΟΝΤΙ ΠΡΟΤΙΝΕΙ

Ένας αυθεντικός παραμυθός

Στην πρώτη του εκδήλωση που απευθύνεται σε παιδιά, το «**ΔΟΝΤΙ**» θα βρεθεί μαζί με έναν από τους πιο αγαπημένους φίλους των παιδιών, ειδικό αυτών που τον έζησαν στα τέλη της δεκαετίας του '70 και τις αρχές του '80. Πρόκειται για τον **Νίκο Πιλάβιο**, το βιβλίο του οποίου με τον εύγλωττο τίτλο «**Ο παραμυθός**» (κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Νέα Μίλπτος») παρουσιάζεται το Σάββατο 12 Φεβρουαρίου στις 11.30 το πρωί στο ξενοδοχείο «Βυζαντινό».

Στην παρουσίαση, η οποία αποτελεί μια ιδέα του τμήματος Πάτρας του Σώματος Ελληνικών Οδηγών, θα μιλήσουν ο ίδιος ο συγγραφέας και η συνεργάτις του «**Δ**» **Ζέττα Ζάχου**.

Σας περιμένουμε όλους!

Σμυρναϊκά και Ποϊκίτικα στον «Σκέτζο»

Ένα διήμερο με σπουδαίους σολίστες της παραδοσιακής μουσικής και με σμυρναϊκά και πολιτικά τραγούδια σε εκτελέσεις που σέβονται απόλυτα τις αυθεντικές μουσικές καταβολές των τραγουδιών, διοργανώνεται την Κυριακή και τη Δευτέρα 20 και 21 Φεβρουαρίου στον «Σκέτζο» της Πάτρας (ένταξη: 10.30 μ.μ.).

Στην Άνω Πόλη, στην οδό Π.Π. Γερμανού 111, σε έναν από τους πιο γνωστούς χώρους της Πάτρας με ιστορία στο ρεμπέτικο τραγούδι, θα ακουστούν τραγούδια που καλύπτουν την χρονική περίοδο από τις αρχές του 20ού αιώνα μέχρι την περίοδο λίγο πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα τραγούδια έχουν γραφτεί από τους **Παναγιώτη Τούντα**, **Αντώνη Νταγκά**, **Σπύρο Περιστέρη**, **Δημήτρη Σέρμπο**, **Ευάγγελο Παπάζογλου**, καθώς και από ανώνυμους συνθέτες.

Εγγύηση για την ενορχήστρωση και την απόδοση των τραγουδιών είναι τα ονόματα των μουσικών που θα εμφανιστούν.

Ο **Κυριάκος Κουβέντας** (βιολί), ο **Ευγένιος Βούλγαρης** (κανονάκι, ούτι, ταμπουράς με δοξάρι, τραγούδι), ο **Σέργιος Βούλγαρης** (κρουστά) και η **Θεοδώρα Αθανασίου** (λαύτα, τραγούδι) θα συμμετάσχουν στην πρώτη από τις εκδηλώσεις που διοργανώνει ο χώρος, το πρόγραμμα των οποίων αναμένεται να ενταθεί την περίοδο αμέσως μετά το Καρναβάλι.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΓΙΑΝΝΗ ΜΟΥΓΓΟΛΙΑ

100 χρόνια

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΔΕΙΞΗ ΠΑΤΡΑΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1910

D.W. GRIFFITH'S AMERICAN INSTITUTION THE BIRTH OF A NATION

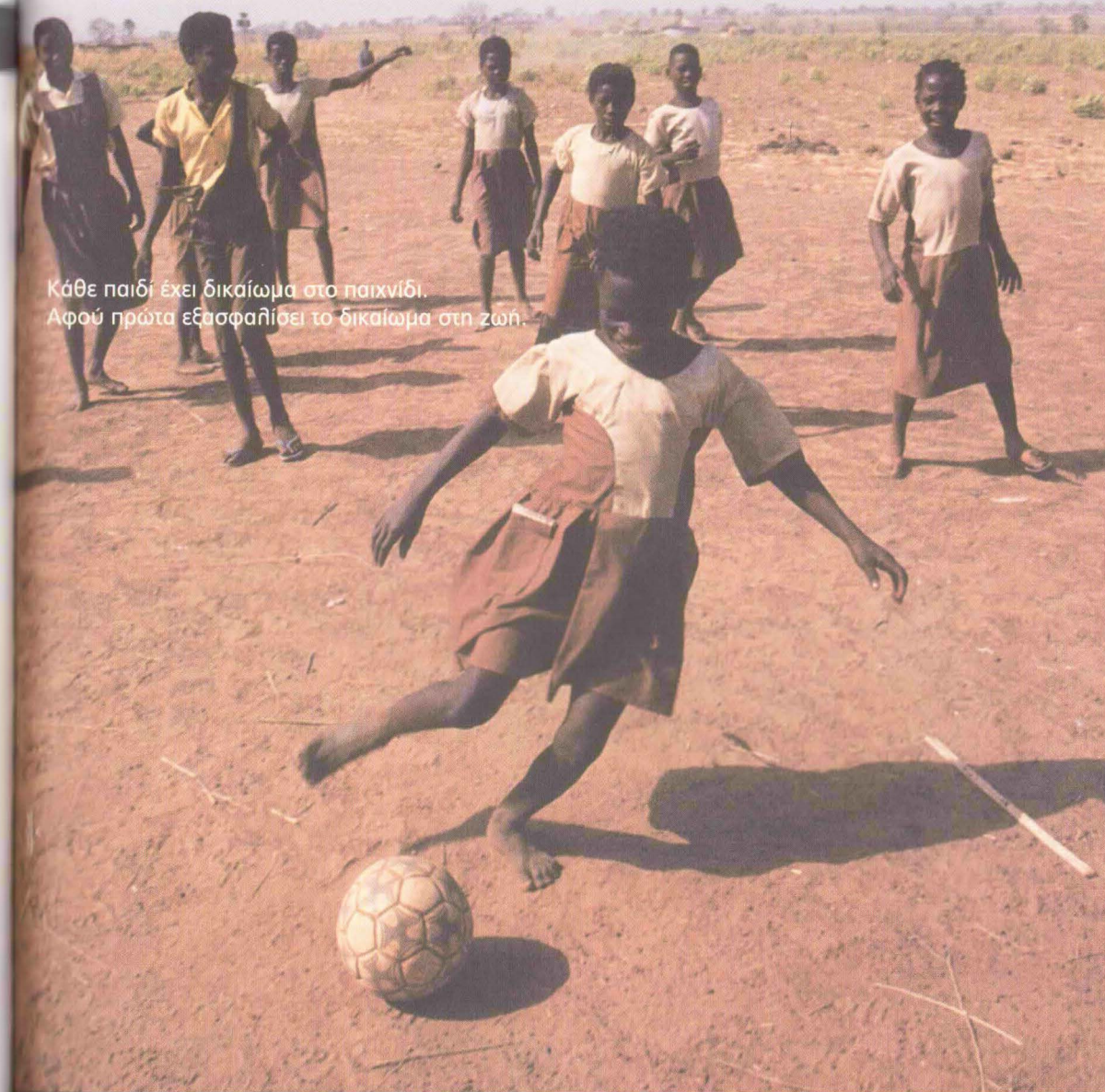
ΕΠΙΒΑΣΤΕΙΤΕ ΣΤΟ «ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΞΠΡΕΣ»

Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας «**Νύχτες Πρεμιέρας**», εγκαταλείπει για δεύτερη φορά την πρωτεύουσα, μισθώνει ένα τρένο γεμάτο ταινίες και περιοδεύει σε όλη την Ελλάδα.

Αρχές Φεβρουαρίου το φεστιβαλικό εξπρές θα κατέβει στην Πάτρα, ακολούθως θα σσπάρει για Ηράκλειο και Χανιά και μετά θα πετάξει για Βόλο και Κομοτηνή.

Στα βαγόνια του, μερικές από τις σημαντικότερες ταινίες που παίχτηκαν τον περασμένο Σεπτέμβριο στην Αθήνα, αλλά και μερικά μπόνους: avant premieres ταινιών που δεν έχουν παιχτεί ακόμα σε ευρεία διανομή. Έτσι, έχοντας πάντα ως άξονα το αμερικανικό ανεξάρτητο σινεμά («**Δε μένουμε πια εδώ**», «**Καφές και τσιγάρο**», «**Η δολοφονία του Ρίτσαρντ Νίξον**», «**Garden State**»), αλλά και τα καλύτερα δείγματα της παγκόσμιας κινηματογραφίας («**Κεχαριτωμένη Μαρία**»), το πρόγραμμα πλαισιώνεται με την εορταστική ειδική προβολή της «**Νύχτας Πρεμιέρας**», του οριστουργήματος του Τζον Κασσαβέτι που «**βάφτισε**» το φεστιβάλ, δύο δείγματα της οριστοτεχνικής σπλότητας του Γισσούχιρο Οζου, το έργο του οποίου αποτέλεσε την ρετροσπεκτίβα του 10ου Φεστιβάλ («**Tokyo Story**» & «**Το τέλος του καλοκαιριού**»), ένα μικρό αλλά χαρακτηριστικό δείγμα του μουσικού τμήματος («**Festival Express**») σε μεταμεσονύχτια προβολή, και δύο πρωτιές: το βραβευμένο με 2 Χρυσές Σφαίρες, οριστουρηματικό δράμα χαρακτήρων του Μάικ Νίκολς «**Εξ Εσπής**» και το βραβευμένο με το Χρυσό Λιοντάρι στο περσινό φεστιβάλ Βενετίας «**Μυστικό της Vera Drake**», από τον ανατόμο των ανθρωπίνων σχέσεων Μάικ Λι.

Οι μέρες των προβολών στις πόλεις - σταθμούς είναι:
 Πάτρα: 4 - 6/2, Ηράκλειο: 11 - 13/2, Χανιά: 18 - 20/2,
 Βόλος: 25 - 27/2, Κομοτηνή: 4 - 6/3)

Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στο παιχνίδι. Αφού πρώτα εξασφαλίσει το δικαίωμα στη ζωή.

Τα παιδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου, όπως όλα τα παιδιά, θέλουν να μπορούν να παίξουν. Όμως, πιο πολύ θέλουν να έχουν σπίτι, λίγο φαγητό και καθαρό νερό, να μπορούν να πάνε στο γιατρό και στο σχολείο. Αυτά τα παιδιά και οι οικογένειές τους χρειάζονται την υποστήριξή μας. Η ActionAid, με το πρόγραμμα Αναδοχής, σας δίνει τη δυνατότητα με 22 ευρώ το μήνα να δώσετε σ' ένα παιδί και σε όλους τους ανθρώπους της κοινότητας που ζει, χιλιάδες λόγους να χαμογελούν.

act:onaid
Ελλάς

Θέλω να συμμετέχω στο πρόγραμμα Αναδοχής Παιδιού της ActionAid.

ΟΝΟΜΑ ΕΠΩΝΥΜΟ ΟΔΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

ΤΚ ΠΟΛΗ/ΧΩΡΙΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: ΟΙΚΙΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εμπληρώστε και ταχυδρομήστε αυτό το κουπόνι στην ActionAid Ελλάς, Φαλήρου 52, 117 41 Αθήνα, ή αποστείλτε το στο fax: 210 92 12 376, για να σας στείλουμε το ενημερωτικό μας υλικό. Για περισσότερες πληροφορίες, καλέστε στο 801 11 22 8466.

act:onaid
Ελλάς

email: mail@actionaid.gr, www.actionaid.gr

Προστασία του περιβάλλοντος μέσω Ebay

Ο ηθοποιός και ακνοθέτης **Robert Redford** και ο τραγουδιστής των **Aerosmith Steven Tyler** συμμετείχαν μαζί με τον CEO της Intel Craig R. Barrett και την CEO και Πρόεδρο του eBay, Meg Whitman στην προσηύχηση "signing up" για την προστασία του περιβάλλοντος, υπογράφοντας δύο υπολογιστές που θα δημοπρατηθούν για φιλανθρωπικούς σκοπούς στο eBay.

Η δημοπρασία των δύο HP Digital Entertainment Centers περιορισμένης έκδοσης με επεξεργαστή Intel Pentium 4 και τεχνολογία Hyper-Threading (HT Technology) θα ξεκινήσει σήμερα στο eBay. Τα έσοδα θα διατεθούν στο National Christina Foundation (NCF), έναν οργανισμό που παρακινεί τις εταιρίες να προσφέρουν το πλεόνασμά τους αλλά και χρησιμοποιημένες τεχνολογίες σε εκπαιδευτικούς και επιμορφωτικούς οργανισμούς παγκοσμίως. Η NCF είναι συνέταρος στην Πρωτοβουλία Rethink, ένα νέο πρόγραμμα το οποίο ενώνει βιομηχανίες, κυβερνήσεις, περιβαλλοντικές ομάδες και την κοινότητα του eBay απέναντι στο θέμα των «ηλεκτρονικών απορριμμάτων».

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη δημοπρασία μπορείτε να βρείτε στην ηλεκτρονική διεύθυνση www.ebay.com/rethinkEPC.

Ολοκληρώθηκε το έργο «Γραμμή Περιβαλλοντικής Βοήθειας» από την A.S.T.

Ολοκληρώθηκε ο σχεδιασμός και η υλοποίηση του έργου για την "Γραμμή Περιβαλλοντικής Βοήθειας" (www.wm1n.gr) από την A.S.T. (www.ast.com.gr).

Η Γραμμή Περιβαλλοντικής Βοήθειας δημιουργήθηκε και χρηματοδοτήθηκε στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος LIFE-Περιβάλλον και έχει σαν στόχο να στηρίξει τις βιομηχανικές και βιοτεχνικές επιχειρήσεις να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα και τα κέρδη τους και συγχρόνως να επιτύχουν πλήρη συμμόρφωση με την εθνική και ευρωπαϊκή περιβαλλοντική νομοθεσία.

Το site παρέχει στον επισκέπτη αναλυτικές πληροφορίες για κάθε επιχειρηματικό κλάδο ξεχωριστά, Εθνική και Ευρωπαϊκή νομοθεσία για την ατμοσφαιρική ρύπανση, διαχείριση επικίνδυνων και μη αποβλήτων.

Ακολουθήστε τα «Ίχνη του Χαμένου Θησαυρού»

Μυστήριο, εξερεύνηση, ριψοκίνδυνες αποστολές, κρυμμένα μυστικά αλλά και ένας διαγωνισμός με «περιπετειώδη» δώρα περιμένουν τους φίλους της περιπέτειας, στο επίσημο site της ταινίας «**Στα Ίχνη του Χαμένου Θησαυρού**» www.nationaltreasure.gr. Ένα site που έχει υλοποιηθεί και υποστηρίζεται από την IMO A.E, Interactive Media Obsession, (www.imo.gr). Η διανομή της ταινίας στις ελληνικές αίθουσες γίνεται από την ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ Α.Ε.

Εικαστικά ταυτισμένο με το concept της ταινίας «Στα Ίχνη του Χαμένου Θησαυρού», το site προσκαλεί τους επίδοξους εξερευνητές, με έξυπνους γρίφους, να ανακαλύψουν όλες τις πτυχές της ιστορίας, επιβραβεύοντας κάθε κλικ με κρυφά mini games και τρέιλερς. Ταυτόχρονα, όμως, το site δίνει και μια πλειάδα στοιχείων που αφορούν στην παραγωγή, το καστ και τους συντελεστές της ταινίας, ενώ περιλαμβάνει μια ολόκληρη ενότητα που δίνει συμβουλές, ιδέες και links σε όλους τους «κυνηγούς» χαμένων θησαυρών.

Για την προώθηση της ταινίας «Στα Ίχνη του Χαμένου Θησαυρού» έχει προγραμματιστεί οπ line διαφημιστική καμπάνια με banners που θα «τρέξουν» σε ορισμένα από τα πιο γνωστά ελληνικά sites.

MBA από την ΕΕΔΕ

Την Παρασκευή 18 Φεβρουαρίου θα ξεκινήσει η 9^η Σειρά του **Μεταπτυχιακού Προγράμματος** στη Διοίκηση Επιχειρήσεων που διοργανώνει το Τμήμα Πελοποννήσου & Δυτικής Ελλάδος της Ελληνικής Εταιρίας Διοικήσεως Επιχειρήσεων (ΕΕΔΕ).

Οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να δηλώσουν συμμετοχή μέχρι την Δευτέρα 14 Φεβρουαρίου, ενώ για περισσότερες πληροφορίες μπορούν να απευθύνονται στα γραφεία της ΕΕΔΕ στην Πάτρα (Πλατεία Πίνδου 1 και Γούναρη, 1ος οροφος). Το τηλέφωνο επικοινωνίας είναι 2610 336352.

αεραπιάζω

της Γεωργίας Καρύδη

Τις προάλλες, **chony** 944

και ξαφνικά αισθανθήκα πτωχά μου, μια πολύ ανεπαρκής παρουσία. Είχε κάτι πάνω της που μ'

Και σκέφτηκα, δεν κάνεϊνα κοιτάς έναν τρέλο, κατευθειαν στα μάτια.

να συνεχίσω να κοιτάζω τις κονσέρβες τόνου, και θα κάνω πως διαβάζω αν είναι μέσα σε νερό ή λάδι.

Κι εκείνη θα βρεθεί και θα φύγει.

α αντι να σηκωθεί να φύγει, **μπαι!**

σου ρίχνει

και ουρλιάζει, μια χροιά στο κεφάλι και...

θα κανετε **θα κανετε στην ακρη**

παλιομαλακα!"

θα κανετε στην ακρη, παλιομαλακα!

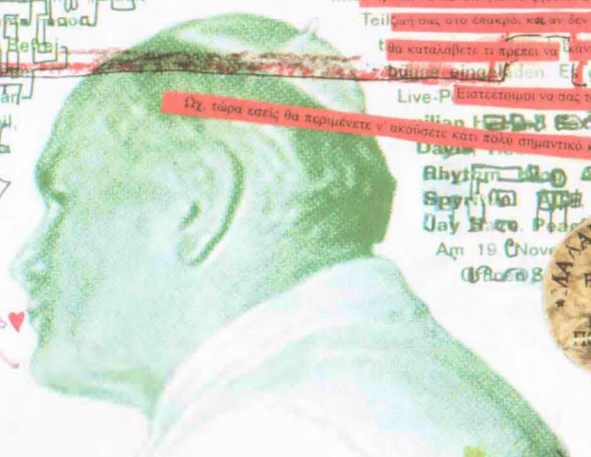
θα κανει το κανε, αυτο.

Μην σιμπίτε να κανω στην ακρη και δεχνε το κανε

ken. Chia im Kongo und der Geschie...
Landre mit thematisiert. Teilnehme...
Auszüge aus den historischen Protokollen der Ber...
von 1884/1885. Imac...
1953 der...
Am 6. und 7. November...
Ei...

Και τώρα θα σας αποκαλύψω το μυστικό της ζωής...
Me παρακολουθείτε όλα, θα σας αποκαλύψω...
αποκαλύψω το μυστικό της ζωής στον...
Teilnahme...
Live-P...
Am 19. November...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και μετά, ανειρευτήκα ότι ο άντρας στο σουπερμαρκετ άρχισε ξαφνικά να με κατανόει.

...über die schöpferische...
November im 19...
...Films...
...Mit...
...und...
...glas und...
...von...

ANTP ΑΣ: Πιρράτε τον τόνο που

θέλατε;

Στο επόμενο τεύχος που κυκλοφορεί την Δευτέρα 28 Φεβρουαρίου...

Ένα βιβλίο, δωρεάν μαζί με το «Δόντι»!

«Άνθρωποι και παιχνίδια»: Σε συνεργασία με το «Ostre Terre» του Πανεπιστημίου «Paris IV» της Σορβόννης. Μια έκδοση για τον αθλητισμό και την πολιτική σε όλο τον κόσμο

Ακόμη:

Ένα διαφορετικό αφιέρωμα στα καρναβάλια όλης της Ελλάδας

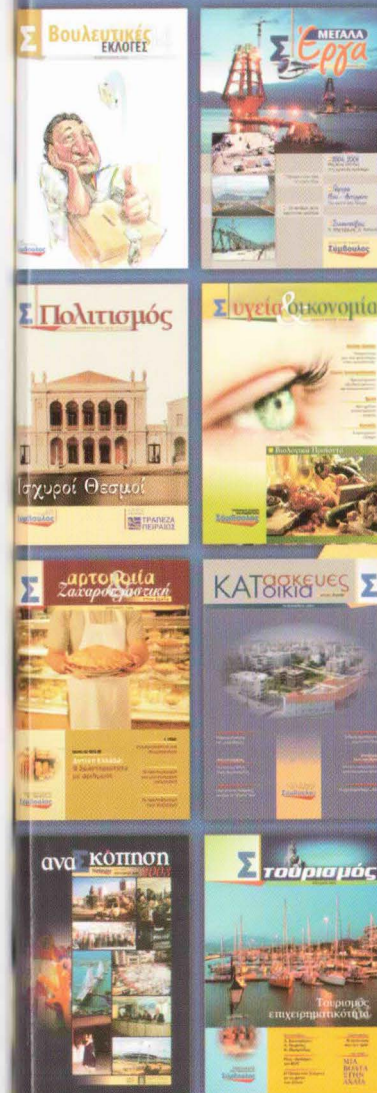
Προκλήσεις για θέατρα, κινηματογράφους και συναυλίες

Κι όπως κάθε μήνα το περιοδικό «πολιτιστική πρωτεύουσα», με όλα τα νέα από την προετοιμασία της Πάτρας για το 2006

Σύμβουλος

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

εβδομαδιαία
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Αχαΐας

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΑΣ

2610.620574

ΣΤΟ INTERNET

www.symbolos.gr

ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕ ΤΟ Ι.Χ. ΣΑΣ

ΙΤΑΛΙΑ
από
€66
ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ*

Στην έξοδο του χωριού στρίψτε αριστερά.
Κάντε δεξιά μετά το γεφυράκι.
Παρκάρετε ακριβώς απ' έξω.
Υπενθύμηση: Αφήστε χώρο για την πανακότα.

SUPERFAST

Ο καλύτερος τρόπος να δείτε την Ιταλία είναι με το αυτοκίνητό σας. Και κανείς δε γνωρίζει την Ιταλία όπως η Superfast Ferries. Με καθημερινές αναχωρήσεις από Πάτρα και Ηγουμενίτσα για Ανκόνα και Μπάρι, έχουμε τη δυνατότητα να σας προσφέρουμε πολλά ταξιδιωτικά πακέτα που περιλαμβάνουν εισιτήρια καθώς και διαμονή σε πολλές πόλεις της Ιταλίας, μαζί με ό,τι πληροφορίες χρειάζεστε για να κάνετε το ταξίδι σας αξέχαστο. Και, φυσικά, όσο βρίσκεστε εν πλω θα απολαύσετε όλα όσα μας έχουν κάνει γνωστούς σε όλη την Ευρώπη. Καλό ταξίδι.

**Η ημερήσια τιμή αναφέρεται σε 5 ημέρο ταξίδι συνολικού κόστους € 329 κατ' άτομο και περιλαμβάνει τα εισιτήρια του πλοίου, του αυτοκινήτου και τη διαμονή στο ξενοδοχείο. Η εκδρομή εξοφλείται στο σύνολο του ποσού και όχι ανά ημέρα.*

Για περισσότερες πληροφορίες, ενημερωτικά φυλλάδια και κρατήσεις, επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα ή το γραφείο της Superfast Ferries: Πάτρα: 2610 622 500

www.superfast.com

Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ
ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

A Premium Alliance Member